

Chủ Nhân Xin Ngài Đừng Có Chọc Tôi

Contents

Chủ Nhân Xin Ngài Đừng Có Chọc Tôi	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	11
3. Chương 3	20
4. Chương 4	29
5. Chương 5	35
6. Chương 6	42
7. Chương 7	51
8. Chương 8	60
9. Chương 9	66

Chủ Nhân Xin Ngài Đừng Có Chọc Tôi

Giới thiệu

Kỷ Văn Tĩnh bộ đời trước không có đi chùa thắp hương khấn vái sao? Lúc còn nhỏ chỉ là không cần t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-xin-ngai-dung-co-choc-toi>

1. Chương 1

Khách sạn quốc tế Richard, lầu 28, tiếng dương cầm nhẹ nhàng du dương trong không khí.

Một cô gái mặc đồ công sở màu trắng ngồi trên ghế sofa, gương mặt trắng nõn vì uống cham-panh mà trở nên hồng hồng, mày liễu mắt hạnh, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi khê cong lên.

Váy dài trắng noãn che khuất hai chân thon dài của cô, hai tay đứng lễ nghi đặt lên đầu gối, cô nhát gan vùng trộm nhìn người đàn ông anh tuấn ngồi đối diện.

Đối phương trên dưới cũng khoảng bốn mươi tuổi nhưng vì bảo dưỡng tốt nên trên mặt cũng không có nhiều nếp nhăn lắm. Ông ta mặc một bộ tây trang màu xám, hai chân thon dài ngạo mạn khoát lên nhau, khoe môi cong lên gợi một chút đùa cợt yếu ớt.

“Nếu tôi nhớ không lầm, Kỉ tiểu thư ở công ty chúng tôi công tác gần hai năm?” Tiếng nói từ tính của Tề Thiên Hoàn xuyên qua tiếng dương cầm truyền đến lỗ tai của Kỉ Văn Tĩnh.

Cô bất an thở sâu, xấu hổ nhún nhún vai, “Đúng vậy, hết tháng sau tôi công tác ở tập đoàn Tề thị được hai năm!” Cô thật cẩn thận trả lời vấn đề của thủ trưởng.

Cô ở trong công ty công tác được hai năm, từ xưa đến giờ lúc nào cũng cẩn thận hoàn thành công việc được giao lại càng không gây xích mích với ai, không biết đại Boss làm thế nào mà lúc tam tằm hôm nay, thư kí của Boss gọi điện thoại nội tuyến nói với cô là: “Kỉ tiểu thư, mời cô chuẩn bị một lúc, tối hôm nay tổng giám đốc muốn mời cô ăn cơm.”

Mang theo lo lắng cùng nghi hoặc, cô nơm nớp lo sợ theo Tề Thiên Hoàn xuất hiện ở cái tầng cao nhất của khách sạn năm sao này.

“Xin hỏi tổng giám đốc, tôi công tác có phạm vào sai lầm gì hoặc là có chỗ nào khiến ngài không hài lòng, ngài cứ khiển trách, tôi sẽ cố gắng sửa lại....”

Bộ dáng khấn trương của cô làm Tề Thiên Hoàn tươi cười càng sâu, “Kỉ tiểu thư quá lo lắng rồi, tôi đã quan sát cô rất lâu, cô không thích làm nổi bật, làm việc lại đầu vào đấy, các đồng sự cũng rất hoan nghênh cô. Cho nên hôm nay tôi mời cô ăn cơm, đơn giản là muốn cùng cô giao dịch.”

Ông ta nhấp nhấp thêm mấy ngụm rượu, trên mặt nổi lên một nụ cười tà ác đồng thời khuynh thân về phía trước, “Làm tình nhân của anh đi, muốn đền kiện gì em cứ nói.”

“Tình— tình nhân?” Kỉ Văn Tĩnh bị lời ông ta nói dọa ngốc ở tại chỗ. Có ai ra đây nói cho cô biết hôm nay có đúng là ngày cá tháng tư không? Đại Boss, ông ta muốn cô làm— tình nhân của ông ta?

“Tổng—tổng—?”

Ngón trỏ thon dài lướt nhẹ qua môi cô, “Tốt nhất đừng cho anh nghe được hai chữ ‘cự tuyệt’, anh có một tật xấu nếu không chiếm được cái mình muốn, anh sẽ rất không cam lòng. Hy vọng em cũng đừng nghĩ nhiều, anh chọn em làm tình nhân lí do rất đơn giản, thứ nhất, em trước mắt chưa có bạn trai, thứ hai, nếu anh đoán không sai, em hẳn còn là xử nữ.” {Sun: thằng cha này BT cuồng à???

Nói đến chỗ này, ông ta cười càng thêm đậm dăng, “Một cô gái đến 28 tuổi vẫn còn là tấm thân xử nữ, điều này đối với anh mà nói rất có tính khiêu khích, dù sao trong xã hội hiện nay, nếu muốn nhúng chàm xử nữ thì cũng không khó, nhưng đa số thì vẫn là vị thành niên, một xử nữ 28 tuổi, tựa hồ đã thành thần thoại.....”

Nghe đến đây, máu của Kỉ Văn Tĩnh cơ hồ chạy lên tận đỉnh đầu. Chằng cha này trong đầu rớt cuộc là đang suy nghĩ các gì mà dám đưa ra yêu cầu đậm dăng này? Ghê tởm hơn là, lúc này ông ta còn nói rõ ràng là muốn tìm xử nữ, quả thật đúng là cảm thú.

Nhưng ông ta chung quy cũng là thủ trưởng của mình, cho dù trong lòng đã thăm hỏi mười tám đời tổ tông nhà ông ta rồi nhưng dù sao mình cũng là một viên chức nhỏ, làm sao dám làm càn? “Thật xin lỗi tổng giám đốc, tôi nghĩ tôi không có khả năng đảm nhiệm chuyện này, cho dù trước mắt tôi không có bạn trai nhưng đạo đức truyền thống Trung Quốc tôi cũng hiểu được thế nào là trong sạch.”

Tề Thiên Hoàn gờ ly rượu lên lắc lắc thưởng thức chất lỏng màu đỏ sẫm sánh bên trong, nét anh tuấn trên mặt lóe lên ý cợt đùa, “À! Đạo đức truyền thống, những lời này nghe thật buồn cười....”

“Cho dù nghe buồn cười nhưng tôi cũng sẽ không vì ai mà thay đổi nguyên tắc làm người....”

Sự cự tuyệt của cô làm ông ta cảm thấy bị sỉ nhục, “Kỉ tiểu thư, hy vọng cô hiểu rõ thân phận của mình, có thể được Tề Thiên Hoàn tôi chọn là cô đời trước đã tu luyện phúc phận, cô đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.”

Mắt thấy ông ta thay đổi thái độ cường ngạnh, Kỉ Văn Tĩnh thở dài, cắn răng nói, “Thật có lỗi, cho dù đắc tội với ngài, đề nghị này tôi không thể chấp nhận, sáng mai tôi sẽ đem đơn từ chức giao cho văn phòng ngài....”

“Cô nghĩ cô rời đi rồi tôi không làm gì được cô sao? Cô quá xem thường ảnh hưởng của tôi rồi Kỉ tiểu thư à! Tốt, nếu cô không sợ mình ở HongKong không nơi sinh sống, cứ việc tạm rời cương vị công tác thử xem!”

“Mời ngài không cần quá mức.....”

“Tôi đã cho cô cơ hội lựa chọn? Làm tình nhân của tôi.... Hoặc là vĩnh viễn dứt khỏi HongKong!”

“Không nghĩ tới khách sạn cao cấp năm sao còn nghe được lời thoại buồn nôn này, là tôi đi nhầm chỗ sao? Hay là có người mượn rượu giả điên?”

Một giọng nam trầm thấp từ tính ở phía sau Kỉ Văn Tĩnh vang lên chen ngang hai người đang tranh chấp, bỗng dừng một bàn tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng đặt lên vai cô, “Nếu là về sau, tôi không ngại giúp bị tiên sinh này thanh tỉnh một chút đâu.”

Tề Thiên Hoàn ngẩng đầu nhìn lên đánh giá nam nhân trước mặt, giọng nói này xa lạ lại có chút quen thuộc nhưng trong nhất thời lại không nhớ là ai. Còn Kỉ Văn Tĩnh đang kích động thì lâm vào tình trạng ‘tạm thời ngừng thở’, đầu tiên tầm mắt của cô là nhìn đôi giày da dưới đất rồi từ từ nhìn lên——

Tây trang cắt may còn mỹ ôm lấy hai chân thon dài, thắt lưng màu đen lóe ngân quang kiểu cổ điển, thân hình tao nhã——

Tầm mắt tiếp tục nhìn về phía trên, áo sơ mi màu đen ôm lấy lồng ngực rộng lớn, gợi cảm làm cho người ta mơ màng, đôi môi khê cong lên, mũi rất thẳng và cao, một đôi mắt đen thông minh mà lóe ra mấy phần tà ác.

Tề Thiên Hoàn tức giận, tự dừng giữa đường nhảy ra một tên Trình Giảo Kim, “Cậu là ai?”

Anh hơi hơi cười lạnh, bàn tay to tiếp tục nhẹ nhàng đặt lên cái gáy trắng nõn của Kỉ Văn Tĩnh, giọng nói âm trầm mang theo vài phần khùng bố, “Tôi là chủ nhân của cô gái này, cho nên trước khi ông yêu cầu cô ấy làm tình nhân của ông thì ông nên xin phép tôi, nhưng đáng tiếc, ông đã phạm vào kiêng kị của tôi....”

“Bốp!”

Một quyền cực mạnh lấy tốc độ sét đánh đánh vào mặt Tề Thiên Hoàn, ông ta ôm mặt té vào bàn ăn, bàn ngã xuống kinh động toàn bộ nhà ăn.

Kỉ Văn Tĩnh lúc này mới từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại. Trời ạ! Có ai lại nói cho cô tất cả chuyện này không phải là sự thật không??? Nam nhân làm cho cô liên tục gặp ác mộng—— Tư Thánh Nam, anh ta về nước rồi sao?

Sáng sớm, đồng hồ báo thức để ở đầu giường âm ỉ vang lên, Kỉ Văn Tĩnh theo thói quen muốn đứng dậy đánh răng rửa mặt thay quần áo đi làm, lại nhớ tới mình đã thất nghiệp rồi.

Cô một lần nữa bò lại trên giường, trừng mắt nhìn xem trần nhà trắng nõn.

Cho nên mới nói, gặp lại ác ma kết cục nhất định chẳng tốt đẹp gì! Đâu có sai đâu!!

Cuộc sống nhàn nhã sáu năm qua của cô, hoàn toàn chấm dứt. Đáng hận hơn là tại cái tên Tư Thánh Nam thiên lôi kia giáng cho cô cái đòn chấm dứt đó.

Chẳng những làm cho công tác của cô một đường ngấm nước nóng mà ngay cả ví tiền của cô cũng bị anh ta cướp đoạt, hành vi thất đức giống y như năm đó.

May mắn lúc đó cô còn thông minh, không có đem tình huống thật nói cho anh ta biết, nhớ rõ ba ngày trước——

Tư Thánh Nam giống như con quỷ không biết từ đâu nhảy ra sau lưng cô, hung hung hăng hăng giáng cho lãnh đạo của cô liên tiếp mấy quyền, tẩu Tề Thiên Hoàn thiếu chút nữa quỵ xuống đất cầu xin tha thứ, may mắn lúc đó bảo an khách sạn chạy đến lôi anh ra mới tránh ột màn bi kịch trình diễn.

Lúc gần đi, anh nắm lấy cánh tay cô, ngạo mạn nhìn Tề Thiên Hoàn miệng bị đánh chảy đầy máu, “Tôi cũng muốn nhìn xem lực ảnh hưởng của ông có bao nhiêu lớn, bắt đầu từ ngày mai, tập đoàn Thánh Lôi sẽ mượn cô gái này, mọi người có thể chờ xem!”

Lúc anh nói ra bốn chữ ‘Tập đoàn Thánh Lôi’, Tề Thiên Hoàn rõ ràng bị dọa hoảng, sắc mặt từ xanh mét chuyển sang tái nhợt, nhưng mà Tư Thánh Nam bá đạo hơi sức đâu mà để ý ông ta phản ứng thế nào, nắm tay dắt cô một đường lao ra khỏi khách sạn.

“Kỹ Văn Tĩnh, cô có phải ngốc rồi hay không? Bị cái tên sắc lang đó khi dễ đến vậy mà không phản kích gì?”

Vừa bước ra khỏi khách sạn liền bị người khác khiển trách, cổ tay lại bị nhéo đau, Kỹ Văn Tĩnh thật sự là vừa tức vừa ủy khuất, “Anh nghĩ rằng tôi muốn xảy ra chuyện như vậy lắm sao? Tôi đã nói muốn rời khỏi cương vị công tác rồi, ai biết ông ta còn không chịu buông tha tôi!”

Cô xoa xoa cổ tay cho bớt đau, khoe mắt không tự nhiên liếc anh, “Anh không phải đi Mỹ du học sao? Sao đột nhiên quay về HongKong?”

Trên thực tế cô muốn nói là, vì sao anh không trực tiếp ở Mỹ sinh lão bệnh tử ở bên đó luôn đi, tốt nhất là đời này không bao giờ xuất hiện trong thế giới của tôi nữa, chỉ tiếc là cô không có cái can đảm đó.

“Tôi chỉ đi Mỹ du học, học xong đương nhiên phải về nước kế thừa gia nghiệp!” Làm bộ như không nhìn thấy đáy mắt hy vọng chân thành của cô, anh cố ý nói: “Văn Tĩnh, lão bằng hữu nhiều năm không gặp, tôi đoán cô nhất định là rất nhớ tôi đi, hơn nữa lúc này ở khách sạn tôi vừa mới cứu cô ra khỏi móng vuốt của lão sắc lang kia, xét về tình về lý, cô có phải là nên mời tôi một bữa hay không?”

“Tôi mời anh?” Cô bất mãn khẽ nói, cảm giác đỉnh đầu nháy mắt hiện ra một đám mây đen.

Xem nè, đây là đời thứ ba tình anh của tập đoàn Thánh Lôi lừng lẫy đó, anh ta mặt dày muốn kêu cô mời anh ăn sao? Còn khuya!

“Thật xin lỗi Tư thiếu gia, tôi nghĩ hai chúng ta không tính là rất quen thuộc, hơn nữa tôi vừa nhớ tới mình còn rất nhiều chuyện trọng yếu cần làm, cho nên.....uy, cái người đã man này, làm chi mà dùng sức nắm cổ tay của tôi, uy uy uy, anh rốt cuộc là muốn dẫn tôi đi đâu?”

Hình tượng thực nữ cô duy trì sáu năm, nay vì Tư Thánh Nam xuất hiện mà biến mất không thấy bóng dáng.

Hai mươi phút sau, chiếc xe thể thao Porsche[1] siêu phong cách của Tư đại thiếu gia mang cô đến một nhà ăn trang hoàng xa hoa lộng lẫy. Nam nhân này mới về nước không lâu sao lại biết cái nơi chém cắt cổ thể này không biết??

Vừa ngồi vào chỗ mình không bao lâu, anh ta liền lấy menu gọi một bàn thức ăn, café loại quý nhất, cơm gọi phần tốt nhất, hại cô đau lòng một phen, sợ anh hứng lên gọi thêm nữa sẽ hại cô phá sản.

Tư Thánh Nam năm nay mới hai mươi bốn tuổi nhưng đã là nhân vật truyền kì trong thương giới, anh không những có gia thế hiển hách mà còn có dung mạo tuấn mỹ tuyệt thế, ngay cả đầu óc cũng siêu cấp thông minh.

Chẳng qua nhân vật truyền kì này đối với sinh mệnh của Kỹ Văn Tĩnh mà nói thì anh đích thật là một con ác ma.

Nhìn anh một bộ dáng lang thôn hổ yết, Kỹ Văn Tĩnh nhin không được nhú mày, “Anh rốt cuộc là bao nhiêu ngày chưa ăn rồi? Bị người nào ngược đãi mà thành cái dạng này đây?”

Tư Thánh Nam đang vui đầu ăn cơm bò rang với hột tiêu, không quên uống nước cho bớt cay, “Tôi mới từ Mỹ về liền nhận được một cái đại case, tuần trước đi Nhật Bản kí hợp đồng, hôm nay mới về Hong Kong, vừa xuống sân bay đã bị bằng hữu hẹn đi ăn cơm, chỉ tiếc là mông ngồi còn chưa nóng ghế chọt nghe thấy có một tên sắc lang muốn bao nuôi một nữ nhân ngu ngốc nào đó làm tình nhân. Tôi tò mò đánh giá xem nữ nhân sắp tấn chức lên làm tình nhân của lão bản đẹp xấu thế nào, kết quả phát hiện là cô.”

“Cái đó thật đúng là bất hạnh.”

“Cô nói cái gì?”

“Hả....” Kỹ Văn Tĩnh vội vàng cười gượng, “Tôi là nói nếu anh đói bụng thì cứ ăn nhiều thêm một chút, bốn ba như vậy chắc mệt chết rồi, ăn xong nhanh về nhà ngủ đi, tinh thần tốt công tác mới hiệu quả!” Tốt nhất ngủ dậy quên tôi là ai luôn đi, từ nay về sau không cần đến trên chọc tôi, tôi rất là vô tội. Amen.

Tư Thánh Nam ăn no rồi hứng thú nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, “Mọi người đều nói nữ nhân rất dễ thay đổi, chúng ta sáu năm không gặp sao cô vẫn không có gì khác hết, không thành thực cũng không quyến rũ, nữ nhân hai mươi tám tuổi sao lại còn giống một chén cháo loãng ăn sáng không gia vị gì vậy?”

Nghe thấy anh ta hình dung như vậy, Kỹ Văn Tĩnh thật muốn đập một quyền vào đầu anh ta. Người này vĩnh viễn không biết cái gì kêu là khen tặng nịnh hót hết, cô cũng có tự tôn mà.

“Cháo đạm bạc ăn dù sao cũng tốt hơn cao lương mỹ vị, tôi làm sao mà giống như anh đây, mỗi khi xuất hiện đều có một phong cách riêng độc đáo như vậy, mới vừa rồi trong khách sạn năm sao kia đánh người ta, như vậy có phải rất ấn tượng hay không?”

Nói tới đây đáy lòng cô cũng có chút buồn bực. Người lãnh đạo trực tiếp đã bị đánh, ngày mai cô đệ đơn từ chức có khi nào làm khó dễ không?

Tư Thánh Nam hừ lạnh một tiếng, “Chẳng lẽ muốn tôi trơ mắt nhìn cô bị lão sắc lang kia nạp làm tình nhân sao? Tôi cũng không có nhẫn nại như vậy, hơn nữa đánh thì cũng đánh rồi, đó là quả báo ông ta nên nhận được.....”

“Nói trở về, Văn Tĩnh, tôi thấy vẫn rất kỳ quái, sáu năm trước tôi xuất ngoại rồi sau đó cũng không liên lạc gì được với cô? Số điện thoại nhà cô không gọi được, gửi email thì chưa bao giờ trả lời, ngay cả MSN cô tựa hồ cũng lâu rồi không có lên, có thể nói cho tôi biết xảy ra chuyện gì không?”

Liên tiếp bị anh truy hỏi, cô không biết làm sao đành bưng ly café lên lấp liếm, “Hả, điện thoại không gọi được là vì đường dẫn bị trục trặc nên đổi số, gửi email không trả lời là vì tôi đã quên pass, email anh gửi tới, tôi còn chưa được nhìn thì làm sao mà trả lời được, về phần MSN tôi đã nhiều năm rồi không chơi.”

Cô thuận miệng nói dối, đánh chết cũng không nói cho anh biết cô là cố ý trốn anh.

Lúc hai người hơn mười tuổi xui xẻo kết nghiệt duyên, cuộc sống của cô từ ngày gặp anh phải dùng bốn chữ ‘nước sôi lửa bỏng’ mới hình dung được, thật vất vả mới đợi được đến lúc anh đi Mỹ du học. Lúc đó chuyện đầu tiên cô làm là đốt pháo ăn mừng, chuyện thứ hai chính là cùng anh cắt đứt tất cả liên hệ.

“Phải không?” Tư Thánh Nam có chút hoài nghi tính chân thật trong lời nói của cô, “Làm sao có thể phát sinh nhiều trùng hợp như vậy, nói sau, cô cũng thật là không có lương tâm, đổi điện thoại cũng không cho tôi biết, hại tôi lúc vừa đến nước Mỹ siêu buồn bực, ngay cả bằng hữu tán gẫu tâm sự cũng không có, muốn gọi điện thoại tìm cô tổ khổ cũng tìm không được.”

Thấy anh oán giận, Kỹ Văn Tĩnh trong lòng cười trộm, đồng thời cũng vẽ cái giá chữ thập. Tìm không thấy mới tốt a, tôi đâu có thể nào gốc như vậy bị anh dễ dàng tìm được.

Nói quan hệ hai người sâu xa, còn phải lợi ngược dòng về năm cô mười tuổi.

Cô là người mệnh khổ, năm cô mười tuổi ba mẹ ly dị, lão ba đánh bạc thành tánh, sau khi ly hôn liền qua luôn MaCao rất ít khi trở về.

Lão mẹ ỷ vào khuôn mặt xinh đẹp vội vàng tái giá, đem cô quăng cho gia gia nuôi dưỡng.

Gia gia cô là người chăm sóc hoa ọt gia đình giàu có, hai ông cháu sống nương tựa lẫn nhau, cho dù có lúc khốn khổ nhưng rất ấm áp.

Mãi cho đến một ngày, cô như thường lệ đến đưa tiện lợi cho gia gia, vì chạy quá nhanh bất hạnh đụng trúng một người.....

“Ai da!”

Một tiểu nam hài bị cô đung vào đang té dưới đất, mà cái khối bảo sắc lục ngọc mà cậu ta vừa cầm trên tay, “Vèo—” một cái bay qua đầu, thẳng tắp bay về một chỗ khác, sau đó lừng lững hi sinh cắt thành hai mảnh.

“Thật xin lỗi! Tư thiếu gia, tôi không phải cố ý!”

Kỹ Văn Tĩnh ôm tiện lợi trong lòng gặp tình huống như vậy hoảng sợ luôn miệng giải thích.

Tư Thánh Nam bị té ngã trên đá cẩm thạch chậm rãi đứng lên, tuy rằng năm ấy mới mười hai tuổi nhưng ánh mắt sắc bén của anh đã làm cho người khác cảm thấy sợ hãi.

“Cô đánh nát ngọc của tôi.” Anh thật không khách khí trừng mắt cô.

“Thật xin lỗi.” Cô xoay người giải thích.

“Bồi!” Anh hai tay khoanh trước ngực, một bộ dáng cao cao tại thượng.

“Bao....bao nhiêu tiền?” Kỹ Văn Tĩnh ôm tiện lợi, rất cẩn thận dò hỏi.

“Một chiếc xe thể thao cộng với hai căn biệt thự, tính theo Mỹ kim là khoảng tám trăm ngàn đô, ba ngày sao đem tiền bồi thường vào tài khoản của tôi, tôi sẽ không so đo cùng cô.” {mới mười hai tuổi mà ghê gớm quá, sao này lớn lên....chep chep =.=}

Nói xong anh thuận thực lấy ra một tờ giấy tiện lợi, xoát xoát xoát, viết xuống vài chữ rỗng bay phượng múa rồi lạnh lùng đem tờ giấy đến trước mặt cô.

“Nhớ rõ nha, ba ngày sau.”

Ông trời! Đánh con một phát cho tỉnh đi! Con đang nằm mơ!!!

Kỹ Văn Tĩnh bị dọa đến ngẩn người, hai mắt mở to, miệng há ra muốn rớt cằm.

Tám trăm ngàn đô la?

Xem cô bộ dáng bị dọa ngốc, anh nhíu mày, “Như thế nào, không trả nổi?”

Lui bả vai, cô thật ai oán gật đầu, cho dù anh cao hơn cô một cái đầu nhưng lại nhỏ hơn cô ba tuổi, vậy mà nhìn bộ dáng của anh thoát nhìn trần ngập sắc thái địa ngục—rất là khủng bố!

Tư Thánh Nam khinh thường nhếch môi cười lạnh, “Người nghèo quả nhiên là người nghèo, ngay cả hai căn biệt thự cùng một chiếc xe thể thao cũng dọa các người nghĩ lầm là con số thiên văn.”

Cái tên tiểu hài tử chết tiệt này!

Kỹ Văn Tĩnh thật muốn nhào tới đập cho tên tiểu tử này một trận, nhưng cô không có can đảm đó, vì người ta là đại thiếu gia con nhà giàu, mà cô chỉ là cháu gái một ông lão làm vườn.

“Thật xin lỗi, tôi có thể chọn phương thức bồi thường khác được không....” Cô ngập ngừng nói.

“Phương thức bồi thường khác?” Anh thật ngạo mạn vỗ về cái cằm của mình, làm như rất trầm tư, mắt to vòng vo qua lại bốn năm lần còn lóng lánh ra ánh sáng ác ma rất rõ ràng.

Xoát xoát xoát—

Anh lại xé một tờ giấy, sau đó bay tới trước mặt Kỹ Văn Tĩnh là cái khế ước bán mình buồn cười!

Nha, trời ạ! Cái đó thật là cái khế ước bán mình! Chết tiệt!

Cô kinh ngạc muốn kháng nghị nhưng anh lại lười biếng lắc đầu ban cho cô một cái cười lạnh.

“Tôi đề nghị cô ngoan ngoãn kí tên lên cái khế ước bán mình này đi, nếu không tôi không dám cam đoan ngày mai gia gia cô sẽ không trở thành một phần tử trong đám dân cư thất nghiệp đâu.”

Kỹ Văn Tĩnh trợn tròn mắt. Tiểu quỷ này kiếp trước chắc canh là tuyệt thế đại ma đầu!

Ngày kế tiếp—

Cô trở thành món đồ chơi của anh, mỗi ngày tan học còn phải giúp anh làm hết những bài tập đau đầu.

Anh vô cùng ác độc chiếm lấy tiền tiêu vặt của cô, sau đó uy hiếp cô mời anh đi ăn các loại ăn vặt. {Sun: vậy tiền đâu mà tỷ trả vậy???

Mỗi khi anh bị nữ sinh trong trường cuốn lấy sắp hỏng hết sức, anh sẽ đem cô hóa trang thành bộ dáng vô cùng khó coi rồi lôi đến trước mặt những em gái này nói anh thích xấu nữ chứ không thích mỹ nữ.

Nửa đêm anh ngủ không được sẽ gọi điện đến nhà cô, mệnh lệnh cô bởi anh đi ra ngoài ngắm sao, mặc kệ cô ngày mai có đi học hay không.

Anh thích lên mạng chơi game online, cô phải bởi anh cùng nhau đánh quái kiếm điểm kinh nghiệm, anh mệt nhọc có thể vù vù ngủ nhiều còn cô phải ngồi một mình canh giữ trước máy tính, chờ quái ra đánh nó để giành điểm cho chủ nhân. Haizz, cuộc sống rất là chán chớ.

Cô có bạn trai, anh giống như quỷ ám cô làm rối tung tất cả, hơn nữa còn rất không khách khí tuyên bố cô đã có bạn trai, anh là muốn thế nào đây????? AAAAAAAA——

Cô bị tên hỗn dân này tra tấn suốt bảy năm, sau đó ác quỷ rốt cuộc cũng bị người nhà tống đến Mỹ du học.

Anh chân trước mới vừa đi, cô sau lưng lập tức lấy điện thoại gia gia đỡ xuống, còn quần quít cuốn lấy gia gia đã muốn về hưu đóng gói chuyển nhà, đoạn tuyệt hết thấy đường dây ống dẫn mà anh có thể tìm được. Chỉ sợ tên tiểu quỷ kia đột nhiên một ngày nào đó thần kinh chạm mạch quay về HongKong lại chạy đến tra tấn cô thì khổ.

Anh là khắc tinh của cô, đời này kiếp này người cô không muốn gặp nhất chính là anh——Tư Thánh Nam!

“Reng——!”

Đột nhiên di động ở đầu giường vang lớn lên cắt đứt suy nghĩ của Kỳ Văn Tĩnh, cô hoàn hồn vội vàng cầm điện thoại lên, đó là một dãy số xa lạ.

Vừa mới bắt máy đã bị một tiếng gào thét giống như phát ra từ địa ngục dọa sợ, “Kỳ Văn Tĩnh cô thật lớn gan, dám dùng số điện thoại giả cùng địa chỉ giả gạt tôi.”

Cô bị dọa đem điện thoại na ra xa tới nửa mét. Trời ạ! Anh làm sao biết được số điện thoại của cô? Hơn nữa số điện thoại giả cùng địa chỉ giả cô lừa dối anh mới có ba ngày nha, anh đã tra được số điện thoại di động của cô, người này cũng quá thần thông quảng đại đi? {oa, Văn Tĩnh tỷ à, tỷ ko biết bây giờ có người gọi là thám tử tư ư???

“Cô có nghe tôi nói chuyện hay không? Không phải muốn cô thứ hai đến Thánh Lôi hưởng ứng lệnh triệu tập sao? Tôi chờ cô suốt hai ngày, cô ăn gan hùm mật gấu sao mà cả tôi cũng dám lừa hả? Hại tôi giống như ngu ngốc điên cuồng gọi cái dãy số giả kia.....”

“Tư, Tư thiếu gia, anh có thể bình tĩnh một chút được không? Trên thực tế, tuy rằng tôi hiện tại thất nghiệp ở nhà, nhưng đối với anh hình như từ đầu tới đuôi cũng không có đồng ý đi Thánh Lôi hưởng ứng lệnh triệu tập.....”

“Tôi không muốn nghe nhiều như vậy, nếu trước 10h sáng hôm nay tôi còn không thấy người tới, cô cứ tự giải quyết tốt cho tôi!”

“Cạch!” Không đợi cô trả lời, anh đã thô bạo đem điện thoại cắt đứt.

Vì sao cô xấu số như vậy, vì sao cô gặp được khắc tinh đáng ghét thế này. Nhưng lấy hiểu biết của mình về Tư Thánh Nam, nếu cô không ngoan ngoãn nghe lời anh ta nói, anh ta tuyệt đối có thể cầm thuốc nổ chạy tới nhà cô đem đại môn oanh tạc không còn một móng.

Lúc cô chạy một hơi đến đại sảnh của Thánh Lôi đã là 9h45’.

Cô kinh hồn táng đảm nhìn đại sảnh huy hoàng trước mắt, lúc còn rất nhỏ, đại danh của tập đoàn Thánh Lôi cũng đã lưu ấn tượng trong đầu cô rất lâu.

Tập đoàn này kinh doanh đa hàng hóa, không chỉ kinh doanh các loại hàng mậu dịch mà còn mở hàng loạt các siêu thị trong nước.

Những năm gần đây, quy mô ngày càng mở rộng, nghe người ta nói còn sắp mở rộng ra thị trường sản phẩm điện tử cùng đồ trang điểm.

Vì sản nghiệp của Hạ gia quá nhiều, vợ chồng Tư thị bận bịu nhiều việc, thân là thái tử gia của tập đoàn Thánh Lôi, Tư Thánh Nam ở chi nhánh ở Mỹ mai danh ẩn tích làm tiểu đệ thực tập hai năm.

Cuối cùng dựa vào năng lực của bản thân, vừa về nước không lâu đã bị phụ thân mạnh mẽ nhét vào vị trí tổng tài.

Cô cho tới bây giờ cũng chưa từng phủ nhận năng lực của anh, nhưng mà chuyện anh thích chinh cô là hai việc khác nhau, vì vậy ấn tượng của cô đối với anh vẫn tệ như cũ.

“Là thị lực của tôi xuất hiện vấn đề hay sao? Đây chẳng phải là nữ nhi thân sinh của mẹ kế hay sao—Kỹ Văn Tĩnh—”

Đang lúc Kỹ Văn Tĩnh miên man suy nghĩ, một giọng nói cười cợt từ sau lưng cô truyền đến, cô kỳ quái quay đầu nhìn lại liền nhìn thấy Mã Na Na đang ôm một chồng hồ sơ đi lại đây.

Nhìn thấy Mã Na Na, Kỹ Văn Tĩnh theo thói quen muốn tránh, vì quan hệ của lão mẹ, Mã Na Na mỗi lần nhìn thấy cô đều ác ngôn trào phúng.

Bản thân mình không phải là người thích cãi nhau, không thể trêu vào cô ta, mình trốn đi cũng có thể chứ?

Lễ phép hướng Mã Na Na gật đầu, cô tính chạy nhanh đến văn phòng thn báo danh, trời biết nếu cô đến muộn Tư đại thiếu gia không biết sẽ nghĩ ra cái chủ ý quái gở nào để chinh cô nữa.

Đáng tiếc Mã Na Na hình như không muốn buông tha cô, cô ta cố ý đi đến che trước mặt Kỹ Văn Tĩnh, trên cao nhìn xuống cô.

“Mày làm sao có thể xuất hiện ở đây?”

“Tôi đến hưởng ứng lệnh triệu tập.” Buồn bực, nếu Mã Na Na cũng công tác trong này, như vậy đối với cô mà nói, công tác ở Thánh Lôi đúng là một điềm xấu.

“Hưởng ứng lệnh triệu tập?” Giống như nghe được một câu chuyện cười, Mã Na Na chế nhạo nói: “Là thánh giác của tôi cũng xuất hiện vấn đề sao? Loại hạ đẳng giống như mày cũng dám đến nơi cao cấp thế này hưởng ứng lệnh triệu tập sao?”

“Thật có lỗi, loại hạ đẳng giống như tôi đây không lâu sau sẽ cùng Mã tiểu thư xa hoa trở thành đồng sự.” Kỹ Văn Tĩnh lễ phép cười, xoay người muốn đi đến chỗ thang máy.

“Xem ra tôi nên cảnh cáo lão mẹ của mày một chút, kêu bà ta phải quản giáo con gái nghiêm một chút, đừng để lão mẹ không biết điều rồi sinh ra con gái cũng không biết điều.”

“Thật xin lỗi, lúc tôi ở trường đã quên lão sư dạy người thượng đẳng cùng người hạ đẳng khác nhau như thế nào rồi, chờ tôi có thời gian sẽ đi tìm chuyên gia hỏi một tí xem loại hạ đẳng giống như tôi nên xuất hiện ở nơi nào tốt cuộc mới hợp, mặt khác, cảm ơn lời khuyên của Mã tiểu thư cho tôi, tái kiến.”

Kỹ Văn Tĩnh xoay người muốn đi thì nhìn thấy Tư Thánh Nam đứng trước thang máy, hai tay quay vẩy ngực, một bộ dáng bất cần đời xem náo nhiệt.

Thuận tiện, tay anh còn chỉ chỉ vào cái cổ tay của mình, một cái đồng hồ Rolex quý báu hiện ra.

Cô theo bản năng quay lại nhìn đồng hồ của mình. Ông trời, đã 10h 7' rồi.

Mã Na Na đáng giận, nếu hôm nay cô bị nam nhân này chinh nữa, cô thề tuyệt đối sẽ chạy đi mua thuốc sổ mạnh nhất nhét vào miệng của cô ta, làm cho cô ta sổ mà chết.

Mã Na Na cũng không thấy Tư Thánh Nam xuất hiện, cô ta gắt gao đi theo sau Kỹ Văn Tĩnh, ngôn ngữ ác độc lại phun ra—

“Họ Kỹ, đừng tưởng rằng mày bày ra một dạng vô tranh thì tao sẽ kính trọng mày, mẹ mày là con tiện phụ, cho nên dòng máu chảy trong cơ thể mày cũng không phải cái thứ gì tốt.....”

“Tao cảm thấy nhục nhã thay mày đấy!”

Đáng chết! Nếu con nhỏ này không buông tha cho cô, cô thật lo lắng mình sẽ dùng cái túi sách này làm vũ khí đánh người mất.

Mã Na Na còn muốn mở miệng chửi tiếp, lúc này mắt cô ta đột nhiên sáng ngời, phát hiện Tư Thánh Nam tồn tại, “Tổng tài sớm an....”

Tư Thánh Nam hai tay thủy chung vây quanh ngực nhìn cô ta hỏi, “Hình như tôi vừa nghe có tiếng người cãi nhau, sao lại thế này?”

“Là như vậy tổng tài, con nhỏ này luôn miệng nói cô ta tới Thánh Lôi hưởng ứng lệnh triệu tập, nhưng mà ngài biết không, bằng cấp của cô ta chỉ mới tới chuyên khoa, làm sao có thể xứng đáng tiến vào đại môn của Thánh Lôi a, không biết người chủ khảo nào mắt bị mù đem cô ta tuyển vào.....”

Nghe đến đó, Kỹ Văn Tĩnh lần đầu tiên đồng tình với Mã Na Na. Chủ khảo mắt bị mù??? A! Dừng từ này hình dung có phải là có hơi quá chuẩn xác không? Cô vụng trộm lén nhìn Tư Thánh Nam một cái, cảm thấy thật hưng phấn.

Trái lại, khuôn mặt tuấn tú của Tư Thánh Nam trở nên cực kì đáng sợ, mặt anh lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mã Na Na đang nói thao thao bất tuyệt.

“Thật có lỗi cắt đứt ngôn từ đông dặc của cô một chút.....” Giọng nói lãnh khốc thành công làm Mã Na Na ngậm miệng lại.

“Tôi cảm thấy thị lực của mình tới bây giờ là bình thường, không biết chủ nhiệm Mã thế nào mà nói mắt tôi xuất hiện vấn đề, vì sao nói mắt tôi bị mù?”

“Tôi nào dám nói ngài mắt bị mù, tôi là nói vị chủ khảo đi tuyển nữ nhân kia mà....”

Giống như phát hiện được cái gì, cô ta đột nhiên há to miệng, khuôn mặt không thể tin tưởng mắt nhìn Tư Thánh Nam mặt lúc này đã thối đến mức dọa người, “Hả, chẳng lẽ tổng tài chính là vị chủ khảo đó?”

“Thật bất hạnh, đến bây giờ cô mới ý thức được điều này!”

Anh tao nhã vỗ về cằm mình, “Để tôi suy nghĩ một chút, công nhân viên lại dám can đảm mạo phạm thủ trưởng, tôi phải trừng phạt thế nào đây?”

“Tổng tài....”

“Cuốn gói cút khỏi công ty?”

“Không cần a....” Mã Na Na bị dọa đến vẻ mặt tái nhợt.

“Ha, trừng phạt như vậy quả thực có chút quá tàn nhẫn, dù sao Mã tiểu thư chẳng qua mắng tôi là người mù mà thôi.”

Thái độ của Tư Thánh Nam giống như một con mèo bắt được con chuột, không ăn nó ngay mà bắt đầu vờn nó, làm cho nó đến lúc mệt cầu xin tha thứ mới thôi. Anh tiếp tục giả bộ trầm ngâm, “Hay là giáng đi mười tám cấp....”

“Hơ? Nhưng mà tôi hiện tại mới chỉ là một chủ nhiệm ngành nhỏ.....” Mẹ ơi, giáng mười tám cấp sẽ là cái thân phận gì chứ?

“Chính xác!” Anh lấy hai tay vỗ vào nhau như mới phát hiện tân đại lục, giả bộ giống như tán đồng, “Nếu giáng cô mười tám cấp khả năng cô sẽ bị đẩy vào bụng mẹ không chừng, thế thì không tốt lắm. Huống hồ hiện tại công tác tìm cũng không dễ, một khi tôi đuổi việc chủ nhiệm Mã nói không chừng sẽ có nhân viên khác nói tôi thủ trưởng vô tình tàn sát nhân viên, được rồi, xem ở vị trí của cô thì.....”

Trong đồng tử của Tư Thánh Nam ánh sáng tà ác lại xuất hiện, anh khẽ nhếch môi hiện ra một chút cảm giác vô hình bị khùng bố, “Tôi tạm thời đem chủ nhiệm Mã giáng năm cấp thôi, đến phòng vệ sinh Asan làm việc đi!”

“Cái gì?”

Màng tai suýt nữa bị tiếng thét chói tai của Mã Na Na đâm thủng, Kỳ Văn Tĩnh không thể tin nhìn Tư Thánh Nam. Anh làm thế này là đang giúp cô hết giận sao?

“Chấp hành ngay ngày hôm nay, nếu Mã tiểu thư cảm thấy không hài lòng có thể từ chức ngay, nhưng lúc đó cô sẽ không được hưởng bất kì trợ phí thất nghiệp chút nào cả.”

“Tôi không phục! Tổng tài, tôi chỉ là nhầm vào nữ nhân họ Kỳ này một chút mà thôi....”

“Chẳng lẽ không ai nói qua với cô sao, cô gái họ Kỳ này là tôi tuyển vào?”

“Hả?”

Tư Thánh Nam đột nhiên vòng tay ôm Kỳ Văn Tĩnh kéo vào trong lòng, tay còn lại cũng rất tự nhiên khoát lên vai cô.

“Nếu cô ấy là do tôi quản thì người duy nhất chỉnh được cô ấy cũng chỉ có tôi thôi, Mã tiểu thư, hiện tại cô có thể đến phòng nhân sự viết đơn từ chức hoặc cũng có thể đến phòng quản lý thông báo. Đừng đứng cản đường nơi này.”

Nói xong, Tư Thánh Nam nắm vai của Kỳ Văn Tĩnh xoay người đi vào thang máy của mình, không thèm để ý đến Mã Na Na đang khóc không ra nước mắt sau lưng.

Kỳ Văn Tĩnh nhìn không được từ trong khuỷu tay anh ngẩng đầu ra, “Cái đó..... anh không thấy là cho chủ nhiệm ngành đi chà toilet là hơi tàn nhẫn sao?”

Tuy biết rằng anh làm vậy là giúp cô nhưng cô thật là có chút đồng tình với Mã Na Na.

“Ý cô muốn nói là cô tự nguyện thay thế cô ta đi chà toilet phải không?” Tư Thánh Nam cúi đầu, có chút tức giận hỏi.

“Tôi có nói như vậy sao?” Nam nhân này thay đổi thái độ có phải là hơi nhanh không? Uống công cô mới lúc trước còn tưởng rằng anh là đồng minh của mình.

“Vậy thì không cần vì cái loại con gái đáng ghét như vậy cầu xin?”

Tư Thánh Nam nắm lấy bả vai cô rất chắc, hẳn là đang tức giận lắm đây. Kỳ Văn Tĩnh là đồ chơi của anh, ngoài anh ra anh không muốn ai được quyền khi dễ cô hết, huống chi Mã Na Na dám nói cô là cái đồ nữ nhân hạ đẳng, cô ta đáng chết, cho đi chà toilet đã là nhẹ lắm rồi!

Kỳ Văn Tĩnh cũng không còn lạ lùng gì, cô nhìn thấy ý muốn bảo hộ tỏa ra từ người nam nhân này, điều đó làm cho cô cảm thấy thật mê hoặc. Tư thiếu gia không thích người khác khi dễ cô, cô có thể lý giải được, dù sao từ nhỏ anh đã đem cô trở thành đồ chơi duy nhất cho riêng mình, nhưng mà hôm nay sao anh lại tức giận đến vậy? Bị Mã Na Na mắng vài câu cô thấy cũng bình thường, nhưng sao biểu hiện của anh lại giống như cô bị Mã Na Na đánh trọng thương như vậy? Huống hồ cô nàng đồng đánh kia giờ đây đã bị giáng cấp chà toilet rồi. Còn chưa hả giận nữa sao?

“Cô ta vì sao muốn nhầm vào cô?” Lúc đứng trong thang máy đi lên, anh hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Lúc biết Văn Tĩnh cả hai vẫn còn nhỏ, anh chỉ biết là cô không có cha mẹ, cùng gia gia sống nương tựa lẫn nhau.

Sau anh lại đi Mỹ, cũng có lúc nghe tin gia gia của cô mất, nhưng lúc ấy anh đã sớm mất liên lạc với cô rồi, lúc đó muốn gọi điện thoại an ủi cô cũng không làm được.

Bây giờ nhớ lại, hiểu biết của anh đối với cô cũng không nhiều, chỉ là thích chọc cô, khi dễ cô, còn có thích làm cho cô lúc nào cũng xuất hiện trong tầm mắt mình. {Sun: Thánh Nam ca, huynh bị cảm rồi mà ko biết gì hết—}

Kỳ Văn Tĩnh có chút xấu hổ gục đầu xuống, “Tôi có một lão ba thích đánh bạc cùng một lão mẹ ái mộ hư vinh, lúc tôi mười tuổi bọn họ ly hôn, lão ba chạy tới Ma Cao đánh bạc vài năm mới về một lần, lão mẹ tái giá với ba ba Mã Na Na, Mã Na Na chán ghét tôi là vì quen hệ của lão mẹ.”

Cô nhún nhún vai, thái độ giống như đang tự thuật chuyện người khác, “Trên thực tế thì mẹ tôi từ sau khi tái giá không có gặp lại nhau, chỉ có ở tang lễ của gia gia bà ta mới mang theo trượng phu tái giá cùng đến thấp hương, lần đó Mã Na Na cũng có đến nhưng mà là bị lão ba của cô ta áp giải đến.”

Cảm giác một đôi tay to trên vai mình tăng thêm đạo lực, cô tự giấu nở nụ cười, “Tôi có một gia đình rất tệ phải không?”

“Xác thực!” Anh hơi hơi nhúng vai, thái độ có chút nghiêm túc.

“Cám ơn anh vừa rồi giúp tôi!”

“Cô muốn nói làm cho Mã Na Na đi chà toilet?” Tư Thánh Nam nhún mày.

“Còn có anh giúp tôi giải vây.”

Giọng cười tà ác của tiểu ác ma lại xuất hiện, “Cô muốn cảm tạ tôi, không bằng lấy hành động chứng minh đi!”

Trong đầu tự nhiên có một linh cảm cực kì bất an nảy lên, cô khẩn trương hỏi: “Có ý gì?” Làm ơn trăm ngàn lần không phải là như cô đang nghĩ nha.

Quả nhiên, “Buổi tối mời tôi ăn cơm đi, tôi muốn đi ăn ở nhà hàng Phú hào Đông Phương.”

“Phú..... Phú hào Đông Phương?”

Kỹ Văn Tĩnh rất muốn trực tiếp té xỉu cho anh xem. Ông trời! Nam nhân này vì sao chuyên môn chọn những nơi nổi tiếng nhất HongKong để lấp đầy cái bụng anh không vậy?

Cô là người nghèo a, nào có tiền cho anh tiêu xài như vậy! Đau khổ quá đi thôi!!!!!!

2. Chương 2

Tư Thánh Nam đã ở một nơi bí mật nào gần đó vụng trộm quan sát Kỹ Văn Tĩnh thật lâu.

Từ khi bị anh kéo cổ lôi đến Thánh Lôi đi làm, hơn nữa đảm nhiệm vai trò thư kí tư nhân của anh, anh phát hiện thật ra cô gái này làm việc rất tốt, rất mau thích ứng với hoàn cảnh.

Chẳng qua, mỗi khi tới giờ ăn cơm trưa cô đều sống chết ở lại văn phòng không đi, nói là muốn giảm béo cho nên không ăn trưa. Nhưng kì lạ là mỗi khi anh ăn trưa trở về lại loáng thoáng ngửi được mùi thức ăn rất thơm.

Quái dị, thật sự là rất quái dị!

Bởi vậy hôm nay tới gần bữa trưa, anh cố ý đưa cho cô một số tiền lớn nói cô giúp anh đi mua một bữa trưa đại tiệc. Cô chân trước vừa bước đi, anh chân sau liền chạy tới bàn công tác của cô khám xét cao thấp một lần.

Một cái túi màu đỏ hấp dẫn sự chú ý của anh, anh tò mò mở ra phát hiện có một cái cà mèn.

Khi anh mở nắp cà mèn ra, một mùi thơm đồ ăn lập tức tràn ngập vào mũi anh, có nấm, chân gà, thịt ba chỉ, rau xanh....

Đáng giận! Cô gái này dám cả gan ăn món ăn ưa thích của anh, đáng giận hơn là ăn một mình mà không cho anh ăn.

Không khách khí ngồi vào cái bàn của Kỹ Văn Tĩnh, anh cầm lấy cái muỗng lên tinh tế nhắm nháp một ngụm.

Ngập—

Hương vị cũng không tệ lắm, không nghĩ tới tài nghệ nấu ăn của cô gái này cũng rất đáng giá khen ngợi.

Bị mỹ vị dụ dỗ, anh bắt đầu giống như con quỷ đói đầu thai nhanh chóng thanh toán cơm trưa của Văn Tĩnh.

Lúc Kỹ Văn Tĩnh trở về mang theo cơm trưa nóng hôi hổi, đập vào mắt cô chính là hình ảnh Đại Boss đang ôm tiện lợi của cô ăn như thần trụ. Ai có thể tưởng tượng được vị tổng tài của bọn họ lại làm ra chuyện dọa người ngu xuẩn như thế này..... {Sun: tổng tài ăn vụng đồ ăn của nhân viên, quả thật là tin hot nha!!!}

Cô không thể nhịn được nữa, từ khi vào Thánh Lô làm việc, mỗi ngày chỉ cần anh hứng trí lên là sẽ giao công việc thật khó để chinh cô, đem sự thống khổ của cô làm niềm vui vẻ khoái lạc ỉn, làm cho cô tình thần chịu đủ mọi sự chà đạp và tra tấn. Vậy mà giờ này khắc này anh—không ngờ anh lại còn đoạt lấy cái hộp tiện lợi sinh tồn duy nhất của cô nữa. Không thể chịu nổi rồi, quả thật là không thể chịu nổi nữa!!!

“Tổng tài, ngài cảm thấy cơm trưa hôm nay hương vị thế nào?”

Cô híp mắt lên tiếng nhắc nhở Tư Thánh Nam, giọng nói tràn ngập mùi thuốc súng!

“Chân gà hương vị cũng không tệ lắm, nhưng mà hình như thịt ba chỉ hơi nhạt, lần sau nhớ rõ thêm.....”

Mới nói đến một nữa, Tư Thánh Nam đang gặm chân gà đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn ra cái nguồn âm thanh đang phát ——

“Khụ khụ.....khụ khụ.....”

Anh bị dọa sặc. Món đồ chơi của anh trở về khi nào vậy?!

“Khụ khụ.....”

Xong đời xong đời, bởi vì nhất thời kích động nên một miếng thịt gà bị mắc ở yết hầu, thật vất vả mới nuốt được miếng thịt xuống nhưng ở cổ họng lại phát ra một loạt âm thanh quái dị.

“Nắc.....nắc.....”

Anh bị nắc cụt, bộ dáng thật sự là rất thảm thương. Hình tượng tổng tài anh tuần mọi ngày bay đâu chẳng thấy tâm hơi.

Kỹ Văn Tĩnh bắt đắc dĩ lắc đầu, buông cơm trưa trong tay vội vàng chạy đến bình nước rót cho anh một ly nước ấm.

“Uống vào đi, nắc cụt uống nước bảy lần sẽ hết!”

Tư Thánh Nam lập tức giống như bé ngoan nghe lời của Kỹ Văn Tĩnh uống hết bảy lần, kết quả nắc cụt cuối cùng cũng đình chỉ.

“Đây là kết cục của ăn vụng!” Cô tuyệt không khách khí trừng mắt nhìn anh một cái, thế này mới phát hiện trên môi anh còn lưu lại một hạt cơm trắng noãn. Chứng cứ ăn vụng rất rõ ràng.

Cô vươn tay ở môi của anh nhẹ nhàng lau một chút, khi bàn tay nhỏ bé mềm mại của cô đụng tới bờ môi của anh, anh đột nhiên cảm thấy có một dòng điện kỳ quái chạy qua cơ thể mình. {Rùi rùi, chạm điện rồi kìa >0}

Cô gái có khuôn mặt thanh tú trước mắt nhìn lúc nào cũng thấy là rất nhỏ, so khi anh ở nước ngoài quen biết với những cô gái lúc nào cũng trang điểm, Văn Tĩnh của anh rất thanh thuần cùng tinh khiết. {Sun: Văn Tĩnh của anh hồi nào O_O???

Không biết vì sao lúc ở trước mặt cô, anh cũng thể hiện bản chất ác liệt nhất, Văn Tĩnh làm cho anh cảm thấy an tâm cùng tự tại.

“Tổng tài, anh ăn cơm trưa của tôi.....”

Kỹ Văn Tĩnh cực kỳ đau lòng nhìn cái cà mèn rồng tuếch. Anh là cái tên ác độc, đây là điều cô cũng biết nhưng vụn vặt lần không nghĩ tới anh còn dám ăn vụng tiện lợi của cô. Thật là.....

“Cô có thể ăn lại tôi.....” Nụ cười ác ma lại hiện ra, “Nhớ rõ ngày mai tiện lợi phải có nhiều thịt nướng hơn một chút, rau xanh đổi thành cá đi.....”

“Tôi không cần phải tới cơm trưa của anh cũng chuẩn bị chứ?!” Thật là được một tác lại muốn tiến một thước mà, lại còn mặt dày đòi cô chuẩn bị đồ ăn nữa.

“Văn Tĩnh, cô muốn tôi tuyên bố cho toàn công ty biết cô mang tiện lợi đi làm sao?”

“Tôi mang tiện lợi đi làm thì có gì dọa người sao?” Thấy anh cười ma mị, toàn thân cô đều cảnh giác.

“Ha?” Ý cười ở bên môi anh ngày càng sâu, “Vây được rồi, xem ra tôi hẳn là phải ọi người trong công ty biết chúng ta có một nữ nhân viên rất biết cần kiệm, còn muốn làm cho bọn họ học tập một chút tinh thần tiết kiệm của cô....” Nói đến đây anh còn bưng bình liếm liếm ngón trỏ của mình.

“Tư Thánh Nam.....” Cô vô lực hô tên anh, “Rốt cuộc anh muốn thế nào đây?”

“Tôi lấy lòng tôi đi, nếu cơm trưa ngày mai mang cho tôi thêm một phần tiện lợi.....”

Anh chuyên chú nhìn khuôn mặt bắt đắ dĩ nhỏ nanh của cô, Văn Tĩnh từ sau đến công ty đi làm hình như luôn đem tóc dài của mình quấn lên. Trên thực tế anh rất hoài niệm ngày đó ở khách sạn gặp lại cô, con gái tóc dài là có mị lực nhất.

“Làm người ác độc sẽ gặp báo ứng.....A—”

Nói còn chưa xong cô tự nhiên cảm giác được thân mình trầm xuống, sau đó, cô ngồi trên đùi anh, bàn tay to của anh còn sờ loạn trên đầu cô.

“Vì sao không đem tóc buông xuống? Bộ dáng cô quấn tóc làm người ta liên tưởng đến bà cô dạy lịch sử, bà già đó đến bốn mươi tám tuổi còn chưa xuất giá, lão xử nữ.....” {Sun: người ta có thù với anh à....}

“Không cho sờ loạn trên tóc của tôi, đây chính là tôi vất vả một buổi sáng mới làm được.....”

Đáng tiếc phản kháng của cô đổi lại là hành động của anh, anh đem một đầu tóc dài của cô thả xuống dưới, ngón tay dài nhẹ nhàng luồn vào tóc cô, kéo từ từ xuống dưới, một mùi hương dễ chịu tỏa ra. Cảm giác rất tuyệt.

Kỹ Văn Tĩnh ngồi trên đùi anh, tuy rằng cũng đã quen với anh lâu lâu không có việc gì cũng ôm cô một cái nhưng dù sao đó cũng là trước đây, huống hồ gì bây giờ anh đã là Boss của cô, hành động này quả thật là hơi—quá trớn rồi.

“Im lặng chút, không nên cử động!”

Đôi môi khô gợt của anh nhẹ nhàng đùa giỡn ở quanh tai cô, làm cô toàn thân cao thấp nổi lên tầng tầng lớp lớp da gà, hương vị trên người anh giờ đây đối với cô giống như quỳ mị quanh quẩn ở xoang mũi của mình.

“Từ nay về sau, bất luận trong trường hợp gì cô cũng phải đem tóc xả xuống, không cho buộc lên.”

Bàn tay to nhẹ nhàng hưởng thụ cảm giác mềm mại trên từng sợi tóc của cô, có thượng đế mới biết loại cảm giác này thật sự rất tuyệt.

“Vì sao?”

“Vì tôi thích nhìn cô như vậy!” {Quá tuyệt ~~~}

Anh lộ ra một chút tươi cười tự phụ, hơn nữa lại tiếp tục đùa giỡn với mái tóc của cô, tùy hứng đem tóc của cô làm ra đủ thứ kiểu kỳ kỳ quái quái, thậm chí còn đem cô làm thành bộ dáng của ma cà tưng.

Bị anh làm thành món đồ chơi, Kỹ Văn Tĩnh liều mạng muốn phản kháng nhưng bàn tay to của anh lại gắt gao đem cô ấn ngồi trên đầu gối anh.

“Tư Thánh Nam, anh chơi đã chưa.....”

“Cô lại phản kháng nữa rồi, tôi thật lo lắng cái khế bán mình kia phải đem ọi người coi mất thôi.” Âm thanh tà ác ở sau tai của cô truyền đến.

Hu hu hu, Kỹ Văn Tĩnh đang bị ai cho vận mệnh đáng thương của mình. Ai da, thượng đế à, tôi rốt cuộc còn phải chịu đựng sự tra tấn này bao lâu nữa đây?

Cô bắt đầu không hề phản kháng nữa, im lặng ngồi ở trên đùi anh, sau lưng nhẹ nhàng tựa vào trong ngực ấm áp của anh. Anh đã không còn là tiểu quỷ ngây thơ trước đây rồi, anh đã lột xác thành một chàng trai mẽ lực không thể ngăn cản. Có biết bao cô gái muốn quỳ rạp dưới chân của anh.

Nếu không phải từ nhỏ cô đã biết ma đầu này, cô đoán chắc mình cũng không có cách nào ngăn cản được lực hấp dẫn trí mạng phát ra từ anh đâu.

May mắn là hình tượng ở trong lòng cô từ lâu đã định hình, anh là một con ác quỷ.

Khi đầu ngón tay anh đụng tới da đầu cô, rất nhẹ rất nhu, thật thoải mái, cô dần dần cảm thụ sự vuốt ve này, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lo lắng ác ma ác quỷ gì đó bị thổi bay mất tiêu.

Đầu của cô nhẹ nhàng tựa vào bờ vai của anh, mùi nước hoa của anh không biết tại sao làm cho cô cảm giác rất an tâm.

Tư Thánh Nam cứ như vậy nhẹ nhàng ôm lấy cô. Cô rất gầy, ôm vào trong ngực cảm giác như ôm một con búp bê, một cảm giác xao động làm anh kiềm lòng không được vuốt nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Cô khép hờ hai mắt phát ra tiếng hít thở đều đều, đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch, ý thức dường như đã muốn tung cánh mà bay.

“Đinh——”

Thang máy đột nhiên vang lên, Tư Thánh Nam theo bản năng ngẩng ra còn Kỹ Văn Tĩnh ở trên đùi anh thì bị dọa cả kinh, cả người run lên.

“Tổng tài.....”

Tiếng nói của một người đàn ông khác phá vỡ không gian yên tĩnh, Kỹ Văn Tĩnh vội vàng mở ra hai mắt, sau đó, cô thấy một người đàn ông trung niên đang mở lớn miệng quai dị nhìn cô.

Cô thế này mới cảm thấy tư thế của mình và Tư Thánh Nam có bao nhiêu ái muội.

Cô muốn từ trong lòng anh ngồi dậy nhưng Tư Thánh Nam bá đạo đem cô ấn xuống, không cho đi.

“Có việc sao Trịnh quản lý?” Nhanh chóng khôi phục lại dáng vẻ bình thường, Tư Thánh Nam mười phần trấn định nhìn cấp dưới.

“Ách.....là vì.....lão tổng của tập đoàn Uy Xa đột nhiên thay đổi quyết định, muốn chúng ta dời đến tháng sáu.....”Trịnh quản lý xấu hổ đứng tại chỗ không dám nhúc nhích nữa bước.

“Cũng tốt, như vậy chúng ta càng có thời gian chuẩn bị. Trịnh quản lý, tập đoàn Uy Xa là một con mồi béo bở, hy vọng ông không làm tôi thất vọng.”

“Vâng, tôi đã biết, tổng tài.” Trịnh quản lý hơi hơi vuốt cằm, xoay người định rời đi, sau lưng Tư Thánh Nam lại bảo ông ta.

“Trịnh quản lý, ông là người thông minh, cái gì nên nói, cái gì không nên nói, tôi nghĩ chắc ông đã biết, không cần tôi nhiều lời dặn dò, đúng không?”

“Vâng, vâng! Tôi biết, tôi nhất định sẽ không nói lung tung.”

Trịnh quản lý sợ tới mức vội vàng gật đầu hơn nữa lấy tốc độ nhanh nhất rời khỏi ‘hiện trường.’

Kỹ Văn Tĩnh quay đầu nhìn lại, thấy Tư Thánh Nam ánh mắt tà khí đang nhìn mình, hơn nữa còn nhếch môi lộ ra một cái mỉm cười mê người.

“Văn Tĩnh, có một số việc cô không cần phải lo lắng, tôi xử lý nó rất khá.”

Bàn tay to của anh đột nhiên nhẹ nhàng vuốt ve môi cô, ánh mắt nhìn chỗ thức ăn đầy áp trên bàn, “Tôi đoán cô rất đói bụng, nhớ đem chỗ thức ăn kia ăn sạch nha, vì mông cô gây làm đau chân của tôi.” {Sun: trót quớt, thế thì vuốt môi người ta làm gì ????, làm Sun lầm tưởng ko hà =.=’}

Nói xong anh lấy hai tay đẩy cô ra, còn ở trên mông của cô đánh nhẹ một cái. Hành động này của anh làm Kỹ Văn Tĩnh sợ hoảng hồn chạy ra xa.

Đáng giận! Nam nhân này còn dám tùy tiện chạm vào địa phương mấu chốt của cô. Quả thật là rất đáng giận!

Nháy mắt hai gò má cô đỏ bừng, quay đầu nhìn lại thấy nam nhân ác liệt kia đang nhìn mình, khoe môi lộ ra một nụ cười tà nịnh.

Cô sẽ lấy thời gian cả đời mình chán ghét anh. Chắc chắn là như thế! {Uy, nói trước bước ko qua nha !!!!}

Thân hình cao lớn đứng lên, Tư Thánh Nam ngáp một cái, hai tay chống chống thắt lưng xoay xoay, “Tôi muốn đi ngủ một chút, nhớ trước 12h đánh thức tôi.”

Anh tao nhả xoay người đi về văn phòng xa hoa của mình!

Kỹ Văn Tĩnh cảm thấy mình mỗi khi ở cùng một chỗ với Tư Thánh Nam đều bị anh khiến cho hồng bét. Cô thở dài, đặt mông ngồi xuống cái ghế dựa của mình, sau đó nhìn lên màn hình máy tính gặp phải một cảnh tượng vô cùng kỳ quái—một cô gái với mái tóc hỗn độn trên đầu bị buộc thành n cái bím tóc, cô theo bản năng sờ sờ đầu mình.

Hả, gặp quỷ ——Không phải!

“Tư—Thánh—Nam!”

Cô dùng hết sức lực rống lên, “Anh lăn ra đây cho tôi!”

“Đúng vậy, ba tháng trước tôi có điền một ít tư liệu cá nhân ở trung tâm hôn nhân của chị, à, lúc đó tôi đi cùng bằng hữu đến cho nên mới thuận tay điền vậy thôi..... ”

“Khẩu khẩu khẩu——”

Lúc này truyền đến một trận đập cửa kịch liệt, Kỹ Văn Tĩnh ôm điện thoại vừa đi mở cửa vừa nói.

“Đúng vậy, qua Noel này tôi hết hai mươi tám tuổi.....”

“Khẩu khẩu khẩu——” Tiếng đập cửa mãnh liệt không dứt bên tai.

Cô cau mày bực bội mở cửa ra.

Ai có thể đập cửa thô bạo như thế? Còn phải hỏi sao, đương nhiên chính là Đại Boss kiêm ác quỷ Tư Thánh Nam rồi. Nam nhân này hôm nay mặc một cái áo sơ mi màu đen phối hợp với một cái quần cũng màu đen, đầu tóc hỗn độn giống như với bị đại phong cuồng quét, nhìn anh như vậy mang theo một hương vị hoang dã kiêu ngạo bất thuần. {Sun: haizz, mỹ nam dù có mặc đồ ăn mày vẫn có hương vị *chep chep*}

Có điều giờ phút này khuôn mặt tuấn tú đó đang đen thui giống như ai thiếu anh mấy trăm vạn không trả.

“Cô làm gì mà giờ này mới đi mở cửa?” Anh khẩu khí có chút hung ác, biểu tình cũng có chút không kiên nhẫn.

“Suyt.....” Cô làm một cái động tác ra hiệu anh chớ có lên tiếng, cầm điện thoại nói tiếp, “Vâng, vâng! Tôi đang nghe, thật có lỗi, vừa rồi nhà tôi có người tới gõ cửa, chị tiếp tục.....Cái gì?! Thân cận? Chị nói chị muốn an bài cho tôi đi xem mắt? Alo.....”

Cô đột nhiên thấy cái tay mình bị Chop lấy sau đó di động bị thô bạo cướp đi.

“Cạch!” Di động bị người nào đó dùng sức tắt đi rồi ném vào sô pha.

“Tư Thánh Nam, anh rốt cuộc là làm sao vậy?” Cô muốn đi lại lấy di động bị anh ném qua một bên, nhưng vừa đi được hai bước cổ tay lại bị anh nắm lại chặt chẽ.

“Tôi vừa vặn nghe cô muốn đi xem mắt?” Ai ai, xem biểu tình này giống như là gió lạnh trước khi bão tới vậy nha.

Cô nhún nhún vai nói, “Tôi đi xem mắt có gì ngạc nhiên đến vậy sao?” Mặc dù chuyện này lúc trước cô cũng không có hứng thú gì cả nhưng cô cũng sắp hai mươi tám tuổi rồi, nam nhân này không thể ngay cả hôn cũng không cho cô kết chứ?!

Câu trả lời này làm đáy lòng Tư Thánh Nam không biết từ đâu sinh ra một sự ghen tuông rất mạnh.

Đáng chết! Cô đã quên cô là của anh sao? To gan muốn rời anh đi tìm chủ nhân mới sao? Không có cửa đâu, cả cửa sổ cũng không có đâu! Mơ đi!

“Cho nên cô quyết định đi xem mắt?” Anh nghiêng răng nghiêng lợi xác nhận.

“Nếu đối phương điều kiện không tồi thì ok, có thể đi.” Giống như cổ ý chọc giận anh, Kỹ Văn Tĩnh làm bộ tỉnh bơ nói.

“Tôi không cho phép!” Anh đột nhiên gầm nhẹ.

“Vì sao?” Khuôn mặt hung dữ của anh có chút dọa hư cô.

“Bởi vì....bởi vì tôi sẽ đói bụng.” {Sun: anh đáng yêu quá, giống Bi Rain trong Full House ^____^} Anh không đầu không đuôi trả lời, lúc đó không chỉ cô há hốc mồm mà ngay cả chính anh cũng ngây người. Anh đột nhiên thấy mình rõ thật là ngốc, rõ ràng anh muốn nói là anh không muốn cho cô lập gia đình, không muốn cô rời đi khỏi anh. Vậy mà lúc ra khỏi miệng lại là—đói bụng, đói bụng cái quỷ gì chứ?!

“Cô lập gia đình rồi, như vậy mỗi khi tôi đói muốn ăn đồ ăn cô nấu thì làm sao bây giờ?” Anh ảo não bỏ sung.

“Tôi cũng không phải là cái nồi cơm điện của anh! ” Kỹ Văn Tĩnh bực mình kháng nghị.

“Đừng quên cái khế bán mình của cô còn trong tay của tôi nha, cho nên nói theo một cách nào đó, thân là chủ nhân của cô tôi không đồng ý cho cô lập gia đình thì cô tốt nhất cũng nên an phận một chút cho tôi.”

Tình huống ép buộc anh lại phải lòi ra cái nợ cũ để uy hiếp cô, tuy rằng cái tờ giấy gọi là cái khế ước bán mình kia hiện tại ở chỗ nào anh cũng không biết nhưng bất quá chỉ cần bám chặt cô không cho lấy chồng, làm tiểu nhân một chút anh cũng không ngại.

Cô tức giận lườm anh một cái, “Năm đó tôi chỉ không cẩn thận làm bể khối ngọc của anh, nhiều năm như vậy bị anh khi dễ, đến bây giờ nợ cũng trả xong rồi chứ?”

“Cái đó hình như là chưa đủ.....” Anh lại cười hóa thân thành ác ma, “Năm đó cô làm bể khối ngọc đó là bảo vật gia truyền của nhà chúng tôi, cho nên tôi khuyên cô nên chuẩn bị thời gian cả đời mình để trả nợ là vừa.”

“Ác ma!” Cô bắt mắt lăm lăm.

“Đúng vậy, hiện tại ác ma đói bụng, nó thì có muốn hầu hạ chủ nhân một chút không?”

Tâm tình buồn bực trước đó hiện tại bay mất không còn một mống, từ nhỏ đến lớn, mỗi lần nhìn thấy Kỹ Văn Tĩnh khuất phục mình, trong lòng anh đều sinh ra cảm giác thỏa mãn rất lớn.

Hôm nay vốn dĩ là anh hẹn mấy người bằng hữu đến club tụ hội.

Không ngờ giữa đường chạy xe Sở Hi Nghiêu gọi điện thoại báo vừa mới tiếp một cái case quảng cáo, Doãn Chính Luân gọi điện nói bệnh viện vừa mới tiếp một bệnh nhân hoàn cảnh ngặt nghèo, Triển Ngạo Trạch tên hỗn đản đó gọi điện nói đệ đệ của cậu ta cùng gia đình phát sinh một chút chuyện không thoải mái, anh đi không ra.

Kết quả, tụ hội bị hủy bỏ, lúc gần tới club anh không vui xuống xe đi bộ một chút, lát sau quay lại phát hiện xe đậu sai chỗ đã bị cảnh sát kéo đi mất rồi, nhìn qua nhìn lại, anh phát hiện chỗ này cách nhà của Kỹ Văn Tĩnh cũng không xa. Cho nên lúc tìm đến cô là để phát tán tâm trạng mình đây chứ không chỗ bạo phát này, nhưng mà lúc vừa nhìn thấy Kỹ Văn Tĩnh, tâm tình bực bội kỳ dị được trấn an, cảm giác này cũng không tệ lắm, giống như trở về nhà của mình vậy.

Biết anh mười mấy năm rồi, Kỹ Văn Tĩnh cũng không còn lạ gì cái tính trẻ con của anh.

Thôi quên đi, cô đã muốn bị anh khi dễ mười mấy năm rồi, giờ thêm một chút nữa cũng không sao, xem anh là Đại Boss của cô lại nhỏ hơn cô ba tuổi, cô quyết định—nhẫn!!!

Chờ cô hầu hạ đại thiếu gia cơm no rượu say đã gần mười một giờ đêm.

Tư Thánh Nam không khách khí chút nào chiếm cứ phòng tắm nhà cô, an an ổn ổn tắm nước ấm, còn Kỹ Văn Tĩnh nhận mệnh của đại chủ nhân ở lại phòng bếp rửa chén.

Cô một bên rửa chén một bên thề ở trong lòng, tương lai tuyệt đối sẽ không gả ột nam nhân ác bá giống như Tư Thánh Nam làm vợ. {Uy, Văn Tĩnh tỷ là ko ai nói đc chuyện tương lai đâu nha.}

Vất vả thu thập dọn dẹp sạch sẽ trong nhà xong, cô kéo thân hình mệt mỏi trở lại phòng ngủ lại phát hiện Tư Thánh Nam đang mặc một bộ đồ ngủ so với dáng người của mình nhỏ hơn rất không khách khí mà nằm hình chữ đại trên giường của cô.

“Văn Tĩnh, cô đoán xem tôi vừa phát hiện cái gì ở nhà cô?”

Đặt mông ngồi xuống, anh cười hì hì chỉ chỉ vào cái tủ quần áo của cô, “Tôi mới ở bên trong tìm được bộ quần áo của mình trước đây nha, còn có khối ngọc này nữa nè.”

Anh đem một khối bảo ngọc lục sắc giơ lên, ở giữa có một vết nứt rõ ràng thấy hồi xưa đã từng hy sinh lừng lẫy lắm đây, sau đó bị người ta dùng nhựa cao su gắn lại.

Kỹ Văn Tĩnh làm sao có thể quên, chính tại cái khối ngọc chết tiệt này hại cô trở thành nô lệ của anh.

Cô cẩn thận cất giữ nó là vì có một ngày lấy đến tòa án làm bằng chứng tố cáo nam nhân này, nói anh dám lấy thứ đồ hư này ngược đãi cô mấy năm.

Cô lại liếc về cái tủ quần áo của mình, giờ này phút này nó đã bị anh nhào lên lộn xuống loạn tung phèo. Thật là tức chết, sao anh có thể mặt dày thế cơ chứ, “Tư thiếu gia, hiện giờ đã muốn mười một giờ đêm rồi, tôi thấy nơi anh nên xuất hiện lúc này là cái giường lớn nhà anh chứ không phải là cái phòng ngủ của tôi.”

Anh tà tà nhìn cô nói lại, “Văn Tĩnh, hiện giờ đã sắp mười một giờ rồi.”

“Tôi còn nghĩ anh không có khái niệm thời gian.” Cô không khách khí đoạt lại miếng ngọc bội nhét vào ngăn kéo đầu giường.

“Mặt khác khi đến nhà người ta, xin anh đừng tự tiện đụng vào đồ của người khác.”

“Tôi là chủ nhân của cô cho nên nhà của cô cũng là nhà của tôi.” Anh quay lại nằm trên giường, còn làm bộ đáng bất cần đời hai chân bắt chéo ngạo nghễ nhìn Kỹ Văn Tĩnh.

Cô bực mình trừng mắt, “Cho dù là chủ nhân đi nữa, đã trễ thế này rồi thì chủ nhân cũng nên chạy về nhà mình ngủ đi chứ?”

“Xe của tôi lúc này đậu ngoài đường bị cảnh sát kéo rồi.” Anh bướng bỉnh nhìn cô cười cười.

“Hiện giờ ngoài đường đều có tắc xi....”

“Cô thấy cho chủ nhân của mình ngồi tắc xi về nhà mà không thấy có lỗi hả?” Hơn nữa còn kiêu ngạo tự khen mình, “Nói sau nữa, dung mạo tôi tuần tú phi phạm bất khuất thế này, lỡ như lái xe là sắc nữ...lúc đó...liền xong đời chủ nhân của cô rồi.”

“Anh có thể đi xe tài xế nam mà.” Kỹ Văn Tĩnh cảm thấy mình mà nói chuyện với anh một chút nữa thì sẽ hồng mắt.

“Nhưng nếu gặp gay thì sao.....”

“Tư Thánh Nam——”

Vừa nghe tiếng rống của cô, anh lập tức từ trên giường quỳ lên, rất bá đạo đem cô kéo ngã xuống giường, một đôi bàn tay to còn không khách khí che lại cái miệng nhỏ nanh đang lải nhải.

“Văn Tĩnh, giờ đã muốn khuya rồi, cô nói chuyện làm ơn giảm đề-xi-ben xuống thấp một chút, nếu không hàng xóm bị đánh thức sẽ đến phá cửa nhà mất!” Anh nghiêm trang nhắc nhở cô.

Kỹ Văn Tĩnh bị anh áp đảo ở trên giường chỉ cảm thấy cái mũi đều là hương vị thơm ngát của anh sau khi tắm rửa. Áo ngủ tơ lụa hiển lộ rõ ràng dáng người rắn chắc của anh, tóc đen còn ẩm ướt còn cần cổ thì thật

khieu gợi. Ai da, không thể không khen ngợi, nam nhân này làn da thật là đẹp, có khi còn đẹp hơn con gái nữa, nhưng dù như vậy nhưng cũng không tìm thấy nữa chút hương vị ảo lả nào hết.

Rất ít nam nhân nào soái tới cỡ này mà còn tràn ngập hương vị nam tính như thế. Kỹ Văn Tĩnh cho tới bây giờ cũng không phủ nhận anh quả thật là một nam nhân vĩ đại, nhưng phần lớn thời điểm sự tồn tại của anh làm cho cô có cảm giác tự ti. Anh tựa như hưởng trọn sự sủng ái của thượng đế, vừa sinh ra đã có được toàn thể giới.

Duy chỉ có điều không biết tại sao vị nam nhân vĩ đại đứng ở đỉnh của thế giới này lại thích khi dễ cô đến thế, toàn đưa cái bộ dáng ác liệt nhất đến khi dễ cô không, cô thật là đáng thương mà.

Trong lúc cô còn đang cảm thương cho bản thân thì ‘ai đó’ đã nắm lấy tay cô, muốn cô đi lấy máy sấy đến giúp anh sấy tóc, cô phản kháng không đi, anh lại lấy cái khế bán mình ra uy hiếp cô!

Thật sự là đủ chưa vậy?! Rốt cuộc là đời trước cô thiếu nợ anh bao nhiêu mà kiếp này bị anh hành hạ đủ điều vậy nè?!

Bị anh tra tấn gần nửa tiếng đồng hồ, haizz, anh giống như một đứa nhỏ chơi đồ chơi, khuôn mặt tuần tú dán lên bụng cô, cái chân dài còn không biết xấu hổ khoát lên đùi của cô.

Loại động tác ái muội này bất luận là người nào thấy đều sinh ra mơ màng, nếu giờ phút này người nằm trên bụng của cô không phải là Tư Thánh Nam mà là một người nào đó, Kỹ Văn Tĩnh biết mình nhất định sẽ vì thế mà tim đập mặt đỏ cho coi.

Anh hơi nhắm hai mắt lại, mỗi khi cùng cô ở cùng một chỗ, anh điều có một loại cảm giác an tâm kỳ quái. {Sun: đã an tâm thì an tâm, còn kỳ quái là sao vậy?}

“Văn Tĩnh, tôi dám khẳng định cô đã từng vụng trộm mền tôi!”

Kỹ Văn Tĩnh nhìn trần nhà biểu tình xem thường lời anh nói, “Biểu hiện nào của tôi làm cho anh sinh ra cái ý tưởng kỳ quái này vậy?”

Thầm mền anh? Ông trời! Cô là đầu đất sao? Giết cô đi cô cũng không có bị bệnh thích ngược ái đâu.

“Nếu không sao cô còn giữ lại quần áo trước đây của tôi? Trong tủ quần áo của cô còn rất nhiều quần áo của tôi đó, nhiều năm như vậy rồi cô còn giữ nó, Văn Tĩnh à, nhìn vật nhớ người, ha ha ha, thành ngữ Trung Quốc chúng ta quả thật là quá tinh thâm a.”

“Vì những bộ đồ này kiểu dáng cùng chất lượng rất tốt, hơn nữa đa số đều là hàng hiệu, ném bỏ chúng thật đáng tiếc, sở dĩ giữ chúng lại là tính cho con tôi tương lai mặc, anh không biết là nuôi em bé tốn tiền lắm đâu.”

Kỹ Văn Tĩnh không biết tại sao mình phải giải thích với anh nữa, nhớ năm xưa tiểu tử này chỉ cần có thời gian là sẽ chạy đến nhà cô khi dễ cô. Nhiều khi anh hứng lên ở lại không về, đến buổi tối còn không biết xấu hổ giành giường với cô, làm cô phải chia đôi giường với anh, sau đó lại vì tiện lợi cho nên anh liền vác theo quần áo chuyển đến nhà cô.

Nhớ lại hai người cùng ăn cùng ngủ cùng chơi, mà nói chơi cũng không đúng, chủ yếu là anh khi dễ cô thôi. Từ khi anh mười hai tuổi đến lúc mười tám tuổi, cô hình như đều tham dự vào quá trình trưởng thành của anh.

Thời gian đáng sợ thật, trong nháy mắt đã biến thành bé điều ngoa bốc đồng khi xưa hôm nay biến thành tổng tài của một công ty đa quốc gia rồi.

Mà Tư Thánh Nam trời sinh, dung mạo tuấn mỹ, tiền tài gia thế, đầu óc thông minh, vô luận nhìn từ góc độ nào cũng khiến cho người ta tâm động. Hiện tại hai người bọn họ đều đã trưởng thành rồi nhưng tình cảm cũng không có biến đổi chút nào, giống như thời gian cũng chưa từng lưu lại dấu vết gì trên bọn họ cả, thay đổi duy nhất là dung mạo lẫn nhau thôi.

Cô đã hai mươi tám tuổi rồi! Con gái tuổi này mà còn thiếu người hỏi thăm thật sự là có chút khó hiểu. Cô cũng không muốn cả đời không gả nổi ra ngoài ở nhà làm lão xử nữ đâu.

Chẳng qua là lúc cô cố gắng tưởng tượng một nửa còn lại của mình, gương mặt ác ma Tư Thánh Nam lại hiện ra.

Ha! Cô rốt cuộc là đang suy nghĩ cái gì vậy nè?!

“Suy nghĩ cái gì?” Tiếng nói dễ nghe nặng nề vang lên.

Kỷ Văn Tĩnh giật mình rồi sau đó cười khẽ, “Đang suy nghĩ anh mà, nhớ lúc trước đây anh luôn thích khi dễ tôi, ngay cả đi hẹn hò với nữ sinh cũng mang tôi theo, hại tôi thiếu chút nữa bị nữ sinh cả trường công kích, nhớ lại khi đó tôi bị anh làm hại đúng là thảm thương.”

“Muốn trách thì trách những nữ sinh đó quá cuồng, rõ ràng đã biết tôi có bạn gái mà còn cố tình không tin, tình thế bất buộc mới chộp cô tới làm tấm bia đỡ đạn chứ.”

Lúc học trung học anh rất được nữ sinh hoan nghênh, chẳng qua khi đó anh trầm mê game online mà không mê nữ sinh, lúc đó bị nữ sinh bám lấy dữ quá anh bắt cô làm tấm bia đỡ đạn, thậm chí còn tuyên bố với toàn bộ nữ sinh anh thích tình yêu kiểu chị em.

Nhớ lại năm đó hai người sớm tối đều ở chung, Tư Thánh Nam nhìn không được nở nụ cười, “Văn Tĩnh, nhớ lại khi đó quả thật là phải cảm tạ cô, nhờ có cô mà tấm thân xử nam của tôi còn trong sạch!”

Thấy bộ dáng của anh cô càng thêm chán nản, “Vậy tôi có cần cảm ơn anh không? Nhờ có anh mà tới hai mươi tuổi tôi còn chưa có cơ hội nếm thử mối tình đầu nữa?”

“Thật ra thì luyện ái cũng đâu có gì vui đâu, đơn giản là hai người cùng một chỗ xem phim, cùng một chỗ đi chơi, cùng một chỗ nghe nhạc, lúc hứng lên thì đòi chia tay. Lúc ở Mỹ du học, mấy đứa bạn tôi đứa nào cũng chơi cái trò luyện ái nhằm chán nản, chả có gì thú vị hết!”

“Lúc ở Mỹ anh không có bạn gái sao?” Cô đột nhiên đổi với thể giọng của anh có chút tò mò, từ khi anh đi rồi luôn cảm thấy bên người có cái gì đó mất mát, nhưng không quan trọng, chỉ cần nghĩ đến từ nay không cần bị anh nô dịch bóc lột, cô đã hai tay chống hông ngẩng mặt lên trời cười ha ha ha rồi.

Chẳng qua có những khi đêm dài lại nhớ tới anh, nhớ tới khuôn mặt tuần tú như ánh mặt trời của anh soái đến mức làm cho người ta tâm động. Lấy điều kiện của anh, đi ngoài đường tùy tiện nháy mắt mấy cái đã có hàng trăm cô gái xinh đẹp chạy lại xin quỳ dưới chân rồi.

Nam nhân đẹp trai tốt ở chỗ này này, không cần tốn sức mà vẫn đi tán gái được, hưởng hồ nước Mỹ là quốc gia cởi mở thoải mái, nếu nói anh không bị những mỹ nữ tóc vàng ấy dụ dỗ quả thật là không ai dám tin.

“Tôi đối với bạn gái yêu cầu rất cao.” Anh ngẩng khuôn mặt tuần tú lên nhìn cằm của cô, “Đối với những cô gái chủ động yêu thương nhưng nhớ mình, tôi một chút hứng thú cũng không có, hưởng hồ khi đó tôi còn đắm chìm trong trạng thái buồn bực cực độ vì không tìm thấy cô mà.....”

“Hừ! Tự đại cuồng.....” Ngoài miệng tuy nói vậy nhưng trong lòng lại dâng lên một trận mừng thầm.....

“Nếu không phải lúc đó vì bài vở nặng nề, tôi khẳng định bay về Hong Kong tự mình truy nã cô rồi.”

“Tôi có cần phải cảm tạ giáo trình của anh không, nhờ nó nặng nề gây áp lực cho anh mới làm cho tôi may mắn bình an sống yên ổn tới giờ này?”

“Văn Tĩnh, cô là cố ý trốn tôi, đúng không?” Anh đột nhiên hỏi toạc móng heo ra.

“Tôi nào dám!” Cô vội vàng phủ nhận. Cho dù có cũng không nói cho anh. Cô dưới đáy lòng trộm vẽ một cái dấu chữ thập.

Anh xoay qua xoay lại tìm một tư thế thoải mái, cánh tay thon dài nhẹ nhàng vắt qua thắt lưng mảnh khảnh của cô, “Đêm nay tôi không đi, ngủ ở nơi này không đi, sáng ngày mai nhớ làm bữa sáng cho tôi nha, tôi thích ăn sủi cảo.....”

Tiếng của anh vì buồn ngủ mà nhỏ dần, nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, nặng nề ngủ.

Kỷ Văn Tĩnh nhìn không được lắc lắc đầu. Nam nhân này vẫn chẳng thay đổi gì hết, đã là đại nam nhân hai mươi lăm tuổi rồi mà tính tình còn trẻ con như vậy.

Chẳng lẽ anh không biết nam nữ trưởng thành ôm nhau thân thiết như vậy là có ý nghĩ gì sao?

Có lẽ là cô đa tâm rồi, anh đơn giản đối với cô giống như nhiều năm trước thôi, thích khi dễ cô, và cũng thích ỷ lại cô. Cô thật sự là không nên nghĩ xa vời, không biết gần đây làm sao mà mỗi lần gặp anh, tâm tình của cô trở nên rất kỳ lạ, nhiều khi muốn tránh anh, nhiều khi lại muốn gặp anh, mâu thuẫn đến nỗi ngay cả cô còn cảm thấy mình thật biến thái.

Ai! Đại khái là tới tuổi nên gả đi rồi, xem ra hôm nào đó phải liên hệ với trung tâm hôn nhân một chút thôi, phải nhờ trung tâm giới thiệu cho cô một người bạn trai mới được, có lẽ như vậy mọi chuyện sẽ tốt hơn chẳng?!

Đêm nay.....rất dài.....

3. Chương 3

Thì ra trên đời này lòng nhân từ không thể tùy tiện bố thí, nếu không phải cô có lòng nhân từ thì làm sao cái tên ác ma Tư Thánh Nam kia có thể mặt dày mày dạn ăn của cô, uống của cô.

Mỗi ngày vì anh ta mà phải chuẩn bị tiện lợi đã vượt qua nhẫn nại của cô rồi, không nghĩ đến tới buổi tối, anh ta còn có thể không có việc gì chạy đến nhà cô vui chơi giải trí.

Nhìn lên đồng hồ treo trên vách tường đã sắp bảy giờ, cô ai oán nghĩ thầm anh ta sắp đến rồi, tuy nghĩ vậy nhưng trong lòng không hiểu sao lại sinh ra một tia hy vọng.

Hy vọng sao? Cô kinh ngạc cực, sao cô lại có cái ý tưởng quái gở này chứ? Chẳng lẽ bị anh ăn hiếp tới bị nghiện luôn rồi sao? Đó là ác ma đó nha, vậy mà trong tâm trí lại hy vọng anh đến—mâu thuẫn nha!?

Một tiếng đập cửa cắt đứt suy nghĩ của cô, Tư Thánh Nam từ bao giờ mà có thể dùng phương thức ôn nhu gõ cửa thế này, anh ta bị thần kinh rồi à?!

Kỉ Văn Tĩnh vội vàng tách cà phê xuống đi mở cửa.

“Anh hôm nay..... sao lại là bà?”

Cô bị giật mình, người xuất hiện ở cửa nhà cô không phải là Tư Thánh Nam mà là một phụ nữ trung niên hơn năm mươi tuổi, một đầu tóc quần nhuộm đồ thả ở sau lưng, trên người đang mặc một đồ Chanel, đáng người hơi mập có chút phá huy mỹ cảm nhưng mà nhìn vào vẫn còn nhận ra mỹ mạo ngày xưa.

“Văn Tĩnh!” Ngô Nhã Dung thấy Kỉ Văn Tĩnh nhìn mình đến kinh ngạc, từ yết hầu phát ra một tiếng cùng một loại âm điệu ngọt ngào, “Con gái của mẹ, nhìn thấy mẹ, con không nghĩ lại đây mẹ ôm một chút sao?”

Kỉ Văn Tĩnh biết biểu hiện của mình bây giờ khẳng định là rất khó coi. Bà ta rõ ràng chưa từng thực hiện trách nhiệm của một người mẹ với cô bao giờ, cho dù là khi ông nội qua đời, biết rõ cô một mình cơ khổ mà bà ta cũng chưa từng đến xem một lần. Nay, đột nhiên tìm đến cửa..... cô bây giờ đã không còn ngây thơ như xưa nữa, chẳng hề tin là bà ta có lòng tốt đến thăm cô đâu. Bà ta diễn kịch cho ai xem chứ?!Nực cười.

“Văn Tĩnh.....”

Ngô Nhã Dung ho nhẹ một tiếng, hai tay cũng dang ra chuẩn bị ôm Kỉ Văn Tĩnh vào lòng. Kỉ Văn Tĩnh đỡ dần lắc đầu rồi cười lạnh một tiếng yếu ớt, “Bà tới nhà của tôi có chuyện gì sao?”

Ngô Nhã Dung có chút xấu hổ ngượng ngừng mở miệng, “Cái kia.....Văn Tĩnh à, nghe nói con hiện giờ công tác ở Thánh Lôi?”

Cô không gạt đầu cũng không lắc đầu, “Tôi không dám tin là tôi đáng giá đến mức bà phải xếp thăm tử tư bên người tôi?”

“Đương nhiên không có, vì Na Na công tác ở nơi đó, nó từng.....nói với mẹ một ít chuyện công tác của con.....”

“Bà đừng nói vòng vo nữa, nói thẳng ra ý đồ bà đến đây đi.” Kỉ Văn Tĩnh quay đầu nhìn trong, café đang nấu đến một nửa, nếu nấu quá lửa, Tư Thánh Nam chắc chắn là sẽ bốc phát tính tình đại thiếu gia, nam nhân kia thật sự là càng ngày càng khó hầu hạ.

Kỳ quái, giờ này phút này cô cực kỳ mong anh ở bên mình, không cần nói gì cả chỉ cần im lặng ngồi bên cô là cô cũng cảm thấy ấm áp rồi.

“Được rồi.” Ngô Nhã Dung rút cuộc cũng tháo bộ mặt nguy trang xuống, “Kỳ thật hôm nay mẹ tới tìm con chủ yếu là muốn con tìm ông chủ vì Na Na cầu xin một chút, còn có.....” Bà ta dừng một chút, thái độ có chút khó xử, “Na Na muốn con trước mặt mọi người ở công ty xin lỗi nó, có như vậy nó mới lấy lại được mặt mũi của mình.....”

Nghe đến đó, Kỉ Văn Tĩnh buồn cười nhíu mày, “Bà muốn tôi dùng cái cách gì xin lỗi Mã Na Na chứ?”. Âm điệu của cô bình thản, giống như hỏi ngày mai trời có mưa hay không.

Ngô Nhã Dung thần nhiên nói, “Đầu tiên, trước mặt mọi người con phải hướng Na Na nói mười câu tôi sai lầm rồi, sau đó tự thưởng mình một cái tát, cuối cùng, Na Na muốn con rời khỏi Thánh Lôi, hơn nữa cam đoan từ nay về sau không bao giờ bước vào đó nữa bước.”

Kỉ Văn Tĩnh một tay đặt ở trán mình, miệng cười lạnh, “Chỉ đơn giản vậy thôi sao?”

“Đương nhiên.....nếu con quỳ xuống dập đầu xin lỗi nó nữa thì nó sẽ không đòi hai mươi vạn mà mẹ mượn nó nữa.....Văn Tĩnh con sẽ.....” Ngô Nhã Dung tuyệt không biết rằng hành vi của mình xấu xa đến thế nào đâu.

“Di này, có thể mạo muội hỏi một chút không.....” Đột nhiên ở cửa truyền đến một giọng nam trầm ấm cắt ngang lời của Ngô Nhã Dung. Bà ta xoay người, một chàng trai trẻ tuổi chắc khoảng hơn hai mươi tuổi, trên người mặc một áo pul màu trắng, hai chân thon dài mặc một cái quần xám tôn lên dáng người cao ráo, trên chân là đôi giày thể thao màu trắng. Ăn mặc tùy ý như vậy làm cho người ta nhìn qua thấy giống như một sinh viên đại học. Nhưng khác một cái là khí chất anh ta trời sinh phát ra một sự uy nghiêm, vô hình mà đe dọa người khác, Ngô Nhã Dung không tự chủ được lùi về sau từng bước, “Cậu...cậu là ai?”

Tư Thánh Nam híp mắt lại, khóe môi khêu gợi khẽ nhếch lên, cười lạnh trào phúng, “Trước khi bà hỏi thăm lai lịch của tôi, tôi nghĩ là bà nên nhớ lại một chút, ví như gần đây bà có thấy đĩa bay hay là một số sự kiện kỳ quái gì không?”

“Hả?”

“Là như vậy, tôi vừa mới đứng ở ngoài cửa không cẩn thận nghe được bà nói chuyện có chút kỳ quái, nên muốn xác định một chút, xem đầu óc của bà có bị thần kinh hay không....”

“Này!” Bà ta rút cuộc cũng nghe ra anh châm chọc mình, “Cái tên xú tiểu tử ở đâu chạy ra thế này?”

Tư Thánh Nam cà lơ phát phơ lấy ngón tay chỉ chỉ ra ngoài, “Từ bên ngoài.”

“Văn Tĩnh, cái thằng xú tiểu tử không biết lễ phép này rút cuộc là có quan hệ gì với mày? Đừng nói cho tao, nó là bạn trai của mày, cái thằng tiểu quỷ này nhìn qua còn không đến hai mươi tuổi nữa. Hơn nữa nhìn nó thì chắc chắn là một thằng còn đồ không có người giáo dục rồi, mẹ nói ày nghe này, chuyện quan trọng nhất của một đứa con gái là phải gả ột người đàn ông có tiền có thế, còn giống như thằng xú tiểu tử này chỉ có mang khuôn mặt đi cầu dẫn con gái thôi, mày phải cách nó xa một chút, biết không? ”

Kỉ Văn Tĩnh cảm thấy đầu mình bắt đầu đau lên, không ngờ ánh mắt của lão mẹ lại [chính xác] đến thế, bắt đầu đi cô nhìn Tư Thánh Nam đang đứng ở cạnh cửa, anh cũng cười, bước chân tao nhã chậm rãi đi về phía cô.

Thân hình cao gầy một mét tám mươi lăm cùng khí chất tà mị toàn thân phát ra, Ngô Nhã Dung bị khí chất đó áp đảo, mồ hôi lạnh ứa ra, cảm giác đối phương.....rất là khủng bố.

“Di này, bà phải cần một ít cảnh cáo mới ý thức được hôm nay mình phạm sai lầm đến cỡ nào!”

Nói xong anh lấy từ trong túi quần ra một cái Sony Ericsson Black Diamond xa xỉ, gọi đến một dãy số, “Là luật sư Mã Chính Đức sao? Tôi là ai? Tôi là thủ trưởng trực tiếp của con gái ông Mã Na Na. Đúng vậy, tôi chính là tổng tài của tập đoàn Thánh Lôi, Tư Thánh Nam.”

Âm thanh của anh không cao không thấp nhưng vừa đủ để Ngô Nhã Dung nghe được rõ ràng. Bà ta trừng lớn hai mắt, cái miệng cũng rất không khí chất há lớn, bà ta theo bản năng nhìn về phía con gái, Kỉ Văn

Tĩnh cũng rất đồng tình nhìn bà ta nhún nhún vai.

Giờ phút này Tư Thánh Nam cười đến lưu manh, “Hôm nay tôi gọi điện thoại cho ông, chính là muốn ông đem vợ cùng con gái quản lý cho tốt đi, không cần phải thần kinh không có việc gì chạy đi gây sóng gió cho người khác, nếu không....”

Khóe môi xinh đẹp lại giờ lên, “Tôi cũng không ngại hủy đi văn phòng của ông đâu, biết đâu sao này nơi đó lại biến thành một cái bãi rác công cộng, sao nhỉ?”

“Nghe rõ?” Cảnh cáo xong, anh lạnh lùng cúp điện thoại trong lòng bàn tay.

“Bà dì này, nếu bà không phải bị bại não thì ý tứ trong điện thoại lúc này bà hẳn là hiểu được chứ?”

“Cậu.....cậu.....” Ngô Nhã Dung bị dọa đến sắc mặt tái nhợt, “Cậu chính là ông chủ Na Na nhà chúng tôi, Tư Thánh Nam?” Không có khả năng! Ông trời! Điều đó không có khả năng, mình vừa mới đắc tội với cậu ta rồi!

“Tôi nhớ năm phút đồng hồ trước, trong mắt đại thẩm tôi vẫn còn là cái thằng không có học vấn, không có nghề nghiệp và còn.....siêu cấp lưu manh.”

Ánh mắt anh trong thoáng chốc lạnh xuống, thái độ cũng trở nên đáng sợ, “Lương tâm của bà bị chó cắn sao? Bà chưa bao giờ trở về liếc mắt con gái ruột bà một cái, vậy mà con gái của chồng bà xuất hiện vấn đề bà còn mặt dày chạy đến cầu sinh con gái mình đập đầu nhận tội với cô ta. Dì à, chẳng lẽ bà không biết làm người mà ác quá lên trừng sẽ bị trừng phạt sao?”

Ngô Nhã Dung bị anh nói mặt chuyển màu, một hồi xanh một hồi trắng, “Tôi.....”

“Giờ bà cắt ngay cho tôi, từ nay về sau đừng bao giờ làm cho tôi thấy trong nhà Văn Tĩnh có bóng dáng bà, hoặc là mùi nước hoa gay gắt của bà, nếu không tôi sẽ cho bảo tiêu nhà chúng tôi đem bà nhét vào thùng rác.”

Khuôn mặt tuần tú đột nhiên tiến lên một bước đến sát Ngô Nhã Dung lúc này đã bị dọa thảm thương, “Tốt nhất bà nên tin tôi là loại người nói được làm được.”

Cuối cùng một tay chỉ phía cửa, “Bây giờ bà có thể cắt rồi!”

“Đây là nhà con gái tôi....”

“Tính nhẫn nại của tôi chưa bao giờ vượt qua ba giây!”

“Này.....”

“Một.....” Anh vươn một ngón tay.

“Cậu này.....”

“Hai.....” Anh lại vươn ngón tay thứ hai.

Ngô Nhã Dung nuốt nuốt nước miếng, chặt vật liếc xéo con gái một cái, xoay người bỏ đi.

Hai ngón tay thon dài vẫn còn dừng giữa không trung nhưng tầm mắt Tư Thánh Nam lại gắt gao khóa chặt trên người Kỉ Văn Tĩnh, cô bây giờ cười còn khó coi hơn là khóc.

“Tôi có một bà mẹ rất tệ đúng không?” Cô cố gắng trấn định tỏ vẻ không việc gì nhún nhún vai, không muốn cho ai biết mình đang rất đau lòng. Bất chợt thân mình mảnh mai bị một cánh tay thon dài bá đạo kéo qua. Mũi của cô lập tức đánh vào trong ngực anh, lòng ngực ấm áp này, có cả hương vị mà cô vẫn quen thuộc. Trong nháy mắt, tòa thành ngục trang vừa mới dựng lên phút chốc tan vỡ. Trong lòng đau quá.....đau đến sắp làm cho cô không thể hô hấp nổi.

Bàn tay Tư Thánh Nam đỡ cái gáy của cô, cầm nhẹ nhàng tựa trên đỉnh đầu của cô.

“Văn Tĩnh, nếu muốn khóc thì khóc ra đi!”

Khi anh vừa vào nghe được cái bà già kia đưa ra một loạt yêu cầu quá đáng như vậy, anh hận không thể làm thịt bà ta ngay lập tức.

Kỉ Văn Tĩnh nhin không được nữa bắt đầu khóc tức tởi, nước mắt ướt át xuyên qua chiếc áo mỏng manh tằm ướt ngực anh, anh không nói tiếng nào càng đem cô gắt gao ôm vào lòng ngực. Anh thề, người nào dám khi dễ Văn Tĩnh của anh, người đó sẽ bị trả giá một hoàn gấp mười. {Sun: vậy anh khi dễ người ta sao ko tính vậy ha????}

Được anh ôm vào lòng Kỉ Văn Tĩnh lặng lẽ khóc, an tâm đem một mặt yếu ớt của mình ra hiện trước mặt anh không che dấu.

Hai người cứ như vậy nhẹ nhàng ôm nhau, mãi đến khi có một mùi hương kỳ lạ từ trong bếp bay ra——chết rồi, café nấu khét rồi!

Tập đoàn Thánh Lôi đang dự định mở rộng thị trường kinh doanh, dự án lần này tập trung vào điện thoại di động, một thị trường đang rất sôi nổi hiện nay, trong lần này lấy điện thoại 3G làm chủ, Tư Thánh Nam quyết định đầu tư quảng cáo phải thật hoành tráng. Thường thì tìm người quảng cáo sẽ chọn những ngôi sao nổi tiếng, có như vậy mới thu hút được khách hàng, lần này, người mà Tư Thánh Nam chọn làm phát ngôn là Đại minh tinh Sở Hy Nghiêu, cũng là bạn chí cốt của anh.

Vì đi công tác cùng Tư Thánh Nam một vài lần, Kỉ Văn Tĩnh ít nhiều gì cũng biết được một số bạn bè của anh, trong đó có Triển Ngạo Trạch tổng tài của tập đoàn Triển thị, Doãn Chính Luân con trai trưởng của bệnh viện Doãn thị.

Nhớ lại lúc trước ở nhà ăn, Tư Thánh Nam đánh Tề Thiên Hoàn lúc ấy cũng có gặp qua vài người này, nhưng lúc ấy tình huống nguy cấp cô chỉ là vội vàng nhìn thoáng, cũng không nhớ kĩ gương mặt bọn họ.

Tan sở không bao lâu cô đã bị Tư Thánh Nam kéo đến studio xem hiện trường chụp ảnh, dường như nơi đây rất có phong cách Arab thì phải, phải nói là..... rất ngoại quốc.

Nhân vật chính hôm nay là một chàng trai tóc dài phiêu diêu tuấn mỹ, nói cho chính xác thì phải gọi là mỹ nam mới đúng, thấy bọn họ vào, mỹ nam đi đến.

“Cái tên hỗn đản này, tớ còn tưởng cậu không đến studio xem tớ chụp ảnh đâu, lần trước bị cậu thả bò câu, lần này nếu cậu còn dám..... Di?” Khi đảo đến Kỉ Văn Tĩnh, ánh mắt Sở Hy Nghiêu nhin không được sáng lên.

Anh ta mười phần ái muội vỗ vỗ cằm, “Nếu tớ nhớ không lầm, vị tiểu thư này chính là nguyên nhân mà cậu ‘xử’ Tề tổng giám đốc ở nhà ăn, đúng không?”

Kỉ Văn Tĩnh nghe thế xấu hổ đứng lên, tay chân có chút luống cuống. Tư Thánh Nam ngang ngược kéo bả vai cô, tức giận trừng mắt nhìn bạn tốt, “Đừng dùng cái ánh mắt mê đắm kia nhìn chằm chằm vào người của tớ, cô ấy không phải là đối tượng phóng điện của cậu.” Nói xong lại nói với Kỉ Văn Tĩnh, “Sở Hy Nghiêu, là bạn hữu tổn hại nhất của tôi, ưu điểm là đẹp đến biến thái, khuyết điểm là thấy con gái thì như ong thấy mật, khẩn cấp chạy qua chinh phục, vì thế cho nên từ giờ trở đi cô cứ xem anh cậu ta như không tồn tại đi!”

“Thánh Nam, ở trước mặt con gái mà chà đạp bạn tốt như vậy có phải hơn quá đáng không?” Sở Hy Nghiêu mắt cười vẫn như cũ nhìn chằm chằm Kỉ Văn Tĩnh lúc này hai má đã hồng, “Tớ đoán vị tiểu thư này cũng không muốn xem tớ như không tồn tại đâu!”

Mặc kệ bạn tốt đang sống chết trừng mắt nhìn mình, Sở Hy Nghiêu tao nhã vươn cánh tay thon dài ra, “Tiểu thư nhĩ hảo, xin hỏi phương danh?”

Không đợi Kỉ Văn Tĩnh vươn tay ra bắt, Tư Thánh Nam rất không khách khí đưa tay ra ngăn cản hai người, “Cô ấy tên Kỉ Văn Tĩnh, trước mắt đang công tác ở công ty tôi, tuổi giữ bí mật, có bạn trai chưa giữ bí mật, số di động giữ bí mật, địa chỉ gia đình giữ bí mật, cho nên cậu biết như vậy là đủ rồi!” {Sun: anh đáng yêu quá ^____^}

Tuy Hi Nghiêu là bạn tốt của mình nhưng anh không dễ dàng tha thứ cho bất cứ người đàn ông nào tiếp xúc Văn Tĩnh của anh, trừ anh ra, ai cũng không được thân cận cô.

Kỉ Văn Tĩnh vô lực lắc đầu, nhìn Sở Hy Nghiêu cười khở, “Dường như tình cảm của hai người rất tốt.” Ày, tình hữu nghị giữa đàn ông với nhau quả thật là kỳ quái.

Sở Hy Nghiêu nhìn cô tươi cười mang theo vài phần ái muội, “Tôi cũng nhìn ra người này dường như rất để ý cô.”

Những lời này nói ra giống như một quả bom quảng giữa hai người, Tư Thánh Nam cùng Kỉ Văn Tĩnh đồng loạt nhìn nhau, đồng thời cảm giác có một dòng điện đang chạy trong người.

Anh rất để ý cô?

Đúng vậy, từ sau khi về nước, anh phát hiện mình càng ngày càng muốn chiếm giữ lấy Văn Tĩnh, loại cảm giác này với cái cảm giác ngây ngô chiếm hữu ngày xưa hoàn toàn khác nhau, nhưng mà anh lại không biết khác nhau là ở đâu. Anh cuốn quýt che dấu nội tâm bất an, tức giận nhìn Sở Hy Nghiêu, “Tốt nhất là cậu nên chuẩn bị tinh thần hoàn thành phần chụp ảnh của mình đi, bụng tớ đói rồi, xem cậu chụp ảnh xong tớ còn muốn đi cúng tế lục phủ ngũ tạng của tớ. Văn Tĩnh, hôm nay cô làm món cua hương lạt đi.”

“Thật không hổ danh là bạn tốt của tớ, còn nhớ là tớ thích ăn cua nhất.” Sở Hy Nghiêu e sợ thiên hạ không loạn cười khê nói, “Kỉ tiểu thư, nhớ nấu cho tôi thêm một phần nha, khẩu vị của tôi rất lớn.”

“Không thành vấn đề!”

“Sở tiên sinh, chúng tôi dường như chưa từng mời cậu cùng nhau dùng cơm.” Tư Thánh Nam đánh chết cũng không chịu có người chen vào giữa mình và Kỉ Văn Tĩnh dùng cơm.

“Không mời cũng đừng lo, tớ có thể tự mình đến đăng môn bài phỏng.....”

“Cậu là muốn.....”

“Tổng tài.....”

Một nhân viên chụp ảnh vội vã chạy tới cắt đứt cuộc tranh đấu của hai soái ca, “Chiêm Sâm tiên sinh phụ trách trang phục vừa rồi trên đường bị tai nạn xe cộ, hiện giờ anh ta bị đưa đi bệnh viện cấp cứu rồi, đạo cụ trang phục vì xe phát nổ nên hư cả rồi.....”

“Cái gì?!” Sở Hy Nghiêu bộ dáng mới vừa rồi cả lơ phát phơ kêu lớn lên, “Cậu nói trợ lý của tôi bị tai nạn xe cộ, anh ta hiện giờ thế nào?”

“Tình huống trước mắt còn không biết.....”

“Như vậy quần áo này.....” Tư Thánh Nam nhíu mày nói.

“Toàn bộ bị hủy rồi, nếu kêu nhà thiết kế làm lại thì vụ chụp hình này phải dời đến tháng sau, cứ như vậy thì chúng ta sẽ tổn thất rất lớn.....”

“Shit!” Tư Thánh Nam không khỏi rủa thề một tiếng, trầm ngâm một lát anh lại nói, “Lập tức phái người đến bệnh viện quan sát thương thế của Chiêm Sâm, có tình huống gì thì phải báo với tôi trước, mặt khác, thông báo mọi người nói buổi chụp hình hôm nay tạm thời hủy bỏ.....”

“Nhưng mà tổng tài, một khi lùi lại buổi chụp hình hôm nay sẽ ảnh hưởng đến thời gian chúng ta đưa sản phẩm ra thị trường. Cứ như vậy, hợp đồng của chúng ta với đài truyền hình sẽ bị hủy bỏ, cái đoạn quảng cáo đó là chúng ta tranh thủ lắm mới có được, nếu như bị hủy bỏ chỉ sợ sẽ bị đoạn quảng cáo khác thay thế thôi.....”

“Hiện giờ toàn bộ trang phục đều bị hủy cả, không có cái nào thay thế. Trọng điểm là bộ trang phục của hoàng tử Arab, nó được thiết kế rất lâu.....” Âm điệu của Tư Thánh Nam nhện không được đề cao vài đề xi ben, “Thông báo xuống, mọi tổn thất lần này tôi sẽ chịu trách nhiệm!”

Nói rồi xoay người cầm lấy cổ tay của Kỉ Văn Tĩnh, mặt u ám phun ra một câu, “Theo giúp tôi về nhà ăn cua!”

“Nếu có thể tìm được trang phục của hoàng tử Arab thì quảng cáo có thể tiếp tục, đúng không?”

Kỉ Văn Tĩnh quay đầu về phía sau hỏi, động tác khó hiểu này làm Tư Thánh Nam nhìn cô nhú mày. Rất nhẹ nhàng thoát khỏi bàn tay của anh, cô hướng ánh mắt nhìn về phía Sở Hy Nghiêu. Anh ta nhún vai, “Tôi nghĩ điểm mấu chốt của quảng cáo này là ở trang phục, nhưng trước mắt cái vị thiết kế trang phục Arab này đang ở tuần lễ thời trang Pa-ri rồi, nếu kêu ông ta trở về Hong Kong thì cũng phải trễ hết ba ngày.....”

“Thời gian bắt đầu phát sóng trên TV là ngày nào?” Kỉ Văn Tĩnh lại đem ánh mắt nhìn về phía nhân viên công tác.

“Ngày sáu tháng sau!”

“Nói cách khác chúng ta có một tháng để quay quảng cáo này đúng không?”

Biểu tình của mọi người đều thật ngưng trọng, không hên mà cùng gật gật đầu, chỉ có Tư Thánh Nam là rên lên một tiếng, anh biết cô gái này sắp làm gì rồi. Kỉ Văn Tĩnh nhìn nhìn Tư Thánh Nam.

“Tôi từng học qua khóa thiết kế trang phục, đối với trang phục của Arab cũng có hiểu biết một ít, nếu có người tham gia chế tác, tôi nghĩ tôi có thể hỗ trợ.....”

“Bạn của tôi có mở một phòng thiết kế, nhân viên của anh ta có mấy người rất có tài thiết kế.” Sở Hy Nghiêu vội vàng tiếp lời, “Tôi có thể mời bọn họ hỗ trợ.....”

“Ok! Cái này thì dễ làm, trong vài ngày tới, tôi nghĩ chúng ta có thể giải quyết được vấn đề trang phục này.” Cô xoay người vỗ vỗ cánh tay Tư Thánh Nam, “Yên tâm, tôi lấy năng lực của mình đảm bảo sẽ làm cho tổn thất của công ty giảm đến mức thấp nhất.”

Mấy ngày sau, Kỉ Văn Tĩnh ngày đêm chăm chú thiết kế, Sở Hy Nghiêu cử thêm hai người nữa đến hỗ trợ cô, cuối cùng, một bộ trang phục phong cách Arab rất cuộc cũng được hoàn thành.

Những hạt châu trên bộ quần áo này đều là tự tay cô may lên, do cố gắng muốn hoàn thành sớm, cô suốt hai đêm không ngủ, lúc hạt châu cuối cùng khâu vào rồi, mí mắt của cô không chống đỡ được nữa, mệt mỏi tựa vào bên giường nặng nề ngủ.

Lúc Tư Thánh Nam vội vã cầm văn kiện đi vào thì nhìn thấy cảnh tượng như vậy—Kỉ Văn Tĩnh mệt mỏi tựa vào bên giường ngủ, sắc mặt vì hai đêm không ngủ mà tái nhợt, kế bên giường là một bộ trang phục Arab đã hoàn thành.

Anh không biết mình nên là cảm kích cô hay là nên đau lòng vì cô nữa, cẩn thận đến bên giường, anh nhẹ nhàng ôm cô lên giường, ôn nhu kéo chăn đắp cho cô, sau đó ngồi xổm bên giường nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của cô.

Đầu ngón tay của cô còn lưu lại vết máu do kim đâm, cúi đầu, anh đau lòng hôn mỗi một ngón tay của cô. Nếu có thể anh hy vọng thay cô gánh chịu mọi mệt mỏi cùng đau đớn. Nhìn khuôn mặt cô ngủ say, một cổ dục vọng đột nhiên hiện ra trong nội tâm anh, anh vươn hai tay ra, mắt cũng không chớp nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô...chậm rãi...anh cúi nửa người xuống, hôn lên môi cô. {Sun: bịt mắt lại, ta cái gì cũng chưa thấy, cái gì cũng chưa thấy hết nha!}

Môi cô rất mềm mại, lạnh lạnh, thơm thơm, trong mũi của anh tràn ngập hơi thở quen thuộc của cô. Anh là một người trưởng thành trẻ, lúc còn dậy thì đối với chuyện tình cảm nam nữ còn rất ngây thơ, hứng thú với người khác phái duy nhất chính là cô.

Anh rất thích ở lại nhà cô, cùng cô nằm chung một giường, vì anh thích cảm giác mình ngủ ở bên cô, thích hương vị tươi mát trên người cô, thích lúc cô đơn tịch mịch có cô làm bạn.

Lúc người nhà muốn đưa anh xuất ngoại du học, anh phản đối mãnh liệt, nguyên nhân chính là không muốn rời khỏi Văn Tĩnh {Sun: còn Văn Tĩnh thì lại mong anh đi còn sớm càng tốt đó}, thậm chí muốn mang cô cùng đi {Sun: Văn Tĩnh chắc chắn là ko đi}, nhưng lúc đó cha mẹ căn bản là không có để ý tới phản đối của anh, cưỡng chế đưa anh đi Mỹ du học.

Nhưng lúc ấy Văn Tĩnh không có tới phi trường đưa anh đi, cũng không có tiễn bước anh. Trong lòng thầm nhủ không bằng chờ lúc có năng lực rồi trở về, ở nước ngoài sáu năm, mỗi ngày anh đều muốn thấy Văn Tĩnh, cho dù không phải là mỹ nhân nhưng cũng không phải là sắc nữ, còn lớn hơn mình ba tuổi nhưng không biết sao, anh vẫn nhớ cô.

Có lẽ anh ở thương trường không người địch nhưng trong vấn đề tình cảm, anh là một người ngu ngốc, khi anh nhìn thấy cô, cô đã biến thành một cô gái trưởng thành.

Không biết bắt đầu từ khi nào, anh phát hiện mình sinh ra một ý muốn giữ lấy cô thật chặt, nếu không khi nghe cô đi xem mặt anh đã không ghen tuông lớn đến như vậy.

Chẳng lẽ, anh đã bắt tri bắt giác yêu thương cô rồi sao? {Sun: bingo, đúng rồi!}

Dưới sự hỗ trợ của Kỉ Văn Tĩnh, đoạn quảng cáo di động 3G của tập đoàn Thánh Lôi đúng kì hạn đã được công chiếu trên TV. Đoạn quảng cáo này vô cùng thành công, lúc sản phẩm vừa đưa lên thị trường liền thu hút được sự chú ý của người tiêu dùng. Sau sự thành công của lần này, tập đoàn Thánh Lôi lại quyết định mở rộng thị trường, tung ra một loạt sản phẩm mới khác. Lúc này Tư Thánh Nam muốn tránh cũng không tránh được một loạt các bữa tiệc chiêu đãi kí giả cùng phóng viên của đài truyền hình.

Thân là trợ lý của anh, Kỉ Văn Tĩnh trời sinh lại không quen với hình huống náo nhiệt như vậy. Lợi dụng lúc hội chiêu đãi ký giả còn đang vui vẻ, cô vụng trộm thoát khỏi người Tư Thánh Nam, một người trốn vào toilet. Từ sau khi xảy ra sự kiện trang phục, cô cảm giác Tư Thánh Nam hình như có điểm thay đổi, giống như một một trưởng thành không ít, ngay cả ánh mắt nhìn cô cũng làm cho cô cảm thấy rất kỳ quái.

Là cô làm sai cái gì hay sao? Hay là trong lúc vô tình cô lại đắc tội với anh ta? Vì sao ánh mắt anh ta nhìn cô lại không còn nét trêu chọc như xưa nữa.

Vì lúc này trong công ty xảy ra nhiều chuyện nên Tư Thánh Nam đã lâu rồi không có tới nhà cô dùng bữa tối, ngay cả bữa trưa cô chuẩn bị cho anh anh cũng không có thời gian ăn. Có nhiều khi mệt mỏi quá đi ra ngày ăn khuya, ngày hôm sau đã sớm rời giường tiếp tục chiến đấu hăng hái. Ngoại trừ lo lắng cho sức khỏe của anh ta, thật ra trong lòng cô lúc này cũng rất chán nản, gần đây vì muốn đẩy mạnh tiêu thụ sản phẩm mới, Thánh Lôi tìm đến vài cô người mẫu làm phát ngôn cho sản phẩm.

Tư Thánh Nam anh tuần soái khí vô luân là đi đến đâu cũng trở thành tiêu điểm của mọi người, những cô người mẫu biết anh chính là Đại Boss của tập đoàn Thánh Lôi đều cực lực lăng xê mình hơn nữa!

Hai mươi tuổi trẻ trung xinh đẹp cùng với hơi thở thanh xuân hoạt bát mê người, đàn ông không phải đều thích con gái như vậy sao?

Tuy biết rằng mình cùng Tư Thánh Nam quan hệ cùng lắm cũng chỉ là thanh mai trúc mã mà thôi, nhưng khi nhìn thấy những cô gái xinh đẹp cười hì hì vây quanh bên người anh hết người này đến người khác, cô vẫn nhin không được trong lòng có chút cảm giác mất mát.{Sun: chị ăn dấm chua ồy!!!}

Ngồi trong toilet gần mười lăm phút, cô cố gắng điều chỉnh tâm trạng mình cho tốt nhất. Cô lúc này làm sao vậy? Người đàn ông kia rõ ràng là khắc tinh sinh mạng của cô, cô là nên cực lực rời xa anh ta mới đúng chứ, nhưng hiện tại không biết tại sao cảm giác của cô đối với anh ngày càng mãnh liệt?!

Bọn họ chỉ là thanh mai trúc mã, anh là đại thiếu gia nhà giàu còn cô chẳng qua chỉ là cháu gái của một ông lão làm vườn, cho dù cô có mơ mộng hảo huyền đi nữa thì anh cũng không phải là bạch mã hoàng tử dành cho cô.

Vừa nghĩ đến đây, cô tự giễu cười mình đi ra ngoài toilet, bên ngoài phóng viên vẫn còn rất nhiều, Tư Thánh Nam quần áo chỉnh tề giống như đang tìm kiếm cái gì, khi anh vừa nhìn thấy cô, ánh mắt bỗng bừng sáng lên.

Cô thấy khi anh đi về phía cô, nhưng dọc đường lại xuất hiện ba, bốn mỹ nữ vô cùng thân thiết kéo tay anh, yêu cầu phóng viên chụp ảnh bọn họ.

Cô xoay người rời đi, một mình đi lên sân thượng hóng gió. Cô không có ghen! Không đúng, nói cho chính xác là không có tư cách ghen!

“Sao cô không ở bên trong cùng Tư Thánh Nam?”

Âm thanh ở đâu thình lình bay ra làm dọa cô nhảy dựng, vội vàng xoay người, chỉ thấy Sở Hy Nghiêu một đầu tóc dài lười biếng ngồi ở ghế bắt hai tay làm ống nhòm nhìn sao.

“Anh, anh làm sao mà ở nơi này?”

Khóe môi gợi cảm, Sở Hy Nghiêu mỉm cười, “Hiện tại tôi sợ bọn phóng viên này chết khiếp, thừa dịp bọn họ còn chưa chụp được tôi phỏng vấn, đương nhiên là phải chạy cho xa rồi!”

“Đúng vậy, đám phóng viên này thật sự là vừa điên vừa cuồng!” Cô chậm rãi đến gần Sở Hy Nghiêu, chán đến chết ngồi ở bên người anh, ánh mắt đột nhiên trở nên trống rỗng, “Cho nên tốt nhất là không cần nổi danh, nếu không sẽ trở nên bận bịu nhiều việc.”

“Cô thế này là đang nói tôi hay là đang nói về Tư Thánh Nam?”

“Tôi....tôi không phải cố ý là nhằm vào ai hết, chỉ là nói ra chuyện thật thôi, vì một người khi mà bị người ta chú mục, cảm giác riêng tư cũng không có. Không biết chừng đại minh tinh khi đi toilet cũng lo lắng không biết bọn họ có bị phóng viên chụp ảnh bọn họ đi xí không nữa!”

Sở Hy Nghiêu cười ha ha, “Đừng nói là đi toilet, đại minh tinh cho dù đánh rắm cũng sẽ đăng báo.”

“Thật vậy không?”

“Đương nhiên.” Nói rồi anh chìa cái mũi mình, “Có một lần tôi đi trên đường, vì mông ngứa quá nên gãi một cái, kết quả ngày hôm sau liền lên đầu đề tin giải trí.”

“Ha ha!” Kỉ Văn Tĩnh buồn bực đã lâu rồi cuộc cũng cười to ra tiếng, “Xem ra muốn làm ngôi sao thì phải có thần kinh thép mới làm được, nếu vì cái việc nhỏ thế này đã bị đăng báo rồi thì chuyện lớn hơn sẽ như thế nào ha? Nhưng mà tôi vẫn cảm thấy rất kỳ quái, nếu anh sợ phóng viên như vậy vì sao còn đi vào giới showbiz?”

Cô biết gia thế của Sở Hy Nghiêu cũng không phải bình thường, nghe nói Đại Boss Sở Phách Thiên của tập đoàn Uy Sâm ở Anh quốc có quan hệ không tầm thường với anh ta. Mà cho dù anh ta không phải là quý tử thì cũng không giống với người vì tiền tài mà bỏn ba đi làm.

Nghe thấy Kỉ Văn Tĩnh hỏi như vậy, Sở Hy Nghiêu cười cười nhún vai, “Mỗi người đều có việc mình thích làm mà, tôi làm trong giới showbiz đơn giản là muốn chứng minh ột người biết, chuyện nào tôi có thể làm được thì tôi sẽ cố gắng, chỉ đơn giản vậy thôi.”

“Không hiểu!” Cô nhíu mi, “Lời này hàm nghĩa sâu rộng quá, tôi chỉ sợ thông minh có hạn.....”

“Có một số việc cô không cần phải hiểu đâu, chỉ cần cô biết mình có một người rất quan trọng là đủ rồi!”

“Người quan trọng của tôi?” Cô càng ngày càng mù mịt.

Sở Hy Nghiêu nhìn khuôn mặt Kỉ Văn Tĩnh nhỏ nhắn khó hiểu, “Tôi còn nhớ khi ở Mỹ du học, cái tên Thánh Nam kia thật sự rất kiêu ngạo, khi chúng tôi chủ động cùng cậu ấy nói chuyện, cậu ấy đều bày ra một bộ dáng xa cách không thèm chơi cùng ai hết, nhưng bộ dạng của cậu ta thì rất được con gái hâm mộ, không lâu sau liền có một đám con gái tỏ tình với cậu ta.....”

Kỉ Văn Tĩnh nghe tới đó tim đập bùm bùm. Cô biết Tư Thánh Nam là mị lực vô biên không thể cản, khẳng định là bên ngoài trên hoa nguyệt vô số đây.

Nhưng mà cho dù là như thế đi chăng nữa, cô cũng đâu có năng lực thay đổi cái gì đâu?

“Nhưng tôi cá là cô không đoán được tên kia biến thái bao nhiêu đâu, cô có đoán được không, lúc cô gái nào tỏ tình với cậu ta, cậu ta sẽ hỏi vậy nè, cô có cho tôi khi dễ cô không, khi tôi khi dễ cô, cô có chắc là cô không phản kháng cũng không nhíu mày hay không, hơn nữa viễn vông phải nghe lời tôi, không được bày ra một bộ dáng mặt nhọc nữa. Người này quả thật là biến thái quá đi.....”

Kỉ Văn Tĩnh nghe tới đó há hốc mồm không còn gì để nói. Quả thật là anh ta—biến thái quá đi!

Sở Hy Nghiêu đột nhiên buồn cười nhìn cô một cái, “Trước đó tôi cứ nghĩ rằng cái tên Thánh Nam kia thật biến thái, nhưng mà sau khi nhìn thấy cô tôi mới phát hiện, tên tiểu tử kia đưa ra cái loại yêu cầu quá đáng như thế là vì sở thích cá nhân.”

Kỉ Văn Tĩnh bị anh ta chọc hai gò má đỏ ửng, “Anh...anh đang nói cái gì vậy ha, tôi nghe không hiểu gì hết.”

“Là nghe không hiểu hay là giả bộ không hiểu tôi không biết, nhưng tôi biết một điều, Thánh Nam ở Mỹ suốt sáu năm mà không có giao qua một người bạn gái nào hết. Cho nên đến bây giờ, tôi thật hoài nghi cậu ta có phải còn là xử nam hay không thôi?”

Mặt Kỉ Văn Tĩnh càng đỏ hơn, “Anh làm chi mà thảo luận cái vấn đề này vậy, anh ta..... anh ta có giao qua bạn gái này không thì cũng đâu có liên quan gì đến tôi đâu, tôi cùng anh ta cùng lắm chỉ là bạn thanh mai trúc mã mà thôi, nếu anh ta không có giao qua bạn gái thì chắc là sở thích của anh ta có vấn đề, anh nói có đúng không?”

Hô! Tim đập thật nhanh nha, vì sao cô biết Tư Thánh Nam lúc ở Mỹ không có kết giao bạn gái nào hết thì trong lòng vui thế này?

Mà biểu tình ái muội của Sở Hy Nghiêu thật là làm cho người ta chịu không nổi mà, giống như cô cùng Tư Thánh Nam có gian tình không bằng, cảm giác này thật sự là— ngượng ngùng?!

Thấy Kỉ Văn Tĩnh xấu hổ, Sở Hy Nghiêu không tha lại tiếp tục nói, “Sở dĩ lần trước chụp ảnh quảng cáo đúng hạn còn may là có cô hỗ trợ, vì gấp gáp chế tạo bộ trang phục kia cô mấy ngày mấy đêm không ngủ đúng không? Lúc ấy cái tên Thánh Nam kia thật sự là đau lòng vô cùng, tôi đoán nếu có khả năng, cậu ta hận không thể tự mình cầm kim may cô làm bộ trang phục đó..... ”

“Nhưng lúc ấy anh ta cũng bề bộn nhiều việc mà....”

“Cậu ta là vợ vàng dùng công tác để gây tê chính mình đó, miễn ột khi nào đó không đành lòng sợ cô vất vả mà hủy bỏ cái quảng cáo này mất.” Tâm sự bạn tốt là anh rõ nhất, trong vài đứa bạn thân chỉ có Tư Thánh Nam tình cảm là đơn thuần nhất.

“Anh nói tầm phào, anh ta làm sao có thể vì tôi mà hủy bỏ cái đoạn quảng cáo đó chứ?”

“Có phải nói tầm phào hay không về sau cô sẽ biết!” Đột nhiên anh ta nắm lấy hai bả vai của cô, lúc cô còn chưa kịp hỏi, ngón tay thon dài của anh đã chạm vào mặt cô. Trong thoáng chốc đối mặt với gương mặt cực kì gợi cảm mê người thế này, Kỉ Văn Tĩnh theo bản năng muốn trốn nhưng anh ta lại nói, “Đừng nhúc nhích, trên mặt cô có vết bẩn này, tôi giúp cô cọ ra.”

Văn Tĩnh còn chưa kịp phản ứng, phía sau đã truyền đến tiếng bước chân dồn dập, “Hai người các người làm gì ở trong này?”

Tiếng nói Tư Thánh Nam vang lên, vừa lạnh lùng vừa mang theo phần nộ, vừa mới bị đám phóng viên cùng mấy cô người mẫu cuốn cuốn hồng mắt, thời điểm cần Kỉ Văn Tĩnh nhất thì cô lại biến đâu mất làm anh tức muốn cắn người.

Thật vất vả mới thoát khỏi rừng móng vuốt của đám người mẫu, anh bắt đầu tình kiếm thân ảnh của cô chung quanh xem có không, không nghĩ tới cô gái này dám bỏ trốn, đáng ghét hơn là cô còn ngồi cùng Hi Nghiêu, hai người lại thân mật như vậy.....

“Thánh Nam, cậu xong việc rồi?” Sở Hy Nghiêu làm như không thấy Tư Thánh Nam đang giận, cười cười hỏi, “Gi? Sắc mặt cậu làm sao mà thối thế này, có phải là bị đám mỹ nữ đó cuốn hồng rồi không?”

Tư Thánh Nam nghiêm mặt lạnh lùng liếc Sở Hy Nghiêu một cái, “Thân là nhân vật chính hôm nay thế mà cậu còn có tâm tình trốn ở chỗ này trúng gió, chẳng lẽ cậu không biết đám phóng viên tìm cậu sắp điên rồi không?”

“Tớ lại nghĩ hiện giờ đề tài mà đám phóng viên hứng thú nhất không phải là cậu chứ không phải là tớ, dù sao thì phỏng vấn tổng tài của tập đoàn Thánh Lôi cũng hot hơn là phỏng vấn tiểu ngôi sao như tớ chứ ha, đúng không Văn Tĩnh?”

“Hả?” Kỉ Văn Tĩnh ngơ ngác lén nhìn Tư Thánh Nam một cái. Ai da da, sắc mặt của ‘người nào đó’ lúc này thối chết được, cái này làm cho cô bắt đầu hoài nghi nguyên nhân anh tức giận có liên quan đến mình, nhưng mà cô thật sự không hiểu là tại sao hết, được không? Rốt cuộc là làm sao vậy?

“Kỉ Văn Tĩnh, lại đây cho tôi!” Tiếng hô thô bạo cho thấy Tư Thánh Nam tức giận đã đạt tới cực hạn.

Biết anh từ nhỏ đến giờ mà lần đầu tiên cô nghe anh dùng ngữ khí nặng như vậy nói chuyện với mình.

“Thánh Nam, đàn ông có phong độ là không dùng loại ngữ khí thô bạo này nói chuyện với con gái.” Sở Hy Nghiêu cười có chút âm hiểm.

“Tôi dùng ngữ khí nào nói chuyện với nhân viên của mình còn không tới phiên cậu can thiệp.” Anh lại đem ánh mắt giết người lia tới Kỉ Văn Tĩnh về mặt vô tội, “Cô nghe không hiểu lời nói của tôi sao? Tôi nói là cô lại đây.”

Kỉ Văn Tĩnh cẩn thận đứng dậy, không biết anh tức giận ở đâu chạy đến lại nhằm vào phía mình, nhưng mà cô rất hiểu tính tình của anh, nếu không ngoan ngoãn nghe lời sẽ làm cho anh lửa giận bốc càng cao, kết cục của cô sẽ càng thảm hại hơn.

Không đợi cô đi đến trước mặt, anh đã dùng sức nắm cổ tay cô kéo lại, “Từ nay về sau, cô tốt nhất nên nhớ kỹ cho tôi, cô là người của ai, lấy tiền lương của ai, làm việc cho ai, công ty hiện tại đang chiêu đãi ký giả, tốt xấu gì cô cũng là nhân viên công ty, thế mà dám chạy ra ngoài này trốn việc, một mình thanh nhàn ở đây thế à? Còn không ngoan ngoãn theo tôi trở về!”

Trên thực tế anh muốn rống là như vậy “Cô ngu ngốc hay sao? Dám sao lưng tôi cùng người đàn ông khác hẹn hò, xem tôi có lột da rút xương cô hay không?”. Nói cách khác thì đây chính là tâm lý một ông chồng bị ăn dấm chua, nhưng đánh chết Tư Thánh Nam cũng không thừa nhận chuyện này là thật.

Kỉ Văn Tĩnh đáng thương tội nghiệp bị anh ta tha đi. Sở Hy Nghiêu ở phía sau hai người buồn cười nói, “Thánh Nam, có muốn nói chuyện một chút không?”

Giọng nói của Sở Hy Nghiêu làm Tư Thánh Nam dừng lại bước chân, anh nghiêng mặt lại lạnh lùng nhìn Sở Hy Nghiêu một cái, “Cậu muốn nói cái gì?”

Xem tình thế không được ổn cho lắm, Kỉ Văn Tĩnh im lặng gỡ bàn tay của Tư Thánh Nam ra, “Nếu hai người có việc muốn nói, tôi đi trước.” Nói xong nhanh chóng chạy mất để tránh bị Tư Thánh Nam túm lại lần nữa.

Lúc này ở đây chỉ còn lại hai chàng trai, Sở Hy Nghiêu thông thả chậm rãi đi tới trước mặt bạn tốt, tuần mỷ trên mặt hiện lên một ít trêu chọc mỉm cười, “Thừa nhận thích một người cũng không phải là chuyện mất mặt gì lắm, bây giờ cậu đã trưởng thành rồi chẳng lẽ còn không dám đối mặt với sự thật?”

Tư Thánh Nam cao ngạo nhìn Sở Hy Nghiêu, gương mặt mang sự uy hiếp, “Cậu rốt cuộc muốn nói cái gì?”

“Tớ và Văn Tĩnh rất thân mật, cậu ghen tị không?” Sở Hy Nghiêu không trả lời, hỏi lại.

“Rốt cuộc cậu muốn nói cái gì?” Tư Thánh Nam nhin không được xiết chặt nắm tay, ánh mắt dần trở nên nguy hiểm.

Khóe miệng Sở Hy Nghiêu hiện lên một cái cười tà, “Cô ấy là một cô gái không tồi, nếu cậu không động, tớ sẽ ra tay, tới lúc đó cậu không được can đấy! ” Nói xong Sở Hy Nghiêu lướt qua Tư Thánh Nam đang đứng bất động, cười hì hì tiêu sái đi ra.

“Sở Hy Nghiêu, Văn Tĩnh là của tớ, tớ không cho phép cậu động đến cô ấy.....”

Chỉ tiếc lời nói Tư Thánh Nam bị thổi bay trong gió, đối phương cũng không thấy trả lời.

4. Chương 4

“Cô ấy là một cô gái không tồi, nếu cậu không động, tớ sẽ ra tay, tới lúc đó cậu không được can đấy! ”

Những lời này giống như âm thanh của ma quỷ cứ quanh đi quẩn lại quanh tai của Tư Thánh Nam đuổi mãi không đi, thậm chí chỉ cần nhắm mắt lại thì cái khuôn mặt đáng ghét của Sở Hy Nghiêu còn hiện ra trong đầu Tư Thánh Nam!

Đáng chết! Anh rốt cuộc là làm sao vậy? Chẳng lẽ thích một người là cái cảm giác giống như gặp quỷ thế nào sao? {Sun: nói thế ra anh thích Hi Nghiêu huynh à?}

Đúng vậy! Tuy rằng anh cũng đã là nam nhân hai mươi bốn tuổi rồi nhưng ở nước ngoài học nhiều năm như vậy, anh tới bây giờ cũng không có kết giao qua một cô bạn gái nào hết, chủ yếu là không muốn lãng phí thời gian yêu đương.

Bạn bè của anh đều nói anh bị ‘biến tính’, trên thực tế, anh chỉ là giữ vững nguyên tắc của mình mà thôi—không phải của mình, mình sẽ không muốn.

Từ ngày mà anh thừa dịp Kì Văn Tĩnh ngủ vụng trộm hôn cô, tự nhiên tình cảm của anh đối với cô biến hóa rõ ràng, mỗi ngày nhìn đến cô tâm tình đều cảm thấy vui vẻ, tuy rằng công việc bận đến sứt đầu mẻ trán nhưng đáy lòng vẫn như cũ nhớ thương cô vô cùng.

Mãi đến khi bị lời nói của Sở Hy Nghiêu đánh thức anh mới bừng tỉnh lại, nếu anh mà không hành động, Văn Tĩnh của anh sẽ bị nam nhân khác truy mất thôi.

Tiếng đập của vang lên, Kì Văn Tĩnh mặc một bộ đồ công sở màu trắng ôm một chồng văn kiện đi đến.

Tư Thánh Nam vội vàng lấy lại tinh thần, kinh ngạc nhìn Kì Văn Tĩnh đi lại bàn công tác, bộ ngực no đủ của cô dưới bộ quần áo công sở cắt may khéo léo có vẻ gợi cảm mê người.

Gương mặt này trong trắng thuần khiết vĩnh viễn cũng không làm cho anh sinh ra cảm giác chán ghét, môi của cô nho nhỏ tựa như một cánh ánh đào xinh đẹp, mũi rất à thẳng, mắt to hai mí rất đẹp, hai hàng lông mi dài cuốn khúc tựa như hai cánh bướm.

Nha.....anh cho tới hôm nay mới phát hiện nha, Văn Tĩnh của anh cực kỳ xinh đẹp.

Anh nhìn cô vì đi lại mà bộ ngực hơi phập phồng, cái eo bằng phẳng mà linh lung, dưới cái váy là đôi chân thon dài cực kỳ cuốn hút. Ông trời! Anh cũng không nhớ rõ có bao nhiêu lần thân hình mềm mại như thế bị anh ôm ở dưới nữa, lúc đó anh hưởng thụ cái loại cảm giác an nhàn biết bao nhiêu. {Sun: anh ăn đậu hũ người ta....}

Lúc anh và Văn Tĩnh ở cùng một chỗ ít khi nào trong đầu nghĩ đến cái chữ ‘tính’ này lắm, có lẽ trong tiềm thức là phải tôn trọng cô, yêu thương cô, bảo hộ cô, thậm chí không dám nhúng chàm cô nữa.

Nếu không phải có Sở Hy Nghiêu tham gia, anh chắc vĩnh viễn cũng không ý thức mình để ý Kì Văn Tĩnh nhiều đến thế đâu, thật lâu thật lâu trước kia anh đã yêu thương cô rồi.

Ông trời chắc canh là đùa giỡn với anh rồi, làm cho anh nhiều năm như vậy mới ý thức được điểm này.

“Đây là kế hoạch của tập đoàn Uy Xa, Trịnh quản lý đã đem vấn đề lần trước trong lúc hội nghị sửa lại rồi....”

Đi đến trước bàn công tác của Tư Thánh Nam, Kì Văn Tĩnh hơi cúi người xuống, ngón tay thon dài chỉ chỉ vào nội dung bản kế hoạch. Từ sau khi sự kiện trên sân thượng, cô tự dưng phát hiện Tư Thánh Nam là một ổ bom bất cứ lúc nào cũng có thể phát nổ, cho nên vì bảo vệ cái mạng nhỏ của mình, cô vẫn là cực kỳ cẩn thận.

Ánh mắt Tư Thánh Nam không chịu khống chế liếc nhìn về cái cổ áo của cô, một ý nghĩ kì quái tự nhiên hiện ra ở trong đầu. Anh nhìn không được nuốt nước miếng, phát hiện ‘em bé’ nhà mình cũng rất tự nhiên đứng dậy chào cờ rồi. Đáng chết! Từ sau khi đem Kì Văn Tĩnh trở thành người yêu, ngay cả thân thể mà anh cũng không thể khống chế được nữa.

“Tổng tài....tổng tài, anh có nghe tôi nói chuyện không?”

Tiếng nói trong trẻo của Kì Văn Tĩnh vang lên, thành công gọi hồn Tư Thánh Nam trở về. Anh làm bộ vội vàng ho nhẹ vài tiếng, “Cái kia....tôi là vừa mới suy nghĩ, đúng vậy! Kế hoạch này thông qua đi.”

Kì Văn Tĩnh kỳ quái nhìn Tư Thánh Nam bộ dáng không được tự nhiên, “Anh đã cảm thấy không vấn đề gì rồi, vậy ký tên lên nơi này đi.”

Anh rỗng bay phượng múa ký tên xong, vừa nhắc đầu lên ngắm đến ngay một quyển sách bảo vệ sức khỏe trên bàn.

“Văn Tĩnh, cô có nghiên cứu kỹ xảo làm đẹp cho con gái không?”

Tư Thánh Nam trời sinh chính là phái hành động, một khi đã xác định mục tiêu của mình rồi thì anh sẽ bất chấp trở ngại cố hướng mục tiêu đi về phía trước. Đúng vậy! Anh yêu Văn Tĩnh, tuy rằng anh thích khi dễ cô, thích chinh cô thật nhưng cho tới giờ anh cũng chưa có thương tổn qua cô.

Kĩ Văn Tĩnh khó hiểu nhú mày, “Kỹ xảo làm đẹp cho con gái?”

Tốc độ suy nghĩ của nam nhân này luôn làm cho cô theo không kịp nha. Anh cong cánh môi lên, ánh mắt mê người xẹt qua trước ngực cô mềm mại, “Cô không biết sao? Lúc một cô gái muốn đáng người thêm dày dặn, các cô thường mượn dùng một tí ngoại lực để thực hiện mục đích, như là.....”

Anh thật tà ác ngoắc ngoắc ngón tay, “Cô qua bên này một chút!”

Đáng thương Kĩ Văn Tĩnh không chút nghi ngờ tiêu sái đến bên người anh, anh vươn một cánh tay vô cùng thân thiết khoát lên cổ cô, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tới gần bờ môi của anh. Ánh mắt tà ác liếc về bộ ngực của cô, “Giống như nơi đó, của cô thoát nhìn có vẻ nhỏ, nếu có người matxa một chút thì chắc không lâu sau càng thêm quyến rũ.....”

Khuôn mặt trắng nõn của Kĩ Văn Tĩnh nháy mắt bị đốt nóng lên. Nam nhân này đang nói bậy bạ cái gì vậy? Cô hoảng hốt muốn giãy ra đứng lên, nhưng cánh tay anh lại ôm cô thật chặt.

“Còn có”

Anh vươn ngón tay ở trên môi của cô vỗ về chơi đùa, “Môi con gái cũng cần phải chăm sóc nha, son môi ở chợ chất lượng rất kém cỏi, còn xài nhiều chất hóa học, tôi cảm thấy biện pháp hữu hiệu nhất chính là.....”

Nói một chút, anh đột nhiên kéo cái gáy của cô, lúc cô còn không biết đây là cái tình huống gì thì đôi môi cô đã bị che lại.

“Ngô—”

Nam nhân này bị cái gì vậy?

Đầu lưỡi anh linh hoạt tách môi của cô, nhanh chóng xâm nhập trong miệng của cô, bàn tay to của anh dùng sức lôi kéo, cô đứng không vững đặt móng ngồi trên đùi anh.

Trời ạ!

Cô cảm giác hô hấp của mình toàn bộ đều bị anh cướp đoạt đi rồi, lông mi thật dài của anh thậm chí còn đụng tới hai má của cô, cô nửa nằm nửa ngồi trong lòng anh, bàn tay to của anh khiêu khích vuốt ve qua lại toàn thân của cô.

Cô bản năng muốn giãy dụa, anh lại càng thêm bá đạo ngăn lại, hành động càng thêm cuồng dã thổi quét cô, tựa như thuần phục một con tiểu thú không nghe lời. Cô bị anh hôn mê hoặc, hoàn toàn xụi lơ trong lòng anh, trái tim kinh hoàng đập bùm bùm. Tư Thánh Nam hôn cô? Rốt cuộc là vì sao vậy? Chẳng lẽ anh thích cô sao? Nhưng từ trước đến giờ anh cũng chưa nói gì hết mà.

Một chuỗi tiếng chuông di động dễ nghe đột ngột vang lên trong không gian nóng bỏng. Kĩ Văn Tĩnh lấy lại tinh thần đẩy anh ra, nhưng Tư Thánh Nam cũng không thấy chuyển biến gì mấy.

“Ngô.... Thánh Nam.....điện thoại của anh.....”

“Không cần lo cho nó.....” Anh tiếp tục hôn cô mang theo một cổ bốc đồng dã man.

Tiếng chuông tiếp tục vang lên không dứt, Tư Thánh Nam có thể mặc kệ, nhưng Kĩ Văn Tĩnh lại không thể làm bộ không nghe.

“Không được.....”

“Shit!”

Tư Thánh Nam nhện không được thắp rửa một tiếng, tay ấn di động, Kĩ Văn Tĩnh tranh thủ thời cơ nhanh chóng đứng lên.

Thế này anh mới nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô có bao nhiêu hồng nhuận, tóc dài của cô hỗn độn rối tung, môi sưng đỏ, trong mắt tất cả đều là mê ly. Cô bối rối sửa sang lại quần áo, sau đó, xấu hổ buông tay.

“Được rồi Thánh Nam, cái này đùa chẳng vui tí nào cả, tôi không biết vì sao anh làm vậy, nhưng tôi khẳng định có lẽ anh hơi bị kích thích một chút, hiện tại chúng ta nên quên nó đi, tôi sẽ xem như không có chuyện gì xảy ra.....”

Cô nói năng có chút lộn xộn, trên thực tế ngay cả chính cô cũng không biết rốt cuộc mình muốn nói gì, khẩn trương chớp lấy văn kiện vừa mới kí trên bàn xong, chạy đi trốn chết.

“Văn Tĩnh.....”

Tư Thánh Nam ở sau lưng cô kêu to, cùng với tiếng chuông di động không ngừng vang lên.

Lửa giận tận trời Tư Thánh Nam bắt di động, mới vào liền mắng, “Chết tiệt Sở Hi Nghiêu, tốt nhất là cậu nên cho tôi một lý do giải thích vì sao gọi điện vào lúc này.....” Khẩu khí ác liệt đến muốn giết người.

Kỉ Văn Tĩnh giả bộ không nghe nhanh chóng đi ra ngoài, cô chật vật lấy tay ôm đôi môi đang bị sưng.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao Thánh Nam hôn cô?

Chẳng lẽ đây cũng là trò khi dễ của anh nữa sao? Nhớ lại khi hơn mười tuổi, lúc ấy Thánh Nam đang trong thời kỳ trưởng thành, khi đó anh tò mò ôm cô, thậm chí có một lần anh còn yêu cầu cô chủ động hôn anh, mục đích là muốn thử nghiệm một cảm giác chút hôn môi.

Lúc ấy bọn họ hoàn toàn ngây thơ không biết, làm rằng nanh hai người thiếu chút nữa bị đâm vào nhau, Thánh Nam thề không bao giờ cùng con gái hôn môi nữa, bởi vì đau quá.

Cái hôn kia, có thể xưng là trò cười trong quá trình trưởng thành, nhưng cái hôn vừa rồi lại tính là cái gì?

Tâm phiền ý loạn ngồi trở lại vị trí, trong đầu toàn là hình ảnh nóng vừa rồi.

Sở Hi Nghiêu nói, Thánh Nam ở nước ngoài không có bạn gái, anh còn nói, ở đáy lòng Thánh Nam là vẫn không quên được thân ảnh của cô, anh kết luận nói cho cô biết: Thánh Nam để ý cô.

Nhưng hết thảy, bây giờ cô cũng không có từ trong miệng đương sự chứng thật, như vậy cái hôn này, cô phải giải thích thế nào đây?

Cô ảo não đem mặt vùi vào hai tay. Sự tình làm sao có thể phát triển đến mức này rồi?

Điện thoại đổ chuông, cô bối rối lấy điện thoại di động ra, thậm chí đã quên coi trọng số hiển hiện trên màn hình.

“Văn Tĩnh, là ba ba.....”

“Nơi này, nơi này, còn có nơi này, tôi đã giúp anh sửa chữa qua, bảng giá của tập đoàn Đỉnh Phong cung cấp cậu đánh sai một vài từ, mặt khác, lần sau nhớ đánh dấu chỗ này này, như vậy sửa sang lại sẽ tiện hơn.”

“Cám ơn Kỉ tiểu thư.”

Tiền Lập Đa vừa mới bị điều đến một cái tầng trệt không bao lâu, nếu không phải có Kỉ Văn Tĩnh giúp đỡ, anh khẳng định đã bị điều đi nơi khác nữa rồi.

Kỉ Văn Tĩnh giống như một đại tỷ vậy, vô nhẹ nhẹ bả vai gầy yếu của anh, “Từ từ, tôi tin tưởng lấy năng lực của anh, không cần hai tháng sẽ nắm được tình hình ở đây thôi.”

Tiền Lập Đa nghe thế, trên mặt trắng nõn hiện lên một chút đỏ ửng thẹn thùng, “Kỉ tiểu thư, cô thật tốt, tôi còn nghĩ đến nhân viên công tác trong phòng tổng tài đều thực ngạo mạn, xem ra cô là một người ngoại lệ nha.....”

Cô cho anh một cái mỉm cười ôn nhu, “Là anh nghĩ quá nhiều rồi, đồng nghiệp trong này cũng tốt lắm.” Cô vừa nói vừa sửa sang lại đồng văn kiện hỗn độn trên bàn.

“Kỉ tiểu thư, vì cảm ơn mấy hôm nay cô giúp tôi, xin hỏi buổi tối hôm nay tôi có thể mời cô đi ăn bữa tối được không?” Tiền Lập Đa có chút khấn trương, dè dặt đề nghị.

Gần đây anh đều vụng trộm quan sát cô, ôn nhu, thiện lương, biết săn sóc người khác, công tác lại tốt nữa. Tuy rằng không phải đại mỹ nữ nhưng khí chất của cô có thể làm cho người ta cảm thấy yên tâm.

Tuy rằng biết cô lớn hơn hai tuổi nhưng xem cô so với mình còn trẻ hơn. Về mặt sùng bái của Tiền Lập Đa đều bị Tư Thánh Nam mới đi ra văn phòng thu hết vào mắt.

Có người đối với nữ nhân của anh sinh ra hứng thú hả? Có người muốn hẹn nữ nhân của anh đi ăn bữa tối hả? Có người muốn theo đuổi nữ nhân của anh hả? (Sun: hắc hắc hắc, có mùi dấm chua a ^^)

Nhất thời một dòng chữ ‘đồ kỹ’ to chẳng chạy qua trong lòng Tư Thánh Nam. Người kia không muốn sống nữa sao? Ngay cả nữ nhân của Đại Boss mà cũng dám theo đuổi? Muốn chết à?

“Tổng tài....”

Nhìn đến lãnh đạo trực tiếp, Tiền Lập Đa theo bản năng ngồi thẳng thân mình, sợ hãi rụt rè chào tổng tài, thậm chí khấn trương đến mức không để ý Kỉ Văn Tĩnh còn chưa trả lời anh.

Tư Thánh Nam lạnh lùng nhìn Tiền Lập Đa một cái, “Văn Tĩnh, chuẩn bị một chút, thông báo chủ quản các ngành mười phút sau đến lầu hai mươi tám họp.”

“Vâng.”

Từ sau cái hôn nồng nhiệt ngày hôm qua, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện mình không dám đối mặt với Tư Thánh Nam, cô biết lòng của cô đã biến hóa rồi, cô không có cách nào xem anh như là đại thiếu gia tùy hứng khốc lóc om sòm nhiều năm trước kia nữa, anh hiện tại đối cô mà nói, là một người đàn ông hàng thật giá thật, có thể không chế cô hỉ nộ ái ố!

Cô cúi đầu, tay chân cuống quýt sửa sang lại văn kiện trên bàn, sau đó lại cứng ngắc gọi điện thoại thông báo các ngành đến họp.

Mười phút sau, khi cô đi vào phòng họp lầu hai mươi tám, chủ quản các ngành đều đến đây.

Chỉ còn vị trí gần tổng tài là còn trống, vị trí còn lại đều đã muốn bị người khác ngồi hết rồi, nhìn đến cô đến sau, Tư Thánh Nam đang ở lật xem tư liệu hội nghị dùng ngón tay gõ gõ chỗ ngồi bên cạnh. Dưới tình huống ái muội như vậy, nhân viên trong phòng rất thông minh mà giữ im lặng, Kỉ Văn Tĩnh xấu hổ nhìn xung quanh, thật sự tìm không thấy vị trí nào khác cho cô dung thân.

Bất đắc dĩ, cô đành phải ngồi ở bên người Tư Thánh Nam, cô thậm chí có thể ngửi được mùi nước hoa quen thuộc trên người anh, còn có anh hôn.....

Nha, đáng chết! Cô rốt cuộc là làm sao vậy? Cô cảm thấy hai gò má nóng không chịu nổi.

Hội nghị bắt đầu trong một bầu không khí quái dị, chủ quản các ngành đều phát biểu nghiêm túc.

Tư Thánh Nam nghiêng nửa thân mình, phía sau lưng tựa vào ghế da, tầm mắt anh vừa vặn có thể nhìn thấy nửa bên mặt của Kỉ Văn Tĩnh.

Nữ nhân này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Từ ngày hôm qua sau khi bị anh hôn, cô thấy anh tựa như con chuột nhìn thấy con mèo, e sợ chạy trốn không kịp, ngay cả con mắt cũng không dám nhìn anh một chút.

Bất quá anh vì này lúc này bận quá mà không đi nhà cô ăn bữa tối, cô liền cùng anh bày ra một bộ dáng mới lạ, chẳng lẽ cái hôn ngày hôm qua còn không làm cho cô hiểu được một chút gì sao?

Kỉ Văn Tĩnh vụng trộm nhìn qua Tư Thánh Nam một chút, trùng hợp lúc này anh cũng đang nhìn đến cô, cô hoảng sợ, vội vàng quay đầu, làm bộ chăm chú xem văn kiện trên bàn.

Tư Thánh Nam có chút buồn cười liếc mắt nhìn văn kiện. Cô khấn trương thành bộ dáng này sao, liền ngay cả văn kiện đặt ngược, cũng không có phát hiện.

Nữ nhân này có vấn đề!

Anh rất nhanh ý thức được điểm này, ánh mắt lơ đãng xẹt qua Tiền Lập Đa ngồi ở đối diện Kỉ Văn Tĩnh. Gặp quý, xú tiểu tử này không muốn sống nữa sao? To gan dám dùng cái loại ánh mắt đưa tình này theo dõi nữ nhân của anh?

“Tổng tài, bảng giá tập đoàn Đỉnh Phong cung cấp cho chúng ta có thay đổi sao? Vì sao lần này chênh lệch lớn như vậy?”

Một chủ quản ngành có chút kinh ngạc nhìn tư liệu trên tay, khó hiểu lật trước lật sau đối chiếu cẩn thận.

Cái chủ quản khác cũng đồng thời cầm lấy tư liệu lên đọc, sau đó ở dưới nhỏ giọng nghị luận.

Tư Thánh Nam cũng cúi nhìn, ba giây sau, anh lạnh lùng vứt tư liệu lên bàn.

“Ba!”

Anh không khách khí đem tư liệu vứt trên mặt bàn, ánh mắt lạnh lùng, biểu tình nghiêm khắc nhìn vài trợ lý, “Không ai có thể giải thích cho tôi sao?”

Kỉ Văn Tĩnh vội vàng cúi đầu kiểm tra, Tiền Lập Đa cũng kinh hãi cẩn thận lật xem.

“Thực, thực xin lỗi.....” Âm thanh Tiền Lập Đa có chút run run, “Này..... Là tôi lầm, tôi không cẩn thận.....”

“Thời gian cậu dùng ở công ty làm gì hả? Dùng để nhìn nữ đồng nghiệp sao?” Ngữ khí Tư Thánh Nam mang theo châm chọc.

Mặt Tiền Lập Đa nhanh chóng đỏ lên, trực giác anh nhìn phía Kỉ Văn Tĩnh, tiếp xúc đến ánh mắt Tiền Lập, Đa Kỉ Văn Tĩnh cũng sợ run.

Sao lại thế này?

Mắt cô nhìn nhìn Tiền Lập Đa, lại nhìn nhìn Tư Thánh Nam, hai người đàn ông này.....

“Cầm làm lại lần nữa cho tôi, ngay lập tức!” Tư Thánh Nam mặt không lưu tình mệnh lệnh nói.

“Vâng!” Tiền Lập Đa lập tức đem hết giấy văn kiện thu về, xoay người chạy trốn ra phòng họp.

Không khí bên trong cực kỳ lạnh lẽo, hội nghị tiếp tục nhưng đang tiến vào một loại trạng thái khẩn trương trước nay chưa từng có, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện đến hiện tại, đối với Tư Thánh Nam cô cũng không thể hiểu hết con người của anh.

Ở trong ấn tượng của cô, anh vĩnh viễn đều là một thẳng lưu manh tùy hứng làm bậy, thậm chí có lúc bắt cần đòi làm cho người ta hận không thể làm thịt anh.

Nhưng mà..... thế cũng không phải là anh chân chính, ít nhất khi anh là người lãnh đạo một tập đoàn, anh cơ hồ lãnh khốc mất đi tình người.

Cô phát hiện mình càng gần anh, thì anh càng mơ hồ khó hiểu.

Gần đây phát sinh nhiều chuyện phiền toái làm cho cô buồn chán cực, giống như chuyện này nè, vì anh mà rung động rồi!!!!

Còn có ba ba cô mất tích nhiều năm tự nhiên xuất hiện, lại nói cho cô rằng ông ta đang có phiền toái, nếu cô không thể giúp ông ta giải quyết, như vậy ông ta sẽ bị phơi thây đầu đường.

Trời ạ! Vì sao người thân của cô không ai có thể để yên cho cô sống một mình vậy?

Trong đầu suy nghĩ tinh linh, cô lòng nóng như lửa ngồi nghe hội nghị báo cáo dài dòng mà buồn tẻ, không biết qua bao lâu, hội nghị rốt cục chấm dứt, một vài đồng nghiệp quanh mình cũng bắt đầu đứng dậy, đột nhiên trước mặt của cô có một bóng người màu đen.

“Văn Tĩnh, một hồi tan tầm chờ tôi một chút, chúng ta cùng ăn bữa tối.” Anh nên cùng cô hảo hảo nói chuyện, ít nhất nên biết cô đang suy nghĩ cái gì.

Bối rối lấy lại tinh thần, ánh mắt không xác định cô nhìn về Tư Thánh Nam, “Tôi, buổi tối hôm nay tôi có việc.....”

Trực giác sau khi cự tuyệt, cô lập tức tiếp thu một đạo ánh mắt nguy hiểm, thái độ Tư Thánh Nam giống như không thể tin được.

“Là biểu đạt của tôi không đủ rõ ràng sao?” Anh nhíu mày, “Tôi nói..... Buổi tối hôm nay tôi muốn cô đi theo ăn bữa tối.”

Âm thanh của anh đề cao vài đề-xi-ben, thái độ cũng trở nên bá đạo.

Cô nuốt nuốt nước miếng, nhìn thấy vài vị đồng nghiệp đi đến cửa đang quay đầu nhìn lên.

“Thực xin lỗi..... Tôi..... tôi, buổi tối hôm nay.....”

Ánh mắt Tư Thánh Nam gắt gao khóa trụ cô.

“Buổi tối hôm nay tôi thật sự có chuyện rất quan trọng.” Cô cố lấy dũng khí nói.

Từ nhỏ đến lớn, mỗi một yêu cầu anh đưa ra cô đều tuân lệnh, nhưng là hiện tại cô là thân bất do kỷ..... Ba cô trở về tìm cô, chuyện này cô rất cuộc có nên nói cho anh hay không?

Cô có một ba ba đam mê cờ bạc, cô rất sợ hãi Thánh Nam bởi vậy mà khinh thường cô, thậm chí đem cô trở thành hộ cự tuyệt lui tới.

Trước mặt nhiều cấp dưới như vậy muốn cô cùng anh đi ăn cơm, thế nhưng cô lại cự tuyệt?!

Trong lúc nhất thời, Tư Thánh Nam thấy mình giống như bị vũ nhục, anh thậm chí cho rằng mình giờ phút này giống như là con vịt xấu xí bị mọi người cười nhạo, mắt mặt đến cực điểm.

“Cô xác định?”

Anh muốn cho cô một cơ hội hối hận, cũng liều mạng muốn vặn hỏi mặt mày ở trước mặt mọi người, nếu cô gái này còn dám cự tuyệt anh.....

Kỉ Văn Tĩnh có chút sợ hãi rút lui bả vai, “Đúng vậy, tôi xác định.”

Anh hung hăng trừng mắt cô, giống như muốn dùng ánh mắt giết người đem cô ăn tươi nuốt sống, “Thế thì tùy cô!”

Tư Thánh Nam mang theo một bụng tức giận xoay người rời đi khỏi phòng họp, đáng thương cái cửa bị anh đóng một cái thật mạnh run bần bật.

Đợi anh đi rồi, vài người cấp mới bình tĩnh vuốt vuốt ngực, chỉ có Kỉ Văn Tĩnh, yên lặng thừa nhận anh tức giận.....

5. Chương 5

Hôm qua ở phòng họp, trước mặt nhiều nhân viên như vậy mà Kỉ Văn Tĩnh làm cho anh thấy thật mất mặt, vốn tưởng rằng cô sẽ trở lại văn phòng tổng tài nói với anh lời thật xin lỗi hoặc là tôi sai lầm rồi linh tinh gì đó.

Nhưng không có! Anh đợi gần ba giờ, Kỉ Văn Tĩnh tặng cho anh chính là yên lặng!!!

Kiên trì đến tan sở, thấy cô không nói tiếng nào đã vội vã chạy ra khỏi công ty, Tư Thánh Nam cũng không muốn làm tiểu nhân theo đuôi, nhưng khổ nỗi tình cảm đập tòn lý trí, anh vẫn là theo đi xuống.

Kết quả..... Anh nhìn thấy một màn làm cho anh tức muốn học máu!!! Nguyên nhân cô gái này cự tuyệt không muốn cùng anh ăn bữa tối, thật ra là muốn cùng Sở Hi Nghiêu bạn anh hẹn hò!

Nếu đối phương là a miêu a cầu hoặc là tùy tiện người qua đường giáp ắt bính đỉnh gì đó, anh có lẽ dùng nắm đấm giải quyết vấn đề. Nhưng người kia là Sở Hi Nghiêu – bạn tốt của anh, là người mà khi anh bất hạnh bị bắt cóc, anh ta có thể hy sinh tánh mạng đi cứu mình.

Sh*t! Cô nàng này dám to gan đi hẹn hò cùng Sở Hi Nghiêu thật sao? Chẳng lẽ cái tên Sở Hi Nghiêu kia hành động thật à?

Anh muốn tiếp tục theo dõi, muốn trước mặt toàn thể giới đấm cho Sở Hi Nghiêu mấy quyền cho hả giận, nhưng cuối cùng lý trí cũng chiến thắng phần nộ, anh nện một quyền vào tay lái, đáng thương thay cho cái tay lái, giận cá chém thớt a!!!

Vốn dĩ cô cũng có quyền lợi đi lựa chọn người đàn ông mình thích, anh khi dễ cô nhiều năm như vậy, cô cũng có không gian tự do, tuy rằng anh ghen tị phải chết. (Sun: ôi ôi ôi, ai bán đấm mà chua thế này????)

Chạy xe như bay trên đường quốc lộ, trong lòng đột nhiên trở nên trống rỗng.

Một đường vọt về nhà, anh đem mình ngâm trong bồn tắm nước ấm, hơi hơi nhắm hai mắt lại, gương mặt thanh tú của Kỷ Văn Tĩnh lại xuất hiện trong đầu anh.

Chẳng biết là từ khi nào thì sự tồn tại của cô đã muốn chiếm cứ toàn bộ sinh mệnh của anh, vì sao anh ngốc như vậy, cho tới bây giờ mới phát hiện mình thích cô? Nếu anh phát giác sớm một chút, như vậy sáu năm trước có lẽ anh sẽ không rời cô, một người đi tới nước Mỹ.

Tiếng chuông di động chói tai không ngừng vang lên, anh mở hai mắt ra, giật mình thấy nước đã bắt đầu lạnh rồi.

Vây khăn tắm trên người, anh cầm điện thoại lên, trong điện thoại truyền đến giọng nói của Doãn Chính Luân, anh ta hẹn anh đi pub uống rượu. Khi xe anh đến pub, đã sắp 10 giờ rồi.

Huyền não trong pub giờ phút này đã chuyển sang nhạc jazz, không ngừng có những cô nàng khêu gợi tóc dài, vận vạt nhân dáng người chuốc rượu cho khách.

Cách đó không xa, Doãn Chính Luân cùng Triển Ngạo Trạch hai người đã ngồi song song ở trước quầy bar, nhìn thấy Tư Thánh Nam đến, Doãn Chính Luân còn nhiệt tình kéo tay Tư Thánh Nam vào.

“Cho tôi một ly Vodka, thêm đá thêm trà xanh.” Tư Thánh Nam đặt mông ngồi vào vị trí giữa hai vị bạn tốt, khuôn mặt vẫn ác liệt như cũ.

“Cậu cần một chút thuốc kích thích sao?” Doãn Chính Luân nhin không được trêu chọc một tiếng, “Vì sắc mặt của cậu nhìn rất tệ.”

Tư Thánh Nam tức liếc mắt bạn tốt một cái, “Có lẽ nơi này đèn quá mờ mới làm cậu có ảo giác đó.”

Triển Ngạo Trạch tao nhã gác hai chân dài, nhẹ nhàng nói, “Mày đen che mặt, mày thâm mặt nhú, về mặt xui lơi, Thánh Nam, gần đây cậu bị phụ thân nguyên rửa sao?”

“Triển Ngạo Trạch, sao mình không biết cậu còn có nghề xem bói nhỉ?”

“Cho nên hiện tại cậu tới sùng bái tớ còn kịp đó.”

“Hừ! Tớ không có sùng bái những người có sở thích kì lạ.”

“Không cần khinh bỉ thân phận của mình đâu, bởi vì chúng ta là cùng loại mà.”

Doãn Chính Luân bắt đầu xoa xoa cái trán. Đây hai tên này tinh thần có vấn đề, mỗi lần gặp mặt đều thích chó cắn đầu đến mức người chết ta sống, chẳng lẽ bọn họ không thể bỏ cái tính trẻ con này sao?

“Hi, các cậu, thì ra các cậu đã sớm đến.....”

Âm thanh thứ tư xuất hiện, Sở Hi Nghiêu mặc một bộ trang phục màu lam tao nhã, khuỷu tay còn ôm một mỹ nữ đáng người nóng bỏng.

“A Nhã, giới thiệu với em một chút, những mỹ nam này đều là bạn tốt của anh, Doãn Chính Luân, Triển Ngạo Trạch, còn có mỹ nam mặt đang thối thể kia là Tư.....”

Hai chữ Thánh Nam còn chưa nói khỏi miệng, Tư Thánh Nam tựa như bị sấm đánh phần nộ một hơi vọt tới trước mặt Sở Hi Nghiêu, hung tợn nắm cổ áo Sở Hi Nghiêu.

“Khốn kiếp!”

Một quyền thật mạnh đánh xuống, tiếp theo, đại mỹ nữ bị Sở Hi Nghiêu ôm ở khuỷu tay kêu lên sợ hãi, những người khác trong pub cũng bị tình huống bất ngờ này dọa sợ.

“Tư Thánh Nam cậu điên rồi phải không?! Mình làm thịt ba cậu hay là giết mẹ cậu? Cậu làm gì mà như thằng điên ở đâu nhảy ra tùy tiện đánh người hả?”

Sở Hi Nghiêu bị đánh ngã xuống đất vừa đau vừa giận, anh xoa xoa cái cằm đau đớn của mình. Hở? Gặp quỷ! Chảy máu rồi.

“Cậu thật to gan, một hồi câu dẫn người của tớ, trong chốc lát lại ôm người phụ nữ khác anh em em, rốt cuộc cậu đem Văn Tĩnh trở thành cái gì? Cậu có sở thích đùa giỡn con gái người ta sao?”

Tư Thánh Nam thống hận Kỉ Văn Tĩnh phản bội anh, nhưng anh lại càng không dễ dàng tha thứ những người đùa giỡn với tình cảm của cô.

“Tớ khi nào thì câu dẫn người của cậu.....” Sở Hi Nghiêu cảm thấy mình siêu oan uổng.

“Cậu có cần một ít bạo lực để nhớ tới sai lầm mình đã phạm không?”

“Không, ngày mai tớ còn có hai cảnh quảng cáo phải chụp.....”

“Cậu có thể trực tiếp đi tìm chết, xuống địa ngục đi chụp quảng cáo cho Diêm La vương đi.....”

Một quyền thô bạo vừa muốn hạ xuống lại đột nhiên bị một ly rượu hắt vào mặt, anh phẫn nộ, “Triển Ngạo Trạch, cậu điên rồi a, làm sao hắt tớ?”

“Nơi này là địa điểm công cộng, cho dù các cậu có thâm cừ đại hận gì thì có cần thiết giải quyết ở đây không? Thật sự là mất mặt muốn chết.” Anh tao nhã thu hồi chén rượu, hoàn toàn bày ra một bộ bộ dáng không liên quan.

“Đây là ân oán tớ cùng Sở Hi Nghiêu, cậu tốt nhất đừng nhúng tay.....”

Một bên Doãn Chính Luân cũng hứng thú, “Hai người các cậu rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tớ đều bị các cậu làm hồ đồ rồi, cái gì là sở thích đùa giỡn con gái nhà người ta? Cái gì là câu dẫn người của Tư Thánh Nam? Ai có thể hảo tâm đem sự tình kiên nhẫn nói cho tớ nghe với?”

“Doãn Chính Luân, tốt nhất cậu qua bên kia đi chết đi.....”

Lần này, Tư Thánh Nam cùng Sở Hi Nghiêu rất ăn ý rống Doãn Chính Luân.

Sở Hi Nghiêu ngồi dưới đất đột nhiên nghĩ đến cái gì, khiêu khích liếc nhìn Tư Thánh Nam, tao nhã lại không mất phong độ lau cằm, tươi cười mang chút bất cần đời, “Tư thiếu gia phát giận rồi, xem ra có một số việc không thể chơi tiếp.” Anh cũng không vội vã đứng lên, ngồi dưới đất nói tiếp, “Đúng vậy, tớ là hẹn Kỉ Văn Tĩnh, thế thì thế nào? Thấy tớ nên trong lòng khó chịu đúng không, cậu tiếp tục đến đánh tớ đi, đánh đi!!!”

“Cậu nghĩ tớ không dám sao?” Thấy đối phương khiêu khích, anh xiết chặt tay muốn đánh Sở Hi Nghiêu, lại thấy người này cả lờ phất tươi cười nói tiếp.

“Trước khi cậu đánh tớ, tớ thật không biết có nên cho cậu biết chân tướng hay không nữa.”

Những lời này quả nhiên hiệu quả, Tư Thánh Nam vùng quyền tới một nửa đột nhiên đình chỉ, anh nhéo áo Sở Hi Nghiêu, hung tợn kéo Sở Hi Nghiêu tới trước mặt, “Chân tướng gì?”

Sở Hi Nghiêu dài dòng, “Vừa mới rồi tớ bị cậu tấu đau quá, phát hiện chính mình không cẩn thận bị dọa bay mất ba hồn bảy vía.....”

“Cậu bớt ba hoa dong dài đi, tớ không ngại tặng cho bệnh viện thêm một người đâu.” Tính nhẫn nại của Tư Thánh Nam sắp hết rồi.

“Tớ sợ quá chừng a.” Sở Hi Nghiêu khoa trương run rẩy, “Chính Luân, nhanh chút giúp tớ liên hệ luật sư cá nhân bên Anh quốc đi, nói sinh mệnh tớ lúc này lọt vào tay của phân tử khủng bố quốc tế rồi.....”

“Xoạt.....”

Một chén rượu từ đầu Sở Hi Nghiêu đổ xuống, Sở Hi Nghiêu đang đùa cao hứng phần chần chừ không khỏi ngửa đầu trừng nhìn người gây ra họa, “Triển Ngạo Trạch, cậu điên có phải hay không, làm chi hắt tớ? Gặp quỷ,

ly này của tớ có đá, ly vừa rồi cậu hắt Tư Thánh Nam không có.” Đến lúc này, Sở Hi Nghiêu lại đi so đo cái này.

Triển Ngạo Trạch nhún nhún vai, “Tớ cảm thấy cậu hẳn là thỏa mãn người xem một chút, nhanh chút công bố đáp án, tóm lại là bớt ba hoa đi, tớ cũng không ngại đem ly bìa to bên kia hắt lên trên người cậu đâu!!”

“Quả thật là đồ độ ác!” Sở Hi Nghiêu không thú vị gạt bỏ mấy cục nước đá trên đầu, chậm rãi đứng lên, một tay đặt trên đầu vai Thánh Nam, khoe miệng tuy rằng có chút bầm tím nhưng vẫn chưa ảnh hưởng đến tuần dung, “Thánh Nam, cậu xác định cậu thật sự thích Kỉ Văn Tĩnh sao?”

“Lời này của cậu có ý gì? Tớ đương nhiên thích Văn Tĩnh!” Đều trước mặt bọn họ ra tay vì cô ấy rồi, còn hỏi anh câu này.

“Nếu cậu thật sự yêu cô ấy, nên làm cho cô sinh ra cảm giác ỷ lại cậu, nhưng thực tế là sự theo đuổi của cậu không thành công, trong nhà Văn Tĩnh xảy ra chuyện, đối tượng đầu tiên cô ấy xin giúp đỡ không phải là cậu mà là tớ!”

Nghe được trong nhà Kỉ Văn Tĩnh gặp chuyện không may, Tư Thánh Nam lập tức biến thành một cái con nhím, anh xúc động nhéo áo bạn tốt, “Tốt nhất là cậu nên nói rõ, nhà cô ấy rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Nếu cậu cầu xin tớ, tớ có lẽ sẽ hảo tâm nói cho cậu.....”

“Sở Hi Nghiêu!”

Lần này người rống không chỉ có Tư Thánh Nam, còn có hai vị khác đang chực chờ thừa nước đục thả câu.

Đối mặt với lực lượng quần chúng quá lớn, Sở Hi Nghiêu đành phải thu hồi bộ dáng bất cần đời, “Được rồi, người ta bắt quá chỉ mà muốn đùa người này một chút thôi, ai kêu cậu ấy không phân biệt tốt xấu vừa tới đã đến đánh tớ, tớ chỉ là muốn chứng minh một chút thôi, tớ vô tội mà!!!!”

Sở Hi Nghiêu ho nhẹ một tiếng, vô lực lắc đầu nhìn Tư Thánh Nam, “Cậu và Văn Tĩnh mỗi ngày đều ở cùng nhau, chẳng lẽ cậu không phát hiện gần đây cô ấy có cái gì không bình thường sao? Ngày hôm qua cô ấy vội vã đến công tớ, hy vọng tớ có thể giới thiệu cho cô ấy vài người thiết kế trang phục, xem ra cô ấy rất cần tiền, tớ hỏi cô ấy rốt cuộc đã có chuyện gì, nhưng cô ấy không nói cho tớ biết.....”

“Tiền? Cậu nói cô ấy bây giờ cần tiền?”

Tư Thánh Nam thấy mình không biết gì hết.

“Đúng vậy, vì bạn tớ có một cái shop, anh ta đang cần một một trợ thủ thiết kế để thiết kế kiểu dáng mới, hơn nữa có thể tăng ca thức đêm.....”

Tăng ca thức đêm? Khi bốn chữ này đi vào trong đầu Tư Thánh Nam, anh giống như đi trong mộng.

Chẳng lẽ là anh hiểu lầm thật sao? Lấy hiểu biết của anh đối với Văn Tĩnh, anh biết cô cũng không phải cái loại con gái tùy tiện, huống hồ loại đàn ông phong lưu giống Hi Nghiêu này luôn luôn là không phải là sở thích của cô.....

Đáng chết! Anh chau mày, nhéo áo Sở Hi Nghiêu, “Cái thằng bằng hữu thiết kế chết tiệt của cậu hiện tại ở nơi nào?”

“Kỉ tiểu thư, thật sự là không thể không bội phục tài thiết kế của cô, lần trước cô tự mình thiết kế trang phục vương tử Arab kia đã muốn làm tôi đại khai mắt giới, không nghĩ tôi hôm nay lại cơ hội làm chung với cô..... Nếu không phải cô nhắc nhở, tôi còn không biết thì ra thất một cái nơ con bướm ở làn váy cũng có thể xinh đẹp như vậy.” Tiểu thụ vừa gọi cảm lại không mất ôn nhu cười, “Hi Nghiêu lần này quả nhiên không có giới thiệu sai người cho tôi.” [Sun: thế ra trước kia có giới thiệu sai người, hahahaha.....]

Đối với lời khen của tiểu thụ, nhở nhảnh khuôn mặt hơi tái nhợt của Kỉ Văn Tĩnh lộ ra một chút tươi cười ngượng ngùng, “Là anh quá khen, kỳ thật mỗi loại phụ kiện đều có rất nhiều hiệu quả, giống như nơi này, nơi này, còn có nơi này, tôi cảm thấy nếu lại thêm một ít trân châu, hiệu quả sẽ rất tốt.....”

“Uhm, chủ ý này thật không sai.....”

Khi Tư Thánh Nam dừng xe đi vào này phòng thiết kế trang phục, liền nhìn thấy qua cửa thủy tinh có mấy cô gái không ngừng chớp chớp mắt nhìn anh, quanh bàn công tác màu đen, Văn Tĩnh đang cùng một tên bắt nam bắt nữ nhiệt tình thảo luận cái gì đó.

Cái tên kia anh cũng từng gặp mặt một lần, chẳng qua lần trước gặp mặt rất vội vàng, anh căn bản không cơ hội cùng đối phương nói chuyện với nhau.

“Phanh!”

Anh dùng lực đẩy cửa thủy tinh, âm thanh chói tai vang lên làm nhân viên đang công tác bên trong giật mình hoảng sợ.

Kỉ Văn Tĩnh theo bản năng quay người lại, nhìn thấy Tư Thánh Nam mặt hầm hầm xông tới, lúc cô còn không biết là chuyện gì xảy ra, cổ tay cô đã bị một bàn tay mạnh mẽ kéo đi.

“Theo tôi trở về!”

Anh hung hăng nắm lấy tay cô từ trên ghế kéo xuống, xoay người đi ra cửa.

“Buông.....”

Cô vội vàng hướng ánh mắt cầu cứu nhìn tiểu thụ, tiểu thụ đứng lên che giữa hai người.

“Tư tiên sinh, tuy rằng đối với đại giá quang lâm của anh chúng tôi có chút thụ sủng nhược kinh, nhưng hiện tại là mười hai giờ khuya, nơi anh ở lúc này hẳn là ở nhà anh chứ không phải phòng công tác của tôi.....”

Tư Thánh Nam lạnh lùng trừng mắt nhìn tiểu thụ, “Cậu đã đặt cọc với Văn Tĩnh bao nhiêu?”

Tiểu thụ bị ánh mắt âm ngoan của anh nhìn xem có chút sợ hãi, anh nhìn Kỉ Văn Tĩnh một cái, trầm ngâm trong chốc lát mới nói: “Mười vạn.”

“Tư Thánh Nam anh muốn làm gì?” Kỉ Văn Tĩnh thấy có gì đó không thích hợp.

Anh không để ý tới cô, trực tiếp lấy ra một quyển chi phiếu, ở mặt trên nhanh chóng viết một dãy con số, “Mười vạn này tôi thay cô ấy trả lại cho cậu, mặt khác, tôi hy vọng cậu hiểu được một chuyện, từ nay về sau, nếu không có sự đồng ý của tôi, tôi không hy vọng lại nhìn thấy cô ấy xuất hiện trong shop của cậu, mọi người đều là người thông minh, tôi nghĩ hẳn là cậu nên biết mình nên làm thế nào.” Nói xong một hơi, anh dặt tay nhỏ bé của Kỉ Văn Tĩnh rời đi.

Kỉ Văn Tĩnh thế này mới lấy lại tinh thần, cô bị anh vừa tha vừa kéo ra bên ngoài, gió bên ngoài lạnh lẽo thổi vào hai má cô làm nó tái nhợt.

“Tư — Thánh — Nam!” Cô dùng sức bỏ tay anh ra, thân mình mảnh mai không ngừng về lui phía sau, “Anh có biết mình đang làm cái gì hay không, công việc này là tôi thật vất vả mới tranh thủ được, vậy mà giờ anh dùng thủ đoạn ti tiện như vậy phá hư nó.....”

“Công việc?” Một bụng lửa giận Tư Thánh Nam quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn Kỉ Văn Tĩnh. “Đã trễ thế này em không về nhà nghỉ ngơi, lại chạy đến chỗ này tăng ca thức đêm, em là muốn nói cho tôi biết đây là công việc của em?”

“Đúng vậy! Công ty cũng không có quy định nhân viên sau khi tan sở không được làm công việc khác.....”

“Được rồi, vậy em nói cho tôi biết, em muốn ở trong này công tác tới khi nào? Sáng mai sao? Có phải thấy ban đêm buồn chán không ngủ được nên ra đây đi làm sao?”

“Tôi.....” Kỉ Văn Tĩnh bị anh rống có chút ủy khuất.

Anh thật muốn đem cô tóm lại đây, “Em muốn vì tiền mà tra tấn mình thế sao, phiền em làm rõ ràng một chút, tôi mới là chủ nhân chân chính của em trên thế giới này, tôi còn chưa cho phép em chết thì tốt nhất em nên bảo vệ tốt chính mình cho tôi.”

“Nhưng.....”

“Câm miệng, bây giờ theo tôi về nhà.”

“Tư Thánh Nam.....” Cô liều mạng giẫy khỏi tay của anh, “Buông, tôi phải trở về, vì tôi thật sự cần công việc kia.....”

“Kỉ Văn Tĩnh, em cần tiền không muốn sống nữa sao?” Anh bị cô làm tức giận đến rống to.

“Đúng vậy! Tôi cần tiền không muốn sống nữa đó.”

Cô cũng kích động rống to với anh, “Hai chúng ta là người của hai thế giới, tuy rằng tôi cũng không dám thừa nhận chuyện đó nhưng khi sự thật xảy ra trước mặt tôi, tôi xác thực rất cần tiền, bởi vì tôi sinh ra trong một gia đình đổ vỡ, tôi có một người mẹ thích hư vinh, có một người ba đam mê cờ bạc như điều đồ, cho tới bây giờ bọn họ cũng chưa có ngày nào thực hiện trách nhiệm một người ba một người mẹ với tôi. Tôi hận bọn họ, nhưng khi ba tôi tới cầu xin nói với tôi, ông ta thiếu tiền người ta, nếu không trả, kết cục là bị người ta đánh chết, tôi không thể nhẫn tâm khoanh tay đứng nhìn.”

Cô một hơi nói nhiều như vậy, nước mắt cũng không báo trước rào rạt chảy xuống, Tư Thánh Nam lạnh lùng trừng mắt nhìn cô, đêm lúc này, im lặng đến đáng sợ.

“Cho nên em liều mạng kiếm tiền, mục đích là muốn trả nợ thay cho người cha đam mê cờ bạc kia sao?”

“Ông ấy là ba tôi.” Cô run run bả vai vùng trộm nhìn anh một cái, “Nếu anh muốn cười thì cười đi, tôi không ngại.”

Cô không muốn cho anh biết mình khó khăn như thế nào, nhưng mà cô nguy trang đến thế nào vẫn là bị anh vạch trần.

“Ông ta thiếu bao nhiêu tiền?” Anh trầm giọng hỏi.

“Hai..... Hai trăm vạn.” Cô nhỏ giọng trả lời.

“Vậy em làm trợ thủ cho nhà thiết kế kia, anh ta sẽ cho em bao nhiêu?”

“Nếu trong vòng 3 ngày hoàn thành thuận lợi, anh ta sẽ trả tôi ba mươi vạn.”

“Còn lại một trăm bảy mươi vạn thì sao?”

“Trong ngân hàng tôi còn có năm mươi vạn.....”

“Còn thiếu một trăm hai mươi vạn?” Âm thanh của anh lạnh đến cực điểm, ánh mắt chớp cũng không chớp nhìn chằm chằm cô.

“Tôi.....” Kỉ Văn Tĩnh cũng không biết mình nên trả lời như thế nào nữa, cô bắt an hai tay nắm nắm vạt áo, trong đầu thật sự là hồng bét.

“Văn Tĩnh!” Anh bàn tay to đột nhiên nâng cằm cô lên, bắt buộc cô nhìn thẳng vào mình, “Trong cái đầu ngu ngốc của em, tôi rốt cuộc là người gì của em?”

Cô yên lặng nhìn anh, khuôn mặt có chút sợ hãi.

Anh là người gì của cô? Chính cô cũng rất muốn biết, anh luôn miệng nói cô là món đồ chơi của anh, nhưng sự cưng chiều của anh lại khiến cho nội tâm của cô đại loạn.

Cô cũng không biết quan hệ của mình với anh là cái gì nữa, có nhiều lúc trong mộng cô lại mơ trở thành vợ của anh.....

“Văn Tĩnh.....”

Ngay lúc cô còn đang mê muội, bàn tay to của anh dùng một chút lực, “Tôi cũng không có nói qua cô là phần đồ không ngoan?”

“Tôi.....” Cô ngửa đầu nhìn anh, nhìn thấy trên mặt anh nhìn một tia rắc rối phức tạp.

Ngón cái của anh nhẹ nhàng đặt lên môi cô, “Nếu em không muốn chọc tôi tức giận, hiện tại theo tôi trở về.”

“Nhưng là.....”

“Không có thể nhưng là.....”

“Tôi muốn thay ba ba trả tiền.....”

“Em có thể đến nhờ tôi!”

“Tôi không muốn nợ anh.”

Ánh mắt Tư Thánh Nam lạnh lùng, “Tôi sẽ không cho em nợ tôi.” Anh nghiêng rặng nghiêng lợi nói: “Em có thể công tác cho tôi, mà tôi sẽ trả thù lao cho em. Hiện tại lập tức đi theo tôi.”

Kỉ Văn Tĩnh có chút kinh ngạc, cô bị anh lôi lên xe, sau đó, bọn họ đi vào ngôi nhà xa hoa của Tư Thánh Nam.

“Lập tức đi vào phòng tắm tắm nước ấm, hai mươi phút sau đi ra gặp tôi.”

“Anh không phải đã nói muốn tôi cho công tác sao.....” Cô bị hành vi của anh muốn hồ đồ rồi.

“Văn Tĩnh, em nên hiểu tính tình của tôi, hiện tại tôi muốn em làm là đối với mỗi câu nói của tôi đều phải phục tùng không được nhiều lời.”

Anh khốc khốc dùng cằm chỉ hướng phòng tắm xa hoa, cô không dám lại nhiều lời phản kháng, chỉ có thể xoay người vào phòng tắm.

Lúc đi ra, cô đã thấy anh ngồi ở bên giường mềm mại, đầu giường, còn có một ly sữa nóng.

“Lại đây lấy nó uống đi.”

Cô vừa muốn phản bác, liền đổi lấy một cái ánh mắt sắc bén của anh, cô nuốt nuốt nước miếng, ngoan ngoãn ngồi vào bên giường, thật cẩn thận nâng ly sữa lên uống một ngụm rồi một ngụm.

“Sau đó muốn tôi làm cái gì?”

Chén nóng sữa làm dạ dày cô ấm áp hơn hẳn, ép buộc suốt một buổi tối, cô thật sự là mệt muốn chết rồi.

Tư Thánh Nam nhìn chăm chú vào cô, “Em rất mệt mỗi sao?”

Cô gật gật đầu, rồi lại nhanh chóng lắc lắc đầu, “Tôi nghĩ..... Tôi còn có thể làm cái gì cho anh.....”

Anh tay phải nhẹ nhàng sờ vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, vỗ về chơi đùa vài cái, “Văn Tĩnh, nằm xuống.”

“Ách?” Cô khó hiểu nhìn anh, khuôn mặt nhỏ nhắn kinh hoàng mang theo một chút không xác định.

“Không phải em muốn biết công việc sao?” Anh hơi hơi nhíu mày.

“Đúng..... Đúng vậy!” Cô càng ngày càng hồ đồ.

“Ngoan ngoãn nằm xuống cho tôi, tôi đi ra ngoài mười lăm phút, mười lăm phút sau tôi trở về rồi nói cho em công việc của mình.”

Anh bá đạo đem cô ấn ngã vào giường lớn, trong sự kinh ngạc của cô, anh nhẹ nhàng hôn trên trán cô.

Kỉ Văn Tĩnh muốn mở miệng hỏi rõ ràng, nhưng nhìn bóng dáng cao ngất của anh biến mất ở ngoài cửa, cô cảm giác được tim mình đập kinh hoàng.

Cái trán của cô còn lưu lại độ ấm trên môi anh, mềm nhẹ như vậy, giống như đem cô trở thành một đứa bé.

Vì sao anh lại hôn cô như vậy?

Vì sao anh phải mạnh mẽ mang cô từ phòng làm việc về nhà anh?

Là vì anh lo lắng cho cô sao?

Nghi vấn nhiều lắm làm cô lao lực tâm lực quá độ, buổi tối hôm nay thật sự là mệt muốn chết rồi, chỉ muốn nhắm mắt lại ngủ một hồi thôi, anh nói mười lăm phút sau anh trở về, như vậy trước khi anh trở về ngủ một lát chắc là không có gì vấn đề đâu?

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, cô chỉ ngủ một hồi thôi, một hồi là tốt rồi.....

Không biết qua bao lâu, lúc Tư Thánh Nam lại trở phòng ngủ một lần nữa, Kỉ Văn Tĩnh đã ngủ say lắm rồi.

Anh đi đến bên giường, đem chăn cẩn thận đắp cho cô, nhìn khuôn mặt thanh tú lại hơi tái nhợt của cô, anh đau lòng hôn cô.

“Cô nàng ngốc, rốt cuộc em muốn tôi làm thế nào em mới hiểu được thâm tình của tôi đối với em đây?”

Bàn tay to của anh nhẹ nhàng nắm của bàn tay nhỏ bé của cô, cô ngủ say, yên tĩnh tựa như một đứa nhỏ vô tội, anh biết cô một ngày chắc là mệt muốn chết rồi.

Nếu không phải bỏ vào ly sữa hai viên thuốc ngủ, có khả năng cô dùng thời gian cả đêm để thảo luận chuyện công tác với anh.

Tiếng hít thở đều đều, anh biết cô trong khoảng thời gian ngắn sẽ không tỉnh lại.

Lấy điện thoại di động ra, anh nhanh chóng bấm một dãy số điện thoại, “A Tam, mặc kệ cậu dùng phương pháp gì, lập tức điều tra tư liệu một người cho tôi, tôi ngày mai sẽ..... Đúng vậy! Ngay bây giờ.”

6. Chương 6

“Buông..... Nè, các người rốt cuộc là ai? Buông.....”

Một người đàn ông trung niên khoảng năm mươi tuổi bị một vài thanh niên áp đi.

Ông ta thấy mình bị đưa đến một nơi quỷ dị chỗ ăn đá gà ăn muối liền giãy dụa không ngừng, nhưng không hiệu quả, sau đó, trước mắt xuất hiện một vài thân hình cao lớn, gương mặt sáng giọng trẻ tuổi nhân.

Bọn họ toàn bộ đều mặc tây trang đen, gương mặt lạnh lùng không có biểu tình gì, mà bọn họ vây quanh một chàng trai anh tuấn chỉ khoảng hơn hai mươi tuổi.

Áo somi thuần sắc trắng, cổ áo hơi hơi rộng mở, lộ ra lồng ngực rắn chắc, cặp chân thon dài tùy hứng khê gác qua nhau, bên hông mang một cái thắt lưng thật đẹp, trên đó còn đính một viên đá quý cực kỳ chói mắt.

Chàng trai này toàn thân tràn ngập hơi thở quý tộc, lúc này anh ta ngồi trên một cái ghế, hiển nhiên, anh ta là Đại Boss của đám hắc y này.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên bị thuộc hạ áp giải lại đây, Tư Thánh Nam vẫn không chút để ý, thường thức viên kim cương đính ở cổ tay áo.

“Cậu, cậu là ai?” Người đàn ông trung niên sợ tới mức đầu lưỡi đều lú lại.

“Kỉ Đại Hồng tiên sinh, đúng không?” Tiếng nói từ tính vang lên ở cái nơi heo hút này nghe thật quỷ dị.

Kỉ Đại Hồng bị dọa, hung hăng ngăn ra, “Cậu làm sao biết tên của tôi?”

Tư Thánh Nam xả ra một nụ cười lãnh đạm, “Hiện năm mươi bốn tuổi, người Quảng Đông, tốt nghiệp đại học kinh tế Nhật Bản ngành quản lý, hai mươi lăm tuổi cưới vợ, hai mươi sáu tuổi khi có con gái Kỉ Văn Tĩnh, trước kia từng làm cho tập đoàn Quảng Châu Cửu Hoa, tập đoàn Đài Bắc Hoàn Cầu, còn có tập đoàn Hongkong Lục thị, vì đam mê bài bạc, năm ba mươi một tuổi ly hôn với vợ.....”

“Cậu rốt cuộc là ai, làm sao biết lí lịch của tôi?” Kỉ Đại Hồng vừa kinh hoảng lại sợ hãi.

“Kỉ tiên sinh, phản ứng mạnh như vậy làm chi?”

Tư Thánh Nam tao nhã đứng lên, dưới sự hộ vệ của bảo tiêu đi thông thả gần tới trước mặt ông ta, “Thế này mới là khúc nhạc dạo mà thôi, khúc sau còn li kì hơn.....” Nụ cười của anh làm cho da đầu Kỉ Đại Hồng run lên, “Tôi đang nghĩ, chín năm trước ông ở Thái Lan vì đánh bạc mà gặp phải xã hội đen, sau lại ngộ sát phục vụ sinh sòng bạc kia, chuyện này nhất định rất ít người biết, sao?”

Nghe đến đó, trong nháy mắt sắc mặt Kỉ Đại Hồng trở nên tái nhợt, đầu gối mềm nhũn muốn té xuống đất, nếu không phải có người ép hai bên, ông ta khẳng định là tại hiện trường quỵ rạp xuống đất rồi.

Tư Thánh Nam ngạo mạn nói, “Năm đó ông dùng dây lưng thắt cổ người phục vụ kia, tàn nhẫn đem thi thể anh chắt hết tay chân ném xuống biển, sau đó thần không biết quỷ không hay chạy qua Thái Lan.....”

“Là.....là cái người phục vụ sinh kia tự mình chịu chết, tôi đã nói muốn mượn tiền anh nhưng anh lại đánh tôi còn không mượn, tôi không muốn giết anh đâu, tôi là vô tình.....vô tình.....”

Thần kinh bị đả kích lớn quá, ông ta không chịu nổi thân thể không ngừng run rẩy, bước chân không ngừng lùi về sau, “Tôi không muốn làm cho anh chết đâu, tôi chưa từng có ý nghĩ làm cho ai chết cả.....”

“Kỉ tiên sinh!” Tư Thánh Nam một tay nhéo áo ông ta, “Bây giờ không phải là lúc ông có quyền không chết đâu.”

“Cậu..... cậu rốt cuộc muốn thế nào?”

Anh nhếch môi, tà ác cười lạnh một tiếng, “Rất đơn giản, từ nay về sau đừng cho tôi biết ông vì tiền mà đi quấy rầy Văn Tĩnh.”

“Văn Tĩnh? Cậu làm sao mà biết con gái tôi?” Kỉ Đại Hồng khấn trương hỏi.

Tư Thánh Nam nhin không được hừ lạnh một tiếng, “Ông không cần biết chuyện đó, thân là một người ba, ông chẳng những không có trách nhiệm với con gái mình, lúc bị chủ nợ truy bắt ông còn không biết xấu hổ tới đòi tiền của cô ấy.”

“Văn Tĩnh không phải tài khoản cá nhân của ông, nếu ông còn sót lại một chút nhân tính thì đừng làm cho cô ấy vì loại ba mẹ như ông làm đau khổ.”

“Ba” một tiếng, Tư Thánh Nam bật một cái tách tay.

Chỉ thấy một người đàn ông cầm máy chụp ảnh từ chỗ tối đi ra, “Thiếu gia, đoạn video này hoàn toàn có thể làm cho ông ta bị đưa vào nhà tù, bên trong có khẩu cung ông ta thừa nhận chính mình giết người.”

Khóe môi Tư Thánh Nam khê mỉm cười, mà Kỉ Đại Hồng sợ tới cầm muốn rơi xuống đất.

“Kỉ tiên sinh, nếu ông không muốn chứng cứ này rơi vào trong tay cảnh sát, hy vọng ông có thể phối hợp tôi làm một chuyện.”

Kỉ Đại Hồng đã hoàn toàn ngây người, cả người bị vô lực xụi lơ.

“Hai trăm vạn ông thiếu người ta tôi sẽ thay ông trả hết, mặt khác.....” Tư Thánh Nam lạnh lùng lấy ra một tờ chi phiếu mới tinh, “Đây là một trăm vạn, mặc kệ ông dùng phương pháp gì, ba năm sau, tôi hy vọng ông có thể kiếm cho tôi gấp mười lần trở về.”

Kỉ Đại Hồng giật mình nhìn tờ chi phiếu trước mắt. Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Đừng nói cho tôi là ông làm không được, năm đó ông học ở đại học là nhân tài ngành quản lý kinh tế, tuy rằng đam mê cờ bạc nhưng ở phương diện đầu tư ông cũng rất nghiên cứu, yêu cầu tôi đối với ông cũng không cao lắm, ba năm sau, tôi muốn ông trả lại cho Văn Tĩnh một người ba ba không làm cho cô ấy mất mặt, nếu ông không làm được, như vậy thật xin lỗi, chứng cứ trong tay tôi hôm nay ba năm sau sẽ đưa đến cảnh sát.”

Tư Thánh Nam đột nhiên trở nên tàn nhẫn vô cùng, “Ông tốt nhất nên tin tôi là cái loại người nói được làm được.”

Tư Thánh Nam cầm chi phiếu trong tay thật tao nhã nhét vào trong áo Kỉ Đại Hồng, sau đó nhìn đám bảo tiêu phía sau.

“Chúng ta đi.”

Kỉ Đại Hồng ngẩn ngơ đứng tại chỗ nhìn đám người chậm rãi đi qua trước mặt, ông ta nhin không được hỏi: “Vì sao cậu giúp tôi như vậy? Cậu rốt cuộc đến đây làm gì? Cậu quan hệ với con gái tôi như thế nào?”

“Bây giờ ông không có tư cách biết chuyện này.”

Tư Thánh Nam ngay cả đầu cũng lười quay lại, đám bảo tiêu vây quanh, anh ở giữa nghênh ngang mà đi, để lại cho Kỉ Đại Hồng vô số mê cung chờ đợi ông ta chậm rãi tìm hiểu.

Lập tức từ trên giường ngồi dậy, Kỉ Văn Tĩnh hoảng hồn nhìn cái đồng hồ trên tường.

Ông trời! 3 giờ rưỡi chiều?

Cô xem xem chỗ này, à, là một cái phòng ngủ xa hoa, lúc này cửa phòng bị người khác nhẹ nhàng mở ra, Tư Thánh Nam mặc quần áo ở nhà đi đến.

“Tĩnh?” Âm thanh của anh thấp mà giàu từ tính, giống như sợ quấy nhiễu đến cô.

“Tôi.....” Về mặt Kỉ Văn Tĩnh mờ mịt. “Cái kia..... Hôm nay tôi hình như không có đi làm, còn có ngày hôm qua..... Tôi nhớ là tôi có đáp ứng làm việc vì anh, nhưng là thật có lỗi, tôi mơ mơ màng màng ngủ mất rồi, thật xin lỗi, tôi, tôi cũng không phải cố ý.....”

Cô nói năng lộn xộn giải thích ý tứ của mình, Tư Thánh Nam ngồi xuống bên người cô, vươn bàn tay giúp cô sửa sang lại mái tóc hỗn độn.

“Không thể không thông báo cho cô một tiếng, cô ngủ thật sự lâu lắm đó. Ngủ từ rạng sáng hôm qua đến tận bây giờ, đại khái có..... ừ, mười bốn giờ đấy.”

“Hả.....” Cô nghe mà cảm muốn rớt xuống, “Thật xin lỗi, tôi không phải cố ý bỏ nhiệm sở.” Cô kinh hoàng lấy tay nhỏ bé che miệng lại.

“Để xem!”

Anh tao nhả dùng ngón trỏ tay phải nhẹ nhàng để trên mày, “Để tôi nhớ lại quy định công ty xem nào, nhân viên vô cố bỏ nhiệm sở hơn nửa ngày cả đơn xin phép cũng không có, bình thường sẽ bị trừng phạt như thế nào.....”

Kỉ Văn Tĩnh vô lực cúi hạ hai vai, tự mình nhận tội, “Sẽ bị khấu trừ tiền thưởng tháng cùng với phí giao thông cùng phí cơm trưa.”

“Đúng là một cô gái thành thật.” Anh nén cười, “Tôi nhớ mình sẽ thông báo chuyện này cho phòng tài vụ.”

Cô mặt mày đau khổ, ánh mắt không dám nhìn thẳng vào anh, “Càng làm cho người ta bị ai hơn là, ngày hôm qua tôi ngủ mê như thế, sao anh cũng không gọi tôi tỉnh dậy?”

“Tôi có gọi nhưng mà cô không tỉnh.”

“Phải không?” Cô nhin không được vuốt vuốt tóc, “Tôi rất ít khi ngủ mê như vậy a, anh chắc là anh thật sự có kêu tôi sao?”

Anh làm bộ gật gật đầu, “Lúc ấy tôi còn cầm la đập lên âm ỉ, còn bên tai cô hô cháy to, nhưng cô một chút phản ứng cũng không có.....”

Nhìn khuôn mặt tuần tú của anh nhăn nhó khổ sở vì nhin cười, cô bực mình, “Chuyện này cũng không buồn cười chút nào, hiện tại tôi rất cần tiền, nhưng tôi cũng chưa có hoàn thành công tác mà anh giao cho.....”

“Cô đã hoàn thành rồi.”

“Hả?” Cô kinh ngạc nhíu mày, “Tôi, tôi làm sao không nhớ anh đã kêu tôi làm cái gì đâu?”

“Tắm rửa, uống sữa, sau đó ngoan ngoãn nằm trên giường ngủ một giấc, đây là chuyện tôi muốn cô làm cho tôi.”

Miệng của cô há thành hình chữ O, “Nhưng mà.....”

“Người như cũ lo lắng ba người khiếm người ta đặt mộng đồ trái chuyện?”

Cô nuốt nước miếng, “Ông ta dù sao cũng là ba tôi, tôi..... Tôi cũng không hận ông ta đến mức làm cho ông ta chết đâu.”

“Cho dù lần này cô thay ông ta trả nợ, như vậy nếu lại có lần sau, lần sau nữa, cô cũng muốn liều cái mạng nhỏ của mình đi kiếm tiền thay ông ta sao?”

“Tôi.....” Cô không nghĩ quá nhiều như vậy, “Tôi nghĩ..... Sự tình sẽ không tệ như vậy đâu.”

“Sẽ không sao?” Anh lạnh lùng giơ lên mi phong, “Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời, cô giúp ông ta chẳng khác nào là dung túng ông ta, nếu đây là hiếu tâm của cô, tôi có thể nói cho cô biết cô sai lầm rồi, ông ta không đáng giá cho cô đồng tình.”

Kỉ Văn Tĩnh im lặng mặc anh tùy ý quở trách, tuy rằng đáy lòng cô biết rõ đây chuyện thật, nhưng quan hệ huyết thống của người đàn ông đó với cô không thể nào phủ nhận được, cô không thể nào vô tình mà đứng nhìn ông ta chết được.

“Nếu anh không muốn giúp tôi, tôi tự mình nghĩ biện pháp khác vậy.”

Anh hứng thú hỏi, “Nói cho tôi nghe một chút biện pháp khác có được không?”

“Tôi có thể nhận thêm mấy cái công tác khác.....”

“Hoặc là lại đi tìm cái tên hỗn đản Sở Hi Nghiêu kia?” Anh biết là mình đang ghen, nhưng đến bây giờ anh còn rất để ý chuyện này.

“Nếu không phải bắt đắc, tôi cũng không muốn phiền toái anh ta đâu..... Nha.....”

Cô còn chưa nói xong, cái trán đáng thương liền bị gõ một cái, cô trừng mắt nhìn anh, “Làm sao đánh tôi?”

“Vì sao cô không hỏi chính mình xem?” Tính xấu của anh lại xông ra, “Văn Tĩnh, tôi hỏi cô, rốt cuộc là người gì của cô hả?”

Xoa xoa cái trán, cô ngẩng mặt lên mờ mịt nhìn anh. Anh thật sự là gì của cô?

Đại Boss? Chủ nhân? Thanh mai trúc mã? Bạn tốt?

Không! Không phải như vậy, cô đã quen có anh dựa vào rồi, cô muốn anh trở thành..... người yêu của mình, ông xã..... của mình.....

Cô thích anh! Từ sau cái hôn kia, cô phát hiện mình điên cuồng thích anh, nhưng cô không có dũng khí theo đuổi đoạn cảm tình này, cô rất hiểu bản thân mình.

“Chuyện ba cô tôi đã muốn giúp cô giải quyết xong rồi, hơn nữa có thể cam đoan với cô, từ nay về sau ông ta sẽ không bạc bài nữa, mặt khác, tôi đoán ông ta đang cố gắng nghĩ phải làm một người cha tốt như thế nào, chuyện này sẽ làm ông ta buồn rầu một thời gian dài đấy.”

Cô khó hiểu nhìn anh, “Anh giải quyết như thế nào?”

“Thiếu nợ thì trả tiền, trực tiếp bớt việc nhất.”

“Anh..... anh nói anh thay ba ba tôi trả hai trăm vạn?”

“Là ba trăm vạn!”

“Hử?”

“Tôi còn cho ông ta một trăm vạn làm cho ông ta đi gây dựng sự nghiệp.”

Nghe vậy, Kỉ Văn Tĩnh nghẹn ngào, nước mắt cũng không chịu khống chế từ khóe mắt chảy xuống dưới.

“Tôi sẽ cố gắng kiếm tiền, đem ba trăm vạn này mau chóng trả lại cho anh.....”

Đang nói bị bàn tay của anh che lại, anh lạnh lùng nhìn cô, “Anh cũng không hy vọng tình cảm chúng ta bị tiền tài xen vào đâu, anh làm như vậy không phải vì tiền mà anh chỉ muốn nhìn thấy em vui vẻ.....”

Cô ngại ngùng nói, “Thánh Nam, anh làm ơn không cần đối tốt với tôi như vậy, tôi sợ không trả nổi đâu, ngơ.....”

Lời nói kế tiếp còn chưa nói xong đã bị cái hôn của anh hút hết, cô ngẩn ra, không thể tin được lúc này mà anh lại hôn cô.

Bàn tay anh cầm chắc hai vai của cô, mặt cô nho nhỏ, làn da trắng nõn tinh xảo giống như trẻ con, anh thích hương vị trên người cô, còn thích nhìn cô ngại ngùng che đi hai gò má đang đỏ bừng.

Cô bị anh hôn bối rối, “Thánh Nam..... tôi nghĩ chúng ta.....”

“Tiếp tục.” Anh vừa hôn, vừa bảo cô nói tiếp.

“Nhưng..... tôi là nói.....” Nha! Tay của anh..... Đáng chết, tay anh đang lặn vào quần áo của cô, đang đến trước ngực mềm mại của cô.

“Bất kể cái gì?” Bộ ngực của cô cảm xúc thật sự không sai, tay anh vừa vịn có thể đem cô hoàn toàn nắm giữ.

“Vì sao chúng ta thành như vậy?” Thừa dịp lấy hơi, cô hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Gần đây Thánh Nam làm cho cô không thể hiểu nổi, khi thì hôn cô, khi thì ôm cô, hơn nữa còn làm cho cô sinh ra cảm giác mình dường như là trần bảo trên tay anh. {Sun: Văn Tĩnh này đúng là.....ngốc thật.....rõ ràng thế mà...}

Nụ hôn dừng lại, anh tức giận trừng cô, “Văn Tĩnh, chẳng lẽ em không biết chúng ta đang đứng trong tình yêu cuồng nhiệt sao?”

Nghe được bốn chữ ‘tình yêu cuồng nhiệt’, cô sợ tới mức mở to hai con mắt nhìn chăm chăm vào anh.

Cô và anh đang đứng trong tình yêu cuồng nhiệt sao? Khi nào thì phát sinh chuyện này? Vì sao chưa từng có người đến thông báo cho cô một tiếng? {Sun: ai đến thông báo đây a????}

Thấy cô nghe mình nói vậy liền hoảng hồn ngây người, Tư Thánh Nam nhin không được than thầm trong lòng, cô gái này quả thật là cực kỳ ngu ngốc.

Anh hậm hực, “Văn Tĩnh, nếu đầu óc em thông minh, làm ơn em cẩn thận nhớ lại một chút, mỗi khi có người muốn khi dễ em, ai là người đầu tiên xuất hiện bảo vệ em? Khi bà mẹ biến thái kia đến kêu em đập đầu trước con nhỏ đánh đá Mã Na Na kia, ai là người giúp em giải vây? Khi ông ba đem mê cờ bạc của em bị người ta truy giết, ai là người giúp ông ta trả nợ còn khuyên ông ta trở lại làm người?”

Anh nâng cằm của cô lên, “Em nghĩ rằng Tư Thánh Nam anh là thiên sứ có cánh sau lưng à? Anh nhàn chán đến mức đi làm cái việc ngu ngốc này sao?”

Kỉ Văn Tĩnh nuốt nuốt nước miếng, tận lực áp chế cảm xúc kích động trong người.

“Anh..... Anh là nói..... Anh thích em?”

Lúc hỏi ra câu này, cô cảm giác được mặt mình đỏ bừng, tim đập gia tốc, ngay cả suy nghĩ cũng trở nên hỗn loạn.

“Anh nghĩ những gì anh làm đã rõ ràng rồi chứ.” Anh một tay kéo cô vào trong lòng, “Văn Tĩnh, không cần nói nữa, anh thừa biết từ đầu tới đuôi đều là cái chỉ số thông minh của em có vấn đề, ngay cả ai thích em em cũng không biết.”

Đầu cô rớt một mảnh nằm ở trong lòng anh, hấp thu hơi thở nam tính trên người anh, chuyện này đã hại cô mất đi năng lực tự hỏi.

Thánh Nam nói thích cô! Ông trời! Từ nhỏ đến lớn đây là tin tức khủng khiếp nhất mà cô nghe được.

“Mặt khác anh không ngại cảnh cáo em một tiếng, em nợ anh! Từ nhỏ đến lớn, Kỉ Văn Tĩnh em đều thiếu nợ anh.....”

Anh gắt gao ôm chặt cô, “Đây là lần đầu tiên, cũng là cuối cùng em không tín nhiệm anh, nếu lại có lần tiếp theo.....”

Anh giả bộ trưng ra gương mặt hung ác, “Anh sẽ đem em đóng gói đến Trung Đông, kiếp này cũng không cho em thấy được mặt trời Hongkong.”

“Uy.....” Cô vừa định kháng nghị, bàn tay của anh bắt đầu cởi quần áo của cô.

“Hiện tại anh muốn em, em có quyền trầm mặc cùng với phục tùng, đương nhiên anh không ngại em dưới một ít tình huống đặc thù thét chói tai.”

Nét tươi cười tà mị tràn ngập khuôn mặt tuấn mỹ của anh, “Văn Tĩnh.....” Giọng nói của anh mang theo khêu gợi từ tính, “Hãy đem bản thân giao cho anh đi, để cho anh làm chúa tể của em.....” {Sun: anh đỉnh quá, ta kết nhất câu nì, hi hi hi..... ^^}

Ý thức phản kháng nhỏ nhoi của Kỉ Văn Tĩnh lúc này đều bị anh đánh bại.

Giờ này phút này cô tựa như rơi vào bụi hoa thuốc phiện, không thể kháng cự, giống như một viên mật đường mềm nhũn trong lòng anh, say chết mị lực của anh.

Nếu phóng túng thân thể có thể hoàn toàn giải thoát, vậy thì cô tình nguyện khuất phục bởi mị lực của anh, vĩnh viễn cũng không cần tỉnh lại.....

Cho tới bây giờ Kỉ Văn Tĩnh vẫn không thể tin được— cô cùng Tư Thánh Nam đã xảy ra quan hệ, một khi hai người có tiếp xúc thân mật, nói như vậy ở một ý nghĩ nào đó, có phải bọn họ đang kết giao, đang yêu hay không?

Nhưng lúc cô mang nghi vấn này đến hỏi anh, trả lời của anh không phải thề non hẹn biển cũng không phải những câu lãng mạn tuyên ngôn làm say đắm mà là bị anh đánh một cái ‘cốc’ trên đầu, rồi anh cũng hung hãn hỏi lại cô, “Em đúng là ngu ngốc, có phải muốn anh ở trên ót của em viết ba chữ ‘anh yêu em’ mới đại diện rằng anh yêu em không?”

Tuy rằng thái độ anh siêu hung ác, nhưng đáy lòng cô cũng rất vui vẻ, cô rất hiểu tính tình Thánh Nam, người đàn ông này từ nhỏ đến lớn mở miệng ra toàn là độc mồm độc miệng, muốn anh nói được một câu ôn nhu thì thà trùm chăn đi ngủ còn hơn.

Nhưng cô biết anh rất lo cho cô, cô chỉ là có chút thoải mái, anh giống như kiến bò trên chảo nóng, gấp đến độ công cô chạy đến bệnh viện khám gấp, căn bản đã quên mất trên đời này còn có loại phương tiện giao thông kêu là tắc xi.

Ngủ đến nửa đêm gặp ác mộng, điện thoại vừa gọi qua, anh chạy như bay đến nhà cô, không nói hai ôm cô cùng nhau ngủ chung.

Cô thuận miệng nói muốn ăn cá viên chiên của một vị lão bá bá khi còn học ở trường, anh lập tức gọi điện thoại cho thuộc hạ của mình đi điều tra xem vị kia lão bá bá hiện tại hành tung ở đâu.

Anh mỗi ngày sẽ đến nhà cô đón cô cùng nhau đi làm.

Anh sẽ ở giữa trưa gọi cô vào văn phòng cùng anh ăn cơm trưa, ngẫu nhiên, anh giống như một đứa bé không nhẽo, muốn cô đút anh ăn cơm.

Anh sẽ ở ban đêm ngày cá tháng tư gọi điện thoại cho cô, nói cho cô là anh bị bệnh rất nặng, sau đó làm cô vội vàng chạy đến nhà anh, thấy anh thân mình trần trụi một tay nhấc cô lên giường lớn.

Chuyện như thế hình như mỗi ngày đều trình diễn, tình yêu người khác khắp nơi đều là lời ngon tiếng ngọt, còn Thánh Nam một câu cũng không nói, anh chỉ biết dùng hành động của mình để biểu đạt tình yêu của anh với cô, trẻ con, ngây ngốc, còn mang theo chút hạnh phúc không nói ra lời.

Thời gian qua nhanh, tình cảm hai người cũng ngày nào cũng ngọt ngào, hạnh phúc.

Làm cho cô ngạc nhiên nhất là, không biết Tư Thánh Nam dùng phương pháp gì mà ba cô lại chạy tới sát hạch với cô, nói cho cô biết từ nay về sau ông ta sẽ cố gắng làm người mới, không bao giờ đánh bài đánh bạc nữa.

Tư Thánh Nam có thể làm một người coi cờ bạc như mạng sống quay đầu là bờ, anh rốt cuộc là làm thế nào?

Tập đoàn Thánh Lôi tiếp nhận cái đại case, muốn cùng tập đoàn Triển thị hợp tác xây dựng một trung tâm thương mại, hôm nay chính là ngày ký hợp đồng.

Kỉ Văn Tĩnh ngồi trong phòng họp, nhìn Tư Thánh Nam cùng một người đàn ông anh tuấn đang thảo luận các hạng mục hợp đồng.

Người này cô từng gặp qua vài lần, nghe nói anh ta gọi là Triển Ngạo Trạch, là thiếu gia của tập đoàn Triển thị, cũng là bạn tốt của Thánh Nam khi ở nước Mỹ du học.

Đi theo bên người Triển Ngạo Trạch là một soái ca tuổi trẻ lại khôn khéo, tên là Phong Dương.

Toàn bộ phòng họp đang thảo luận nghiêm túc, cô ngồi ở chỗ cách Tư Thánh Nam gần hai mét.

Góc độ này vừa vặn có thể nhìn đến khuôn mặt gợi cảm mê người của anh.

Mà lúc cô đang nhìn anh, anh vừa vặn cũng đang nhìn cô, lúc ánh mắt hai người giao nhau, anh còn bướng bỉnh hướng cô chớp chớp mắt tình.

Cô bị anh làm cho nội tâm đại loạn, người này, rõ ràng đang họp, còn làm ra hành động ngây thơ như vậy, nếu bị này chủ quản nhìn thấy, hình tượng của anh nhất định bị hao tổn to thật rồi.

Cô không dám nhìn lại anh, sợ anh càng làm ra hành động người ta chịu không nổi, cúi xuống mặt cười đỏ bừng, dưới đáy lòng vụng trộm nhớ tới hạnh phúc của hai người.

Hội nghị rốt cục đã xong, Tư Thánh Nam cùng Triển Ngạo Trạch đồng thời đứng lên bắt tay, thật thân thiết vỗ vỗ bả vai đối phương.

“Chúc chúng ta về sau hợp tác vĩnh viễn vui vẻ.” Tư Thánh Nam dẫn đầu mở miệng.

Triển Ngạo Trạch gương mặt lạnh lùng, khóe miệng nhếch lên một cái độ cong không quá rõ ràng, “Chỉ mong.”

“Triển tiên sinh, người bị cậu bắt được kết cục thật đáng buồn.” Tư Thánh Nam đùa dai đánh nhẹ một quyền vào ngực bạn tốt một cái, “Tên kiêu ngạo.”

Hai người rất ăn ý nhau nói giỡn, những người khác cũng đều đứng dậy ra ngoài.

“Hai vị, muốn khui sâm banh chúc mừng các cậu hợp tác vui vẻ không?” Ngoài cửa đột nhiên truyền đến một giọng nói trêu chọc, nhìn lại, thấy Sở Hi Nghiêu mỉm cười tao nhã đang đứng trước cửa phòng họp.

Vừa nhìn thấy Sở Hi Nghiêu, sắc mặt Tư Thánh Nam lập tức trở nên khó coi, “Sở Hi Nghiêu, tớ hình như không có hẹn cậu đến đây yết kiến thì phải.” Chỉ cần nhìn đến Sở Hi Nghiêu, đáy lòng anh liền siêu cấp khó chịu.

“Cái này có thể nói lên tớ là người đàn ông chuyên nghiệp cỡ nào, tám giờ tối diễn tập nghi thức, tớ có, ừ.....” Anh cười tùm tùm nhìn nhìn đồng hồ, “Có khoảng ba giờ rảnh.”

“Nếu Hi Nghiêu đến đây, không bằng đến nhà của tôi ăn bữa tối đi.” Khuôn mặt Kỷ Văn Tĩnh tươi cười đón chào, “Ngày hôm qua tôi cùng Thánh Nam đi siêu thị mua rất nhiều hải sản, đặt ở trong tủ ăn cũng không hết, nếu không chê, Triển tiên sinh cùng Phong tiên sinh có thể cùng nhau lại nhà ăn bữa cơm tối.”

Triển Ngạo Trạch cười đến thập phần tao nhã, “Tốt, tôi không ý kiến.”

“Có bữa tối miễn phí đương nhiên tôi cũng không bỏ qua.” Phong Dương cười cũng vụng về mê người.

Mặt Tư Thánh Nam thối thối nhìn phía ba người, “Các người thật đúng là không khách khí a, đến nhà bạn gái tôi ăn bữa tối, có hỏi qua ý kiến của tôi không?”

“Đã nói là đến nhà bạn gái cậu chứ không phải nhà cậu đâu, hỏi ý kiến của cậu có quan trọng sao?” Sở Hi Nghiêu cố ý chọc giận Tư Thánh Nam, hiện tại khơi mào lửa giận Tư Thánh Nam đã muốn thành chuyện giải trí hạng nhất của anh rồi.

Tư Thánh Nam lại đem mặt chuyển qua Triển Ngạo Trạch, “Cậu làm sao cười đến đáng đánh đòn như vậy, tớ còn nhớ lúc chúng tớ đến đòi ăn mỳ sợi lão sư nhà cậu nấu, khiến cho Triển đại thiếu gia tức giận đến kêu oa oa.....”

“Cho nên tớ phải đem tất cả trả lại cho nhóm các cậu. Phong Dương, đi lái xe, chuẩn bị đến nhà Kỷ tiểu thư ăn bữa tối, nhớ gọi điện thoại cho Tiểu Mễ, nói cho cô ấy buổi tối tôi không ăn ở nhà.”

“Dạ, thiếu gia.” Phong Dương lập tức xoay người đi chấp hành mệnh lệnh thủ trưởng.

Được bạn trai bảo hộ bên người, Kỉ Văn Tĩnh buồn cười nhìn 4 soái ca đùa giỡn, cảm nhận được tình cảm bọn họ thật sự rất thân thiết.

“Văn Tĩnh.”

Thấy mục đích bọn họ chủ yếu là muốn chỉnh mình, Tư Thánh Nam đột nhiên bá đạo đem cô kéo vào trong lòng, “Ngày mai không cần đi làm, buổi sáng em ở nhà thu thập hành lý của mình một chút, bắt đầu từ ngày mai, chúng ta chính thức ở chung.” {Sun: hớ hớ hớ, ta *mong chờ, mong chờ*.....}

Nói thẳng ra là muốn nói ấy con kỳ đà trước mắt này nghe, cho bọn họ biết lần sau đừng mong đến nhà bạn gái anh ăn cơm trắng, anh không đồng ý đâu, mơ tưởng!

Khuôn mặt Kỉ Văn Tĩnh nháy mắt đỏ bừng. Ông trời! Anh ta có biết mình đang làm cái gì không vậy? Làm sao mà trước mặt người khác lại nói ra những câu khiến người ta đỏ mặt thế này?

Triển Ngạo Trạch vẫn duy trì bộ dáng bình tĩnh vốn có, hai tay hoàn ngực thú vị thưởng thức.

Sở Hi Nghiêu cũng bày ra một bộ bộ dáng xem kịch vui, tề mi lộng nhân, biểu tình thật ái muội.

Chỉ có Kỉ Văn Tĩnh then thùng muốn chết, cô giận dữ trừng mắt nhìn Tư Thánh Nam một cái, “Cho dù anh muốn ở chung, cũng không cần phải tuyên bố trước mặt nhiều người như vậy chứ.”

Người đàn ông này vì sao không để ý gì hết vậy? Đột nhiên nói ra hai chữ ‘ở chung’ này, cô còn chưa có chuẩn bị tâm lý gì hết, mặt mặt muốn chết.

“Như thế nào?” Tư Thánh Nam nhú mày, “Chẳng lẽ em không nghĩ đến ở nhà của anh?”

“Em.....” Ngực cô không hiểu sao nóng lên, một cảm giác nói không nên lời nháy mắt truyền khắp cơ thể, tuy rằng sắc mặt đỏ bừng, nhưng đối với đề nghị này của anh nhưng không bài xích, thậm chí còn thấy hơi hạnh phúc.

Anh khí phách nâng cằm của cô, “Nếu không nhanh bám chặt lấy em, anh cũng không dám cam đoan không có người tâm thuật bất chính ở sau lưng người khác động tay động chân đâu.” Nói xong, còn trừng mắt cảnh cáo nhìn Sở Hi Nghiêu.

“Ai! Cậu đang nói ai tâm thuật bất chính a?” Sở Hi Nghiêu tựa tiếu phi tiếu hỏi: “Nếu không có tố cớ ý đứng ở giữa làm khó dễ, cậu có thể nhanh như vậy liền cùng Văn Tĩnh tương thân tương ái sao? Thật sự là cái tên không biết cảm ơn!”

Sở Hi Nghiêu là đang tranh công cảm tình sao? Tư Thánh Nam không muốn cùng Sở Hi Nghiêu đấu võ mồm, anh thân mật ôm vai Kỉ Văn Tĩnh, “Đi thôi, chúng ta về nhà ăn cơm.”

Đi được một chút, lại trừu không quay đầu nhìn về phía vài vị bạn tốt, “Nếu các người thật sự cùng không cơm ăn liền cùng, ta cũng không có hảo tâm tình mỗi ngày làm người lương thiện.”

Người này trọng sắc khinh bạn! Thật đúng là đáng đánh đòn!

Triển Ngạo Trạch cùng Sở Hi Nghiêu đồng thời suy nghĩ như thế.

Sáng sớm cô còn chưa rời giường đã nhận được điện thoại của Thánh Nam gọi tới, vì anh ta hiện giờ có việc không thể giúp cô chuyển nhà, cho nên gọi điện thoại công ty chuyển nhà đến giúp cô đóng gói hành lý, còn mệnh lệnh muốn cô trước khi anh về nhà phải cởi sạch quần áo nằm ở trên giường chờ anh. {Sun: anh này BT quá đi.....nhưng ta thích, hớ hớ hớ ^^}

Thật sự là một tên sắc lang bá đạo quá đi, ngay cả chuyện này cũng nói được. Kỉ Văn Tĩnh không có biện pháp, dưới đáy lòng vụng trộm cười, chỉ cần nghĩ đến từ nay về sau cùng người đàn ông mình yêu thương sớm tối sống cùng một chỗ, cô cảm thấy thật vui vẻ.

Ngồi trong tắc xi, trong đầu không ngừng hồi tưởng về khoảng thời gian hạnh phúc mà hai người đã có. Thật sự là không thể tưởng tượng được, người đàn ông mà cô lúc nào hề gặp là muốn trốn thật xa, bây giờ trong lòng cô lại chiếm vị trí quan trọng như thế.

Ngoài cửa sổ, phố cảnh như trong phim, vội vàng lướt qua rồi vội vàng biến mất, trong tay cô gắt gao nắm lấy cái khóa dự bị mà anh giao cho.

Đèn đỏ, tắc xi chậm rãi dừng lại, cô hai mắt xuất thần nhìn bên ngoài, tivi trên những tòa cao ốc, pano quảng cáo, dòng người qua lại như nước.....

Ngay lúc cô thay đổi tầm mắt, đột nhiên xuất hiện một thân ảnh quen thuộc –

Nhất thời, chân mày của cô cau lại, chàng trai trẻ tuổi ở ven đường kia, mặc áo sơmi màu trắng cùng quần dài màu xám kia, chẳng phải là..... Ông trời! Tư Thánh Nam?

Cô không dám tin những gì mình đã thấy, Tư Thánh Nam đứng cạnh chiếc xe thể thao màu đỏ, giữ trong lòng một cô gái nhỏ nhắn đáng yêu, cô gái kia giống như bạch tuộc toàn bộ thân mình đều nằm trong lòng anh.

Gương mặt mang theo lo lắng cùng bất an, anh nhìn chung quanh, giống như đang muốn tìm cái gì vậy.

Một màn vô cùng thân thiết như thế giống như sét đánh vào đáy lòng Kỉ Văn Tĩnh, đèn đỏ nhanh chóng đổi màu.

Đèn xanh, tắc xi chậm rãi đi tới.

Từ chiếu kính hậu của tắc xi, Kỉ Văn Tĩnh nhìn thấy thân ảnh bọn họ vô cùng thân thiết dần dần đi xa.

Là thị lực của cô xuất hiện vấn đề sao? Cô không thể tin được những gì mình đã thấy.

Nhưng gương mặt làm cho cô nhớ thương kia, dáng người cao lớn vĩ ngạn kia, thân hình cô quen thuộc kia, chiếc xe thể thao màu đỏ cô ngồi không chỉ một lần kia, đều đang nói, anh ta chính là người đàn ông luôn miệng nói yêu cô, hơn nữa còn nói muốn bảo hộ cô cả đời—Tư Thánh Nam.

Ông trời dường như đang trêu đùa cô sao? Người đàn ông vừa mới thể son sắt nói yêu cô, lúc này đây lại ôm một cô gái khác trong ngực.

Cô đột nhiên cảm thấy mình giống như một con chuột cống, cổ họng không tự chủ nấc lên, nước mắt trong hốc mắt cũng ức chế không được lần lượt bò xuống.

“Lái xe tiên sinh, có thể phiền thúc dừng xe lại không?” Tiếng nói nghẹn ngào tựa hồ làm tài xế lái xe hoảng sợ, ông ta vội vàng dừng xe ven đường, Kỉ Văn Tĩnh mang theo hành lý cố hết sức xuống xe.

Cô liều lĩnh chạy về ngã tư đường vừa qua, hành lý thật sự nặng nề, giày cao gót trên chân hôm nay làm cho cô cảm thấy khó chịu quá.

“Vụt –”

Một chiếc xe thể thao màu đỏ lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai theo cửa vụt qua tầm mắt của cô, bên trong xe, Tư Thánh Nam an vị bên cạnh cô gái xa lạ kia.

Giờ này khắc này, mọi thứ trong thiên hạ giống như đều trở nên hư vô mờ mịt, nhìn chiếc xe thể thao màu đỏ càng ngày càng xa, Kỉ Văn Tĩnh đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, đồng hành lý nặng nề ép tới làm cô cơ hồ không thở nổi, ngay lúc cô xoay người rời đi, quay giấy mảnh khảnh giống như cố ý chống đối cô, nó..... bị đứt.

Đứng không vững, toàn bộ thân mình đều té ngã xuống đường, mắt cá chân xoay một cái, bị bong rời.

“Ông trời! Kỉ tiểu thư.....”

Đỉnh đầu truyền đến một tiếng gọi quen thuộc, người vội vàng vàng vàng chạy tới dĩ nhiên là Tiền Lập Đa!

“Kỉ tiểu thư, cô làm sao vậy? Có nặng lắm không? Làm sao có thể đột nhiên ngã sấp xuống vậy?”

Liên tiếp quan tâm, anh cẩn thận nâng cô dậy, “Có thể đứng lên không? Tôi giúp cô.....”

Kỉ Văn Tĩnh cố nén đau đớn đứng lên, lúc này cô mới phát hiện, chân mình chỉ cần động dậy nhẹ một cái là nhói đau chết người, “Kỉ tiểu thư, sắc mặt của cô kém lắm, đã xảy ra chuyện gì?”

Cô miễn cưỡng cười vui lắc đầu, “Không có việc gì, vừa mới đi đường không cẩn thận bị trật chân một chút.....” Cô giống như khóc, không biết vì chân đau, hay vẫn là vì Tư Thánh Nam phản bội?

Là cô hiểu lầm cái gì sao? Vẫn còn ngây thơ nghĩ rằng cô là người đặc biệt quan trọng trong lòng anh?

Nghi vẫn liên tục xoay quanh như lòng đèn kéo quân chạy trong đầu cô, anh làm cô đau lòng quá..... thử dùng sức đi về phía trước vài bước, chân vẫn đau như cũ, hình như bị thương không nhẹ.

Tiền Lập Đa chủ động giúp cô kéo hành lý đến ven đường, “Kỉ tiểu thư, cô mang nhiều hành lý như vậy là muốn đi đâu?”

“Tôi.....” Cô xấu hổ cười, “Cái này là tôi đến tiệm giặt ủi quần áo vừa mang về.” Cô tùy tiện nói dối.

Cũng không thể nói cho Tiền Lập Đa là mình muốn chuyển qua nhà Đại Boss ở chung đi, huống chi vừa mới phát hiện một đoạn nhạc đệm kia.....

“Cô giặt quần áo nhìn qua thật nhiều nha.” Tiền Lập Đa đẩy đẩy gọng kính, “Thử xem xem có thể đi hay không.”

“Tôi nghĩ..... Nha.....” Kỉ Văn Tĩnh vừa muốn thử di chuyển, thân mình đột nhiên trầm xuống, ngay tại một khắc cô muốn đo đường, liền bị Tiền Lập Đa bế vào cũi lòng.

Nháy mắt, sắc mặt Tiền Lập Đa đỏ bừng. Trời ạ! Anh trong cảm nhận được nữ thần đang rõ ràng tựa vào lòng anh, anh thật muốn gọi điện thoại nói ẹ mình, nói anh được nữ thần ‘đại giá quang lâm’ rồi.

“Tiền trợ lý, có thể phiền anh giúp tôi kêu một chiếc tắc xi không?”

7. Chương 7

Tiền Lập Đa mang tạp dề trên người đem một chén mì đặt trước mặt Kỉ Văn Tĩnh, có chút ngượng ngùng xoa xoa tay, ngáy ngô cười.

“Mẹ tôi nói, bị thương đến gân cốt không được ăn cay, cho nên tôi đặc biệt đi chợ mua một ít sườn nấu với mì, cô nếm thử xem hương vị thế nào?”

Một mùi thức ăn thơm mê người ập vào trong mũi Kỉ Văn Tĩnh, cô không thể tin nhìn về phía Tiền Lập Đa, “Mì này là anh nấu thật sao?”

“Là thật!” Anh ngây ngô cười, “Trước kia mẹ tôi có mở quán mì, khi đó nhà tôi không muốn được người phụ nên tôi đi ra quán hỗ trợ, lúc tôi mười hai tuổi đã biết nấu mì rồi.”

Nhìn Tiền Lập Đa vẻ mặt nhả nhặn còn mang theo một nét trẻ con đang kể chuyện thơ ấu cho cô nghe, Kỉ Văn Tĩnh phát hiện người đàn ông trước mắt này lại mang đến cho cô một cảm giác an toàn.

Tạp dề, tươi cười ngại ngùng, còn có thể bên người mình hỏi han ân cần.....

Đây, không phải là giấc mộng từ nhỏ của cô sao?

Nhưng vì sao từ khi Tư Thánh Nam bước vào cuộc sống của cô, hết thấy đều trở nên khẩn trương? Cô bắt đầu có thói quen tình tình không phân rõ phải trái của anh, sa vào ma lưới treu đùa của anh, thậm chí còn si mê khí phách của anh khi mệnh lệnh.

Ngay lúc cô nghĩ tình yêu của mình sắp đến thiên đường rồi lại tận mắt thấy chuyện tàn khốc như thế. Tư Thánh Nam kết giao với cô lại còn cùng cô gái khác thân mật như vậy, chỉ cần nghĩ đến hình ảnh kia, trong lòng cô đau đớn vô cùng.

Không nhìn ra ưu uất trên mặt Kỉ Văn Tĩnh, Tiền Lập Đa vẫn lải nhải kể chuyện thời thơ ấu của mình.

“.....Cho nên, từ khi đó mẹ tôi nói, tương lai nếu tôi cưới lão bà, nhất định phải thật lòng yêu thương chiều cố cô ấy, mẹ tôi còn nói.....”

Anh đột nhiên không nói nữa, thái độ cũng thẹn thùng, “Mẹ tôi còn nói, nếu gặp được người con gái mình thích, nhất định phải dũng cảm tiến tới. Kỉ tiểu thư, cô biết không? Lần đầu tiên nhìn thấy cô, tôi đã.....”

“Chi –”

Âm thanh chói tai từ phòng bếp truyền ra, Tiền Lập Đa đang muốn thổ lộ bỗng nhiên ngắt ra, “Ai nha! Trong phòng bếp tôi còn nấu nước.”

Vội vàng chạy về phòng bếp tắt lửa, khi anh trở về thì Kĩ Văn Tĩnh đang ngồi nhấm nháp mì anh nấu.

Đắm chìm trong suy nghĩ của mình, Kĩ Văn Tĩnh hoàn toàn không chú ý tới Tiền Lập Đa vừa rồi mới nói cái gì, nhìn thấy anh đi ra, cô ôn nhu mỉm cười nhìn anh, “Không nghĩ tới anh nấu mì rất ngon nha, sợi mì mềm, nước lèo cũng rất thơm, trợ lý Tiền à, anh thật sự rất tuyệt nha.”

Nghe cô khích lệ, Tiền Lập Đa ngượng ngùng vuốt đầu, “Cô thích là tốt rồi, còn có, không cần bảo tôi là Tiền trợ lý đâu, mọi người đều cùng ở công ty đi làm, hơn nữa mỗi ngày sớm chiều gặp nhau, cô bảo tôi Lập Đa là được.”

“Ok, vậy anh cũng không cần bảo tôi là Kĩ tiểu thư, bảo tôi Văn Tĩnh là tốt rồi.”

“Ừ!” Nghe được Kĩ Văn Tĩnh cho phép mình gọi thẳng tên của cô, Tiền Lập Đa nhất thời cảm thấy mừng như trúng số, “Kĩ tiểu thư..... Ách, không, Văn Tĩnh, cô nhất định phải ăn nhiều một chút, nếu cô thích, lần sau tôi lại đến nấu lẩu, làm thịt nướng cho cô ăn. Biết tôi có sở trường là gì không? Chính là nấu lẩu đó nha, nhưng hiện tại chân cô bị thương không thích hợp ăn mấy cái loại đó, đầu tiên phải giữ gìn thân thể của mình mới là quan trọng nhất.”

Nhìn anh quan tâm tới mình như thế, Kĩ Văn Tĩnh đột nhiên cảm thấy trong lòng thật ấm áp.

Sắc trời dần dần tối đi, Tiền Lập Đa cực không tình nguyện ôm theo một cục ấm ức về nhà.

Dưới lầu có một chiếc xe thể thao đang dừng, Tư Thánh Nam ngồi bên trong bỗng nhiên thấy Tiền Lập Đa đi qua.

Nhiều tiền hơn?

Tiểu tử này làm sao có thể ở trong này? Hơn nữa nhìn cậu ta mặt mày tươi roi rói giống như mới trúng số độc đắc. Nhìn cậu ta đón taxi rời đi, Tư Thánh Nam ngửa đầu nhìn về phía cửa sổ nhà Kĩ Văn Tĩnh, bên trong đèn đã sáng rồi.

Cô gái này chẳng lẽ đã quên hôm nay nên làm gì rồi sao?

Vọt một hơi lên lầu, anh ấn chuông cửa, không lâu sao truyền đến tiếng hỏi của Kĩ Văn Tĩnh.

“Đến đây, đến đây, Lập Đa, anh quên cái gì ở nhà tôi sao?”

Trong nháy mắt mở cửa ra, cô bị giật mình. Trước mắt dĩ nhiên là Tư Thánh Nam với vẻ mặt vô cùng khó coi.

Vốn tưởng rằng về đến nhà sẽ nhìn thấy thân ảnh của cô, nhưng đợi thật lâu cô cũng không đến, không chỉ như thế, gọi di động cô thì bị chuyển đến tổng đài, ‘Thuê bao quý khách vừa gọi không liên lạc được, xin quý khách gọi lại sau.’, gọi điện thoại ở nhà cô thì không ai bắt máy. Anh nôn nóng lo lắng tìm kiếm chung quanh, sợ cô không may ở trên đường xảy ra chuyện gì, không nghĩ đến.....

Khuôn mặt tuần tú nhăn nhó mở miệng, “Vừa rồi anh ở dưới lầu, hình như có nhìn thấy bóng dáng của tên ‘nhiều tiền hơn’?”

Anh không muốn tức giận, anh tin rằng mình là hiểu lầm mà thôi, nhưng khi anh nghe cô gọi cái tên xú tiểu tử kia thân mật như vậy, anh biết mình nghĩ không sai, cái tên Tiền Lập Đa kia thật sự là đến nhà cô, tình cảm hai người bọn họ từ bao giờ tốt đến như vậy?

Nhìn Tư Thánh Nam mặt mày khó coi, Kĩ Văn Tĩnh còn đổ thêm dầu vào lửa, “Đúng vậy, Lập Đa vừa mới ở nhà em đi.”

“Anh nghĩ lúc này chỗ em nên xuất hiện là nhà anh?” Tức giận của anh bùng nổ rồi, “Là anh đã quên nói cho em à? Hay là em không cẩn thận bị thương mất trí nhớ?”

“Anh muốn nói em phải đến ở chung nhà với anh?” Âm thanh của cô đùa cợt rõ ràng.

Anh kinh ngạc nhìn cô, trên mặt cô biểu hiện sự tức giận còn hơn cả anh.

“Văn Tĩnh, nói cho anh biết phát sinh rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?”

Khuôn mặt cô lạnh lùng như băng, chỉ cần nhìn thấy anh, hai chữ phản bội lại hiện lên trong đầu cô.

Anh thật tình yêu cô hay là giả vờ yêu cô?

Ngoại trừ cô, anh còn quan hệ với bao nhiêu cô gái khác nữa?

Vì sao muốn đùa giỡn tình cảm của cô?

Anh có thể sai khiến cô, chính cô cũng được, điều duy nhất là không nên đùa giỡn với tình cảm của cô!

“Kĩ Văn Tĩnh, anh đang hỏi em?”

Tiếng hô thô bạo suýt nữa làm điếc lỗ tai của cô, anh mạnh tay nắm bả vai cô, “Em cùng cái tên ‘nhiều tiền hơn’ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Vì sao lúc này hắn còn xuất hiện ở nhà của em? Còn có, em ngang nhiên cùng hắn xưng hô thân mật như vậy.....”

“Tên anh ta là Tiền Lập Đa chứ không phải ‘nhiều tiền hơn’.”

“Đáng chết! Hiện tại anh không có thời gian thảo luận với em hắn ta gọi là cái gì, anh chỉ muốn biết hắn cùng em là xảy ra chuyện gì? Tốt nhất là không nên nói với anh là em cùng tên hỗn đân kia vụng trộm kết giao!”

“Đủ rồi!” Kĩ Văn Tĩnh tức giận bỏ tay anh ra, “Đúng vậy, em thích Tiền Lập Đa, từ khi anh ta bị điều đến cái kí túc xá này, em cùng anh ta đã có tình cảm, hôm nay vì không kiềm chế được tương tư với anh ta nên ở nhà cùng anh ta ước hẹn, trả lời như vậy anh vừa lòng chưa?”

Tiếng la của cô là Tư Thánh Nam thập phần khiếp sợ, anh thật không dám tin những lời này là từ trong miệng Văn Tĩnh của anh nói ra. Cô gái luôn tuân mệnh anh, thích dựa dẫm vào anh, vì sao hôm nay trở nên đáng sợ như vậy?

Anh oán hận xiết chặt tay, biểu tình âm u đáng sợ như ma quỷ đến từ địa ngục, “Em xác định mình thật lòng thích cái tên nhiều tiền hơn kia?”

Mắt cô đỏ hoe nhưng vẫn cố gắng chống đỡ nhìn anh, cuối cùng cô tuyệt vọng gạt đầu, “Đúng vậy.” Trong nháy mắt không khí đông lại.

Tư Thánh Nam cứ như vậy nhìn cô, cũng không nhúc nhích, không biết qua lâu, anh hơi hơi vuốt cằm, “Anh đã biết.” Anh nói xong xoay người lạnh lùng rời đi.

Hai hàng nước mắt lập tức chảy xuống, nhìn bóng dáng cao lớn của anh biến mất, cô rất muốn chạy theo ôm lấy anh, nói rằng cô thương anh, nhưng, nhìn thấy anh là hai chữ ‘phản bội’ lại cứ như ác ma quanh quẩn trong đầu cô.

Cô vô lực ngồi trên sàn nhà, toàn thân run rẩy, hai tay ôm lấy đầu mình.

Vì sao trở thành như vậy?

Ngày hôm sau, Tư Thánh Nam không tới công ty đi làm.

Kĩ Văn Tĩnh chăm chú nhìn vào đồng hồ trên vi tính, chín giờ, mười giờ, mười một giờ.....

Vì sao đến giữa trưa rồi mà anh ta còn không đến công ty?

Đêm qua anh rời nhà cô rồi đi nơi nào? Có khi nào lái xe xảy ra chuyện ngoài ý muốn rồi không?

Hoặc là.....anh ta đến nhà của cô gái đó phát tiết tức giận?

Cô ngồi từ sáng tới trưa, chẳng có tâm trí làm việc, ngay cả cơm cũng không thêm ăn, nhìn cái cà mèn, bên trong như mọi bữa cô vẫn mang theo hai phần, một của cô, một của Tư Thánh Nam. Bình thường đến trưa, anh đều kêu cô vào văn phòng của anh ăn trưa. Nhưng, bây giờ chỉ có cô một mình cô đơn ngồi ở nơi này.

Nhìn cái di động để trên bàn công tác, cô cực kỳ muốn gọi điện thoại hỏi thăm anh. Chỉ cần cô biết anh bình an, cục đá nặng trong lòng cô cũng có thể buông xuống rồi, nhưng cô phát hiện cô không có dũng khí gọi cho anh, cô sợ, tiếp điện thoại sẽ là cô gái kia.

Cô buồn bã, rốt cuộc là nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ duyên phận của bọn họ đến đây là chấm dứt sao?

Chấm dứt? Cô không khỏi tự cười bản thân, cô đang nghi ngờ hai người bọn họ đến bây giờ đã có bắt đầu hay chưa nữa?

Từ ngày hai người gặp lại, anh giống như không khí tồn tại lúc nào cũng bên cạnh cô, khi hai người phát sinh quan hệ, cô thậm chí còn không dám tin là bọn họ đang yêu đương, anh biết thế nên ngay ngốc chạy lại xác nhận với cô, đáp án của anh làm cô an lòng, thái độ sau này của anh cũng làm cho cô tin là anh thật lòng yêu cô, nhưng, hình như cô đã lầm mất rồi.

Đối với Tư Thánh Nam, cô có chắc là thật sự hiểu hết con người anh ta không?

Trăm ngàn câu hỏi làm tinh thần cô bấn loạn, không biết đã qua giờ cơm trưa rồi, vài đồng sự đã trở về bàn công tác của mình. Vài đồng sự nam sánh vai cùng Tiền Lập Đa vừa bước ra thang máy, nhìn thấy Kĩ Văn Tĩnh đang ngồi ngẩn người ngồi một mình.

Tiền Lập Đa quan tâm đi đến bên bàn cô, “Văn Tĩnh, cô làm sao vậy? Cơm trưa không có ăn sao?”

Kĩ Văn Tĩnh nghe tiếng người thì ngẩn ra, phản xạ ôm lấy cái cà mèn giấu phía dưới bàn, sau đó ngượng ngùng nhìn Tiền Lập Đa cười cười, “Không.....tôi không đói bụng.”

“Làm sao có thể đoán như vậy! Cô không biết chân mình bị thương sao? Cần ăn nhiều đồ dinh dưỡng mới khôi phục sức khỏe được!” Anh lo lắng ngồi xổm trước mặt cô, “Đến, cho tôi xem mắt cá chân cô còn sưng không?”

“Không sao đâu, bây giờ đã hết đau rồi.....”

“Nhưng sắc mặt của cô vẫn còn rất kém, không được cố chấp, tôi chỉ muốn xem một chút thôi.” Anh khom người ngồi quỳ gối trước mặt cô, nhẹ nhàng kéo ống quần cô lên, thấy mắt cá chân cô rõ ràng sưng đỏ.

“Văn Tĩnh, cô không thoa thuốc sao?” Anh mở miệng trách cứ.

“Vì đã muốn bớt đau rồi, cho nên....”

“Làm sao có thể, chân cô hôm qua mới bị thương, nếu không sớm làm trị liệu, tương lai sẽ để lại di chứng, thật là, tôi nghĩ chỉ đàn ông là sơ ý, không ngờ con gái các cô cũng sơ ý như vậy.....”

Thấy Tiền Lập Đa tha thiết quan tâm mình như thế, Kĩ Văn Tĩnh không biết làm thế nào, lúc cô định nói cái gì đó giải vây, cửa thang máy đột nhiên mở ra, Tư Thánh Nam một thân vest đen đi ra.

Khi anh nhìn thấy Tiền Lập Đa đang ngồi xổm trước mặt Kĩ Văn Tĩnh, khuôn mặt vốn dĩ đã âm u lúc này càng trở nên đáng sợ.

Một hơi thở nguy hiểm quanh quẩn toàn bộ văn phòng, Kĩ Văn Tĩnh theo bản năng thối lui về ghế dựa phía sau, Tiền Lập Đa không hiểu ngắc đầu, “Văn Tĩnh, làm sao vậy?”

Một câu Văn Tĩnh vô cùng thân thiết như vậy lại kích Tư Thánh Nam mặt càng đen thui.

“Ách....đã qua thời gian nghỉ trưa.....tôi còn nhiều việc phải làm.....” Cô lấy đại một cái lý do.

Tiền Lập Đa ngơ ngác đứng lên, vừa quay đầu lại, nhìn khuôn mặt tuần tú mà cực kì u ám của lãnh đạo trực tiếp đang đi tới bên này.

“Tổng..... Tổng tài ngộ an.” Không biết vì sao, mỗi lần nhìn thấy tổng tài, anh đều khản trương chết khiếp.

Tư Thánh Nam ánh mắt nheo lại, âm trầm nhìn Kĩ Văn Tĩnh, “Nếu cô có tình cảm thì trong công ty không cần thể hiện ra ngoài đâu, đầu óc thông minh thì nên biết đây là nơi công cộng, cô không sợ chê cười nhưng thủ trưởng này còn phải giữ mặt mũi công ty!”

Anh ngang tàng nói xong, mang theo một bụng tức giận đi về văn phòng mình, “Phanh!” Tiếng đá cửa thật lớn làm nhân viên ở đây chảy mồ hôi lạnh ròng ròng. {Sun: đáng thương cái cửa....bị giận cá chém thớt...}

Kĩ Văn Tĩnh lập tức bị trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người, cô mang ầm ục trong lòng, chậm rãi đứng lên, chậm chạp đi về phía gian nước trà, Tiền Lập Đa lo lắng vội vàng chạy theo.

“Văn Tĩnh, cô không sao chứ?”

Cô ghen ngào lắc lắc đầu, “Tôi không có gì, đột nhiên cảm thấy khát nước, cho nên.....”

“Tổng tài vừa rồi cũng nói nặng quá, khó trách cô khó chịu như vậy.” Anh bắt công giùm cô.

Câu nói của anh làm Kĩ Văn Tĩnh khóc thất thanh, “Tôi thật ngốc có phải không? Yêu thương một người đàn ông mà anh ta không bao giờ cho tôi một chút cảm giác an toàn, chỉ nghĩ đến anh ta quan tâm tôi, để ý tôi, thậm chí vì tôi mà giải quyết khó khăn liền nghĩ anh ta rất yêu tôi. Nhưng hình như tôi lầm rồi, anh ta chỉ đồng tình với tôi thôi.....”

Xem cô khóc lóc khổ sở như thế, Tiền Lập Đa nhìn không được vỗ vỗ đầu vai cô đang run run, “Văn.... Văn Tĩnh..... Cô thật sự..... cùng tổng tài hẹn hò sao?”

Chuyện này thật sự rất đả kích anh.

Nữ thần của anh, vì một người đàn ông khác mà khóc trước mặt anh?

Đúng vậy, anh cũng có nghe qua một số lời đồn đãi, cũng tận mắt chứng kiến qua một số hành động thân mật của hai người bọn họ, nhưng anh vẫn tự anh ủi bản thân, Kĩ Văn Tĩnh là thư ký cá nhân của tổng tài, sớm chiều ở chung, có chút lời đồn hoặc là hành động thân thiện là chuyện bình thường.

Ông trời! Anh tuyệt đối là một thằng ngốc, mọi chuyện rõ ràng sờ sờ như thế mà anh còn dối mình dối người.

Càng làm anh đau lòng hơn là, tình yêu của anh còn chưa kịp nở hoa đã bị người ta xịt thuốc trừ sâu chết từ cái nụ rồi.

Thật là muốn khóc mà! Giờ này phút này, so với cô, anh càng muốn khóc rống lên một hồi.

Nhìn người trong lòng khóc khổ sở, Tiền Lập Đa thở dài, nhẹ nhàng ôm cô vào lòng an ủi, “Không có việc gì, mẹ tôi nói, chỉ cần trong lòng có niềm tin, mọi khó khăn đều được giải quyết hết, tôi cũng tin rằng, chỉ cần cố gắng hết sức hướng về mục tiêu, thì sớm hay muộn gì cũng có ngày đạt được nó, cô phải dũng cảm lên!”

Kĩ Văn Tĩnh bị anh ôm vào trong ngực cũng đang ghen ngào, mà một màn ôn nhu trên đây lại bị một tiểu muội đưa tài liệu nhìn thấy, một phút sau toàn bộ mọi người trong công ty đều biết tin hot.

Thánh Lô đang muốn tổ chức tiệc mừng năm mới, gần đây công việc của Tư Thánh Nam càng ngày càng nhiều, mà chiến tranh của anh cùng Kĩ Văn Tĩnh bởi vì hiểu lầm ở gian nước trà ngày hôm đó mà càng ngày càng ác liệt.

Mấy ngày nay, khuôn mặt tuần tú của ‘một ai đó’ cả ngày âm u, ngay cả cấp dưới báo cáo doanh thu tăng cao cũng không thấy anh cười. Đối mặt với thư ký của mình Kĩ Văn Tĩnh, anh cũng trưng ra bộ mặt giải quyết việc công, ngoại trừ công việc, ngay cả một câu anh cũng lười nói với cô.

Kĩ Văn Tĩnh trong lòng đau quá, có lẽ anh và cô đến cuối cùng chỉ kết thúc như vậy mà thôi.

Chuẩn bị hết một tuần, lễ mừng năm mới cuối cùng cũng cử hành đúng hạn, địa điểm là một biệt thự tư nhân ở ngoại thành. Yến tiệc làm rất long trọng, đa số là bạn làm ăn với công ty, ngoài ra còn có mấy người bạn chí cốt của Tư Thánh Nam.

Kĩ Văn Tĩnh như cũ vẫn mặc đồ công sở, mang vớ dài cộng giày cao gót tiếp khách bên trong, vết thương trên chân cũng có chuyển biến tốt nhưng vì bị bong gân, bị thương đến gân cốt nên nhiều khi đi trúng chỗ đau làm cô mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Gần đây bận rộn hại cô cũng không có thời gian chăm sóc vết thương của mình.

Từ lúc bắt đầu yến tiệc tới giờ, Tư Thánh Nam một thân tây trang quý báu cứ bị vây trong đám tân khách, nhiều khi đi qua cô cũng không dừng lại nói một câu. Kĩ Văn Tĩnh muốn biết cô gái ngày đó tựa vào lòng anh là ai, nhưng hiện tại cục diện bế tắc làm cô không mở miệng được, cô sợ mình không chịu được sự thật.

“Kĩ tiểu thư, danh sách khách mời đã ghi lại chưa?” Một chủ quản đi đến trước mặt cô, cắt đứt suy nghĩ của cô.

“Đúng vậy, Đặng quản lý!” Cô vội vàng lấy lại tinh thần, “Thiệp mời phát ra bây giờ thu lại gần như đủ rồi, chỉ còn vài vị khách chưa đến thôi.....”

“Ừ, tổng tài nói, chờ một lát khách mời đến đủ cả rồi, sẽ tiến hành nghi thức cắt bánh ngọt, cô vào bếp xem họ chuẩn bị cái bánh kem sáu tầng kia thế nào rồi.”

“Vâng.” Cô gật gật đầu, nhìn bóng dáng Đặng quản lý rời đi.

Đứng suốt hai tiếng này giờ, mắt cá chân đau đớn làm cô chịu không nổi, ngay cả tươi cười để tiếp khách cũng có chút miễn cưỡng.

“Thư ký Kỷ.....”

Ngay lúc cô đang nhíu mày, tiếng nói quen thuộc kia đột nhiên vang lên ở sau cô, trái tim cô đập bùm bùm quay người lại, thấy Tư Thánh Nam đã lâu không cùng cô nói chuyện hiện giờ đang đi tới phía cô.

“Đây là danh sách phần thưởng cuối năm, nhớ thông báo ọi người biết, hoạt động khen thưởng năm nay không giống như những năm khác.” Về mặt anh hoàn toàn là giải quyết công việc.

Kỉ Văn Tĩnh có chút gian nan tiếp nhận mệnh lệnh của anh, không đợi cô đáp lời anh đã lạnh lùng xoay người rời đi.

“Thánh.....” Cô muốn gọi anh lại, nhưng thân ảnh của anh rất nhanh liền biến mất trong đám người, đáy lòng cô buồn bã, nuốt nuốt nước miếng, cô ép buộc bản thân phải tin sự thật này đi.

Lúc này, ở cửa chỗ bỗng nhiên xôn xao, chỉ thấy Triển Ngạo Trạch dáng người cao ngất kéo một cô gái bé con đi đến. Phóng viên vội vàng chạy đến trước mặt hai người, đem Microphone đẩy về phía trước, “Triển tiên sinh, lúc trước cổ phiếu tập đoàn Triển thị vì một số mỹ phẩm chất lượng kém mà xuống giá, cuối cùng làm cho quý công ty bị tập đoàn Zaz nước Mỹ thu mua giá thấp, về chuyện này, ngài vẫn không trả lời ở trước mặt truyền thông, xin hỏi.....”

“Thực xin lỗi, Trạch thiếu của chúng ta lần này đến là muốn tham gia lễ mừng năm mới của công ty bằng hữu, là hoạt động cá nhân, cho nên không tiếp thu phỏng vấn truyền thông. Vị phóng viên tiên sinh này, nếu anh tò mò về quan hệ của tập đoàn Zaz cùng tập đoàn Triển thị, đợi lúc Trạch thiếu có cơ hội sẽ mời họp báo, đến lúc đó chúng ta hoan nghênh anh đến.”

Phong Dương đi sau Triển Ngạo Trạch vội vàng thay thủ trưởng chặn phóng viên.

Thì ra là bạn tốt của Tư Thánh Nam xuất hiện, lúc Kỉ Văn Tĩnh vừa muốn xoay người, cô đột nhiên phát hiện cô gái Triển Ngạo Trạch ôm trong lòng nhìn có chút quen mắt.

Đối phương vóc dáng không cao, một đầu tóc dài như vừa mới chăm sóc xong, gương mặt của cô ta không tính xinh đẹp, nhưng là toàn thân lại tỏa ra một hơi thở thanh thuần.

Cô bị Triển Ngạo Trạch anh tuấn cao lớn chặt chẽ ôm trong lòng, giống nhau đem cô ta trở thành viên đá quý nhún, bảo hộ cô không cho phóng viên đụng đến.

Mà cô gái kia cũng thập phần an tường nằm trong lòng Triển Ngạo Trạch, ngẫu nhiên, cô còn a miêng mỉm cười đáng yêu nhìn màn ảnh.

Ông trời! Kỉ Văn Tĩnh bắt đầu hoài nghi hai mắt của mình. Cô ta..... không phải là cô gái không lâu trước đó nằm ở trong lòng Tư Thánh Nam sao?

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì vậy?

Nếu cô ta là cô gái khác của Tư Thánh Nam, như vậy hiện tại cô ta làm sao có thể đi theo Triển Ngạo Trạch dự tiệc?

Nghi vấn liên tiếp làm Kỉ Văn Tĩnh mơ mơ hồ hồ, rốt cục, Triển Ngạo Trạch cẩn thận ôm cô gái kia, cùng trợ lý đi phía sau, đi đến trước mặt Tư Thánh Nam đang chiêu đãi khách mời.

Vài người gặp mặt, đầu tiên là hàn huyên một trận, Kỉ Văn Tĩnh đứng ở xa xa thấy khi Tư Thánh Nam nhìn đến cô gái trong lòng Triển Ngạo Trạch, thái độ cũng không có gì thay đổi.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Kỉ Văn Tĩnh nghi hoặc, im ắng đi qua bên kia, thấy Tư Thách Nam tức giận đem đồng hồ đưa tới trước mắt Triển Ngạo Trạch, “Triển tiên sinh, không có ai nói qua với cậu là cậu không có khái niệm về thời gian sao? Không phải đã cảnh cáo cậu chín giờ nhất định trình diện cho tớ sao? Bây giờ cậu nhìn xem là mấy giờ rồi!”

“Hi Nghiêu đi Nhật Bản chụp ảnh, Chính Luân ở bệnh viện có ca cấp cứu quan trọng, cho nên tớ có thể đến đây đã rất nể mặt cậu rồi.” Vĩnh viễn đều là một bộ dáng lạnh lùng Triển Ngạo Trạch thản nhiên trả lời.

Tức giận trừng bạn tốt một cái, Tư Thách Nam đem ánh mắt hướng tới cô gái trong lòng Triển Ngạo Trạch, “Tiểu Mễ, có câu nhất định tôi phải nói cho cô nghe, nam nhân sợ đi sai đường, nữ nhân sợ gả sai người, thừa dịp bây giờ còn sớm, cô nhanh chút đem nam nhân lạnh lùng này vứt vào bãi rác đi, tôi có thể miễn phí giới thiệu cho cô một tá soái ca tùy cô lựa chọn, cô cảm thấy thế nào?”

“Uy.....” Triển Ngạo Trạch khí phách đem bạn gái gắt gao ôm vào trong lòng, “Stop cái mở quạ đen của cậu lại đi, đừng ở trước mặt cô gái của tớ bày trò.”

“Được rồi được rồi!” Tránh ở trong lòng bạn trai Chu Tiểu Mễ mỉm cười, “Hai người các anh thế nào mà mỗi lần gặp mặt đều thích dùng phương thức cãi nhau này để nâng cao cảm tình vậy? Không sợ này tân khách chê cười sao?”

Cô cười cười nhìn về phía Tư Thách Nam, “Em vẫn rất muốn nói tiếng cảm ơn anh, ngày đó ở ven đường thiếu chút nữa té xỉu, nếu không phải đúng lúc anh chở em về nhà, chỉ sợ lúc này em đã muốn nằm trong bệnh viện.”

“Em còn dám nói?” Triển Ngạo Trạch luôn luôn lãnh đạm đột nhiên hung ác trừng mắt nhìn cô một cái, “Nếu lại làm cho anh phát hiện em thừa dịp anh không chú ý, không ăn không uống, vụng trộm giảm béo, tự gánh lấy hậu quả.”

Chu Tiểu Mễ lập tức rụt lui bả vai, “Người ta lần sau không dám thôi.”

Nghe lén đến chỗ này, Kỉ Văn Tĩnh ngẩn ra. Ngày đó? Ngày đó? Hay là.....

Vài người cùng một chỗ, câu được câu không tán gẫu, không bao lâu, Triển Ngạo Trạch vì nhìn thấy người quen, mang theo Chu Tiểu Mễ chào hỏi.

Kỉ Văn Tĩnh này giờ trốn ở một bên nghe lén, thấy Tư Thách Nam đi đến cô cố lấy dũng khí vội vàng đuổi theo anh, “Thách Nam, em có thể nói chuyện với anh một chút được không?”

Tư Thách Nam xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn cô một cái, “Giữa chúng ta có chuyện gì để nói sao?”

Thái độ lạnh lùng của anh làm cô cực kỳ khổ sở, nằng bướng an vò vò vạt áo, thật cẩn thận nói nhỏ, “Em..... em chỉ xin anh một vài phút thôi.”

Tao nhả bắt hai tay trước ngực, anh từ trên cao nhìn xuống cô, “Được rồi, nói!”

Cô nuốt nước miếng, “Cái kia..... Mấy ngày hôm trước anh không phải đã nói muốn em chuyển đến nhà anh ở chung sao? Kỳ thật lúc ấy.....”

“Hiện tại tôi đã thay đổi chủ ý.” Anh miệng lạnh như băng cắt đứt lời của cô, “Tôi không có hứng thú đi mơ ước đàn bà người khác, hơn nữa.....” Về mặt của anh âm trầm làm cho người ta sợ hãi, “Tôi đối cái loại con gái bất cá hai cảm thù đến tận xương tuỷ.”

“Không phải như vậy đâu, thực tế là.....”

“Tổng tài, khách mời đã muốn đến đông đủ, tiết mục bắt đầu được chưa ạ?” Đúng lúc Kỉ Văn Tĩnh muốn mở miệng giải thích thời điểm, một chủ quản ngắt lời của cô.

Tư Thách Nam khẽ gật đầu, “Thông báo mọi người, yến hội chính thức bắt đầu.” Anh lại nhìn về phía Kỉ Văn Tĩnh, “Cô nói xong chưa?”

Cô khổ sở, hốc mắt đỏ hồng, nhưng tình huống trước mắt cô thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt nữa, không tình nguyện gật gật đầu, lúc này cô chỉ có thể im lặng mà thôi.

“Nếu nói xong, đi phòng bếp phân phó người hầu mang bánh ngọt lên.” Anh trầm giọng mệnh lệnh.

“Vâng, tổng tài.” Cô thương tâm đi về phòng bếp.

Nhìn bóng dáng Kĩ Văn Tĩnh cô tịch, đáy lòng Tư Thánh Nam cũng không dễ chịu hơn cô bao nhiêu. Trong khoảng thời gian này mỗi ngày anh đều dùng công tác để gây mê chính mình, chỉ cần rảnh rỗi, chuyện Kĩ Văn Tĩnh phản bội anh sẽ hiện lên thật rõ trong đầu.

Hắn không biết bọn họ trong lúc đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vốn dĩ cái gì cũng tốt, nhưng không nghĩ tới Văn Tĩnh kia bề ngoài đơn thuần cũng làm chuyện bất cá hai tay.

Mang theo một bụng tâm tình bức bối đi về phía trước, cách đó không xa, Tiền Lập Đa đang ở cùng một vài đồng sự tán dóc chuyện gì đó. Nếu anh là một người đàn ông ác độc, chắc chắn Tiền Lập Đa đã bị anh bầm thành tám khúc quăng ra ngoài vũ trụ rồi. {Sun: đàn ông ghen lên thật là đáng sợ.....ta chảy mồ hôi lạnh rùi.....}

“Các cậu có phát hiện không, gần đây tâm tình Kỉ trợ lý hình như không tốt lắm.....”

Lúc Tư Thánh Nam đi ngang qua người bọn họ, không cẩn thận nghe được như thế.

“Đương nhiên không tốt.” Tiền Lập Đa lập tức tỏ vẻ, “Mấy ngày hôm trước cô ấy mang theo hành lý thất thiếu ở ven đường, sắc mặt nhìn rất tệ, lại không cẩn thận bị thương mắt cá chân, nếu không phải tớ đứng lúc gặp được đem cô ấy đưa về nhà, nói không chừng cô ấy đã phát sinh chuyện gì rồi!”

Tư Thánh Nam nghe xong không khỏi nhú mày. Văn Tĩnh bị thương? Vì sao anh không biết chuyện này?

Mất lơ đãng nhìn thấy Tư Thánh Nam, Tiền Lập Đa cười trộm một tiếng, cố ý nói to: “Không biết Văn Tĩnh có bạn trai hay không, nhưng tớ đoán chắc chắn là không có, nếu không làm sao cô ấy bị thương đến cái dạng kia mà bạn trai cô ấy quan tâm cũng không thấy quan tâm một chút? Mẹ tớ nói, làm người trăm ngàn không thể vô tình, nếu không lên trời sẽ bị trừng phạt.”

Tư Thánh Nam không khỏi hoảng sợ, chẳng lẽ tiểu tử họ Tiền này không phải bạn trai Văn Tĩnh sao? Nhưng mấy ngày hôm trước, anh còn rõ ràng tận mắt thấy..... chẳng lẽ là anh nhầm cái gì sao? {Sun: chẳng với lẽ cái gì, nhầm thật rùi chứ còn gì nữa a????}

Đúng lúc này, một tiếng nổ đinh tai nhức óc truyền đến, ngay sau đó, tân khách ở đây thét lên chói tay, mọi người hoảng loạn. Tư Thánh Nam trọng tâm không vững suýt nữa té ngã trên mặt đất, đột nhiên có người la lên chói lọi, “Cháy ! Cháy ! Phòng bếp cháy.....”

Bảo vệ bắt đầu sơ tán mọi người, Tư Thánh Nam nghe được phòng bếp cháy, lập tức nghĩ tới Kĩ Văn Tĩnh. Văn Tĩnh vừa mới đi vào phòng bếp..... cô ấy ở phòng bếp.....

Anh như muốn điên lên, chạy nhanh về hướng phòng bếp, bạn tốt Triển Ngạo Trạch ôm bạn gái ra ngoài rồi lại nhìn thấy Tư Thánh Nam đang chạy bán mạng về hướng ngược lại, vội vàng nắm tay anh ngăn trở.

“Thánh Nam, cậu muốn làm gì? Bên kia rất nguy hiểm, nghe nói hơi ga đột nhiên nổ mạnh.....”

“Văn Tĩnh ở bên trong.....” Anh bất chấp bạn tốt ngăn cản, đẩy Triển Ngạo Trạch ra, chạy như bay xuyên qua đám người về hướng phòng bếp.

Lửa hùng hực lan tràn, đầu bếp sợ tới mức chung quanh chạy loạn, còn mấy người nữ phục vụ sợ tới mức hét chói tai.

Tư Thánh Nam thuận tay bắt lấy một người đầu bếp, “Có nhìn thấy Văn Tĩnh không? Nói cho tôi biết cô ấy ở đâu?”

“Lửa thật lớn.....Thật đáng sợ.....Thật đáng sợ.....” Đầu bếp bị anh bắt lấy lúc này đã hoảng sợ lắm rồi, thần kinh cũng không bình tĩnh được nữa.

Tư Thánh Nam buông ông ta ra chạy về cửa phòng bếp, bên trong lửa hùng hực tràn lan giống như một con rồng đang phun lửa.

“Văn Tĩnh..... Văn Tĩnh em có bên trong không? Văn Tĩnh.....” Anh lớn tiếng hô, nhưng đáp lại chỉ có tiếng người ta la hét chói tai.

“Thánh Nam, không thể.....” Đem bạn gái đưa an toàn ra ngoài, Triển Ngạo Trạch thở hổn hển chạy đến bên người Tư Thánh Nam kéo anh lại, “Chúng tớ đã báo cháy, nếu muốn cứu người, chờ nhân viên phòng cháy đến đã.....”

“Buông, tớ không muốn Văn Tĩnh xảy ra chuyện.....” Anh bỏ tay Triển Ngạo Trạch ra, nổi điên chạy về hướng cửa phòng bếp.

“Cậu không muốn sống nữa sao?”

“Nếu tớ không vào cứu Văn Tĩnh, cô ấy sẽ chết mất.....”

“Thánh Nam.....”

Không để ý tới bạn tốt ngăn cản, Tư Thánh Nam mạo hiểm vọt vào phòng bếp, bên trong truyền đến một tiếng ầm đáng sợ, không ngừng có cái gì đó từ trên trần nhà rơi xuống.

“Văn Tĩnh..... Văn Tĩnh, em ở nơi nào? Nhanh trả lời anh, tính nhẫn nại anh có hạn.....” Anh nghe được âm thanh của mình bắt đầu nghẹn ngào.

Trước mắt nóng hôi hổi, tầm mắt mờ hồ không thấy rõ nữa, “Đáng chết! Kì Văn Tĩnh, hiện tại không phải là lúc em giả chết, không phải em có chuyện muốn nói với anh sao? Vấn đề chúng ta còn chưa giải quyết xong, em dám chết cho anh thử xem.....”

Cái phòng bếp quái gở này rốt cuộc là cái thằng hồn đản nào thiết kế? Diện tích làm sao mà khổng lồ như vậy? Anh quẹo trái quẹo phải, bắt đầu bị lạc phương hướng, khói nồng làm hai mắt anh sắp không mở ra được, bên tai chỉ còn nghe lại âm thanh nghẹn ngào của mình.

“Văn Tĩnh.....Van cầu em....Anh van cầu em trăm ngàn lần không được xảy ra việc gì.....”

Từ nhỏ đến lớn, lần đầu tiên anh phát hiện mình đang sợ hãi, nước mắt chảy ra không biết là do khói cay hay là bị Kì Văn Tĩnh dọa, chỉ cần nghĩ đến từ nay về sau không còn gặp cô nữa....Không! Anh sẽ không làm cho chuyện này xảy ra.

“Thánh Nam.....” Ngay tại thời điểm anh hết sức tuyệt vọng, cách đó không xa truyền đến một tiếng kêu mỏng manh, anh vừa mừng vừa sợ, vội vàng trong lớp khói đen tìm kiếm nơi phát ra âm thanh.

“Văn Tĩnh..... Văn Tĩnh.....” Anh dường như phát điên la lên tên cô.

“Em ở trong này..... chân của em bị thương.....”

Theo tiếng nói mỏng manh kia, anh nhìn đến cách đó không xa, Kì Văn Tĩnh người đầy khói đen chật vật ngồi dưới sàn, trên trần nhà ngẫu nhiên còn có cái gì đó rơi xuống người cô.

“Văn Tĩnh!” Anh không chút nghĩ ngợi vọt tới trước mặt cô, một tay ôm lấy cô gắt gao trong lòng, trong miệng thì thào tự nói, “May mắn em không có việc gì..... May mắn.....”

Âm thanh nghẹn ngào làm Kì Văn Tĩnh ngẩn ra, cô run run sờ lên mặt anh, “Anh khóc sao?” Cô cảm giác được thân thể anh run run, thậm chí có thể cảm nhận được sự sợ hãi của anh.

“Thật xin lỗi! Văn Tĩnh! Thật xin lỗi!” Tiếng nói trầm thấp vẩn vương ở cổ cô, giờ này phút này anh không biết nên nói gì để bù lại áy náy với cô.

“Không! Người phải nói xin lỗi là em, là em hiểu lầm anh, toàn bộ đều là em sai.....” {Sun: hai anh chị này, hỏa hoạn lớn vậy mà còn ngồi nói chuyện được, thiệt tình.....}

Cô đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn trong lòng anh, vạn điều muốn nói nhưng không biết bắt đầu từ đâu. Ngay sau đó, một tiếng gậy lớn vang lên cả phòng bếp, Tư Thánh Nam mắt thấy đèn trần nhà treo lung lay sắp đổ, không chút nghĩ ngợi đem cô bảo hộ bên người.

“Loảng xoảng.....”

Giây tiếp theo, anh mất đi ý thức.....

8. Chương 8

Ngồi dựa vào giường bệnh, Tư Thánh Nam đang hưởng thụ nhấp nhấp quả táo mà bạn gái mình gọt cho, trên trán anh dán băng thấm thương, khuôn mặt tuần tú có mấy vết cắt, trên chân quần chỉ chít băng vải. {Sun: còn đầu mỹ nam của ta, ô ô ô—}

Khi bạn tốt Triển Ngạo Trạch nhìn thấy cái dạng thảm hại này của anh, nhin không được cười ha ha, “Cậu quả nhiên có tiềm chất giống heo, biến thành cái dạng này rồi mà còn ăn ngon như vậy.”

“Nếu cậu ghen tị với vận may của tớ thì nói thẳng ra đi, không cần châm chọc khiêu khích đâu.” Anh giận dữ cắn một miếng táo to, “Trái cây Nhật Bản quả thật là ngon, xem ra cái tên hỗn đản Sở Hi Nghiêu kia còn có nghĩa khí, biết tớ bị thương còn tặng quà an ủi.”

Triển Ngạo Trạch vô lực nhìn Tư Thánh Nam lắc lắc đầu, “Tính ra thì mạng cậu cũng lớn, lửa lớn như vậy còn không thiêu cậu chết cháy.”

“Thượng đế nói, nếu muốn ‘thanh lý’ một người, trước hết làm cho người kia điên cuồng, bổn thiếu gia sống nhân hòa bác ái thế này, không có một chút dấu hiệu điên cuồng, cho nên làm chi mà muốn thanh lý tớ?” Nuốt miếng táo vào trong miệng, Tư Thánh Nam không khách khí liếc Triển Ngạo Trạch một cái, “Làm sao hôm nay rảnh đến bệnh viện thăm tớ?”

“Có một tin tốt cùng một tin xấu, cậu muốn nghe tin nào trước?”

“Tin xấu!”

“Theo tin tức đáng tin cậy, ba mẹ cậu từ nước ngoài sắp trở về!”

Tư Thánh Nam không tin ngoáy ngoáy lỗ tai, “Thật?”

Triển Ngạo Trạch nhún vai, “Nếu tớ nhớ không lầm, người nhà cậu cùng người nhà tớ đều có cùng quan niệm môn đăng hộ đối.”

Tư Thánh Nam đương nhiên không quên điều này, nguy hiểm nheo hai mắt lại, đồng tử trở nên lạnh lẽo, “Tớ có phải là nên sợ hãi đi gặp họ không?”

“Tớ tin cậu sẽ không như thế!”

“Tớ đương nhiên là không!” Anh lạnh lùng cười, “Còn tin tốt thì sao?”

“Tốt chính là.....” Triển Ngạo Trạch vẫn duy trì tư thái độ lạnh lẽo như trước, “Ba mẹ cậu đã rời HongKong thật lâu rồi, nghe nói rất nhanh sẽ trở về nước vấn an đứa con bảo bối của họ.”

Ánh mắt Tư Thánh Nam từ lạnh lùng chuyển thành khủng bố, “Đây là tin tức tốt?”

“Ít nhất theo lý luận tình thân thì đúng như vậy.”

“Còn theo lý luận y học thì tớ cảm thấy cậu nên lăn đi rồi đó, hiện tại bệnh nhân cần nghỉ ngơi cực kỳ mãnh liệt, đi thông thả, không tiễn.”

Triển Ngạo Trạch cười một tiếng, “Ok! Chờ lúc nào tớ rảnh lại đến thăm cậu.” Đứng dậy, đi ra cửa phòng bệnh.

Kỉ Văn Tĩnh mang siêu trở về, “Di? Triển tiên sinh, anh phải đi sao?”

“Đúng vậy!” Triển Ngạo Trạch tao nhã phong độ, nhìn Kỉ Văn Tĩnh mỉm cười, “Gặp lại sau, Kỉ tiểu thư.”

“Tốt, gặp lại sau!” Lần nào gặp Triển Ngạo Trạch anh ta cũng lạnh như một tảng băng ngàn năm, Kỉ Văn Tĩnh bắt đầu tò mò, cô gái bé nhỏ kia làm thế nào mà chinh phục được người đàn ông này vậy?!

Xoay người, cô đem cái siêu đặt trên bàn xong xuôi rồi quay lại kiểm tra miệng vết thương của anh, “Bây giờ còn đau không?”

Thấy cô ôn nhu hỏi, anh một tay ôm cô kéo vào lòng, “Văn Tĩnh, nói cho anh biết em có yêu anh không?”

“Hở?” Kỉ Văn Tĩnh sững sốt, từ khi trải qua sự kiện vừa rồi, cô phát hiện mình không thể nào rời khỏi anh, Thánh Nam vì cô mà ngay cả sinh mệnh cũng không tiếc. Một chút thẹn thùng làm hồng hai má của cô, cô khó khăn mở miệng, “Em.....đương nhiên yêu.”

Vừa dứt lời, anh bá đạo đem cô chặt chẽ ẩn nã trên giường, ngay sao đó, một đôi môi mềm mại đánh úp về phía cô. {Sun: trẻ nhỏ nhắm mắt lại nga, còn ta *mắt nhắm mắt mở háo hức ngồi xem*}

Anh cuồng nhiệt hôn cô, vừa ngạo mạn vừa ôn nhu, khi thì nhẹ nhàng, khi thì như gió lốc, cô bị hôn đầu óc choáng váng, thân thể như muốn nhũn ra. Không biết bao lâu, anh mới buông cô ra, chăm chú nhìn khuôn mặt đỏ bừng của cô, “Đồng ý với anh, sau này vô luận có xảy ra chuyện gì cũng không được rời khỏi anh, biết không?”

Tiếng nói mê hoặc làm Kỉ Văn Tĩnh cả người mềm yếu, cô gật đầu, “Thật xin lỗi, làm trước là em hiểu lầm anh, lúc ấy em thật sự là ghen tị lắm, cho nên.....”

Anh dùng ngón tay che lại cái miệng nhỏ nhắn của cô, “Ngốc à, chuyện quá khứ thì cho nó qua đi, lúc ấy anh cũng có sai, vì ghen với nhiều tiền nên cũng hiểu lầm em.....”

“Làm ơn đi, người ta gọi là Tiền Lập Đa.” Cô nhịn không được chửi anh, không hẹn mà hiểu ý cùng nhau cười. Nhắc tới Tiền Lập Đa, Tư Thánh Nam lại nhớ tới mấy ngày trước, cái tên đó ngày thường sợ anh chết khiếp tự nhiên cầm hoa chạy đến bệnh viện thăm anh, còn trước mặt Văn Tĩnh nó anh ta cũng rất mê cô.

Sau sự kiện lần này, cái tên tiểu tử ngốc kia nói mình cuối cùng lại bại dưới tay anh, anh vì cứu Văn Tĩnh mà không kể đến an nguy bản thân, tình cảm này làm cảm động nửa ngày. Tiền Lập Đa lại còn nói mẹ anh ta nói người cứu mình nhất định là người tốt, còn thật thành tâm chúc phúc anh cùng Văn Tĩnh sống hạnh phúc đến đầu bạc răng long.

Thật sự là một tiểu tử ngốc mà.

Nhìn cô gái bị mình ôm trong lòng, thái độ Tư Thánh Nam cực kỳ ôn nhu, “Em biết không? Đã có một cậu bé, cậu ta sinh ra trong một gia đình giàu có, nhưng ba mẹ cậu ta sau khi sinh xong lại chạy đến nước ngoài rất xa rất xa làm việc, để lại con trai mình sống trong một căn nhà xa hoa nhưng không hề có hơi ấm.....”

Anh nhìn cô đang chăm chú nghe mình nói, nhẹ nhàng kéo cô lại gần, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của cô tựa lên trước ngực.

“Cậu bé đó cái gì cũng không muốn, cậu ta chỉ hy vọng Noel hằng năm có ba mẹ ở cùng bên mình, cùng cậu ta trang trí cây thông Noel mà thôi; Hy vọng lúc sinh nhật mỗi năm có thể cùng ba mẹ cắt bánh ngọt, nhưng ba mẹ cậu ta làm việc không ngừng, Châu Âu, Châu Mỹ, đại lục, Nhật Bản..... cậu bé một mình ở trong nhà, cô đơn nhìn sao trên trời cầu nguyện, vì cậu ta rất ngốc, nghe nói trong nháy mắt lúc sao băng xẹt qua, ước vọng có thể trở thành sự thật.....”

Âm thanh của anh bị thương, Kỉ Văn Tĩnh từ trong lòng anh vụng trộm nhìn lên, vừa lúc nhìn đến cái cằm cương nghị của anh.

“Cậu bé này ước cầu với sao băng chỉ có một nguyện vọng, kết quả phát hiện ba mẹ vẫn là không có cùng mình đón Noel, cũng không có cùng mình chúc mừng sinh nhật, lúc đó cậu ta có một suy nghĩ rất kỳ quái, vì sao ba mẹ mình không giống với những người khác?” Bên trong một trận lặng im, không khí ngưng đọng.

“Cậu bé cảm thấy mình thật đáng thương, cậu ta cả ngày chỉ gặp có người hầu, căn nhà xa hoa như hoàng cung này, cần gì đều đó, nhưng nó rất cô đơn cũng chẳng có độ ấm, lạnh lẽo vô cùng. Lúc cậu bé bị bệnh, một mình trốn trong chăn khóc, cậu ta rất sợ, sợ cô hồn dã quỷ đột nhiên chạy tới tìm cậu ta nói chuyện phiếm.....”

Kỉ Văn Tĩnh im lặng nằm ở trước ngực anh, lắng nghe tiếng tim anh đập, một Tư Thánh Nam như thế làm cô cảm thấy thật xa lạ, nhưng cũng thật đau lòng. Cô gắt gao ôm lấy anh, cho anh một tia cổ vũ.

“Sau đó, cậu bé kia lại tìm được một món đồ chơi có thể cùng cậu ta chơi đùa, món đồ chơi này vừa ngốc lại vừa hiền, nhưng được cái rất nghe lời, cậu bé kia nói gì nghe nấy không dám phản kháng nữa lời, lúc đó cậu ta bắt đầu nghĩ, nhất định sẽ không bỏ qua món đồ chơi này, cậu ta muốn đem món đồ chơi này báo

hộ gắt gao dưới cánh chim của mình, bất luận kẻ nào muốn khi dễ món đồ chơi của cậu ta, cậu ta đều cực lực ngăn cản.....”

Anh đột nhiên dùng sức ôm chặt vai của cô, “Bởi vì trên thế giới này, chỉ có món đồ chơi này là trung thành với cậu ta nhất, lúc thời điểm cậu ta yếu đuối nhất, món đồ chơi này mang đến ấm áp cùng an ủi cậu ta nhiều lắm.....”

“Thánh Nam.....” Kỉ Văn Tĩnh nghe âm thanh mình nghẹn ngào, cô tới bây giờ cũng không biết nội tâm anh yếu ớt như thế, cứ nghĩ anh là người may mắn được trời sủng ái, có được diện mạo, đầu óc, gia thế đều giàu có hơn người, nhưng cô trăm ngàn lần cũng không nghĩ tới, anh tự tin như thế, so với anh khác đều cô đơn hơn.

“Văn Tĩnh.....” Tư Thánh Nam xoay người, chăm chú nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, “Anh chỉ muốn nói với em, em là của anh, cuộc đời này, Kỉ Văn Tĩnh em chỉ có thể là của một người, Tư Thánh Nam, mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ giữa chúng ta có xuất hiện bao nhiêu trở ngại, anh cũng sẽ không buông em ra, em hiểu được ý anh không?”

Cô hít hít cái mũi dùng sức gập đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào trước ngực anh, gắt gao ôm anh.

“Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ chúng ta có xuất hiện trở ngại gì, em cũng không rời khỏi anh.” Cô kiên định hứa hẹn, lắng nghe tiếng tim anh đập, hấp thu hương vị trên người anh.

“Cô gái ngoan!”

Anh nhẹ nhàng hôn lên trán cô, ánh mắt nhu hòa dần dần biến thành lạnh lùng.

Xem ra có một số việc đến lúc anh nên đối mặt rồi.

Tư gia nằm trong một khu đất cao cấp, là một biệt thự bốn tầng màu trắng, mới trước đây nơi này còn là nơi cô bị Thánh Nam bắt làm đầy tớ.

Khi anh từ bên Mỹ du học trở về, vì thuận tiện đi làm anh mua một căn phòng cao cấp trong nội thành, từ đó về sau anh cũng rất ít trở về Tư gia.

Từ nhỏ đến lớn, Kỉ Văn Tĩnh chưa bao giờ nhìn thấy ba mẹ của Tư Thánh Nam, cô chỉ biết bọn họ bận rộn suốt năm làm ăn ở nước ngoài, ngay cả lúc Tư Thánh Nam tốt nghiệp lớp 12 bọn họ cũng không có về tham gia. Cho nên lúc cô bị người của vợ chồng Tư thị phái đến cái biệt thự xa hoa này, là lần đầu tiên gặp mặt bọn họ.

Hai vợ chồng Tư gia vừa nhìn đã biết là thuộc hạng người cao quý, Tư phụ khoảng năm mươi tuổi, hai bên tóc đã có hơi hoa râm nhưng nhìn vào cũng thấy được khi trẻ tuổi cũng là một soái ca tuyệt đỉnh.

Tư mẫu nhìn qua tựa hồ quyền uy một chút, tiêu chuẩn của một phu nhân trí thức, hình dáng không tính là rất xinh đẹp nhưng rất khí chất.

Kỉ Văn Tĩnh lễ phép ngồi trên sofa, hai tay đặt ở đầu gối, đôi môi mím chặt, ánh mắt không dám rời nhìn chăm chú vào hai vợ chồng Tư gia.

“Nghe nói.....” Mở miệng là Tư phụ, ông ta gác hai chân, trong tay còn bưng một ly trà, “Cô cùng Thánh Nam nhà tôi rất thân mật?”

Ông ta liếc mắt nhìn Kỉ Văn Tĩnh, trên mặt có hơi đùa cợt.

Cô nuốt nước miếng, thật cẩn thận gập đầu, “Đúng vậy, Tư tiên sinh.”

“Các người phát triển đến mức độ gì rồi?” Tiếng nói Tư mẫu lạnh như băng, bà ta là một phu nhân tiêu chuẩn của xã hội thượng lưu, đồng thời cũng là cổ đông lớn nhất trong Thánh Lôi.

“Hai chúng con đã chính thức ở chung.” Kỉ Văn Tĩnh bị Từ Hy Thái Hậu truy hỏi, thật cẩn thận trả lời.

Câu trả lời của cô đổi lấy một ánh mắt đùa cợt của vợ chồng Tư thị.

“Nhìn xem thằng con nhà chúng ta không chịu thua kém hỗn đản, ngay cả đứa con gái tầm thường này cũng không chịu buông tha, thật không biết trong đầu nó rốt cuộc là suy nghĩ cái gì?” Tư mẫu cố nén tức giận, hít sâu, “Kỉ tiểu thư..... tôi tin là cô cũng đoán được mục đích hôm nay chúng tôi gọi cô đến?”

Kỉ Văn Tĩnh giống như cũ ngồi ngay ngắn trên sô pha, cô không lắc đầu, cũng không gật đầu, thái độ bình tĩnh như không sợ hãi gì.

Tư phụ đem một tập tư liệu đến trước mặt, mở ra, hai mắt nhìn chăm chú vào cái báo cáo điều tra, “Kỉ Văn Tĩnh, hai mươi tám tuổi, tốt nghiệp trường dạy nghề Duệ Phong, nghe nói thành tích lúc ở trường trung học cũng rất không lý tưởng.....”

“Thật xin lỗi, lúc con đọc sách đầu óc thường không chuyên tâm, trên thực tế lúc đó con muốn học là đại học HongKong nhưng điểm thi lại thấp hơn điểm trúng tuyển hai trăm điểm.” Cô thành thật trả lời.

Tư phụ nhìn tài liệu, lại nhìn Kỉ Văn Tĩnh, thái độ nghiêm khắc nói, “Ba là Kỉ Đại Hồng, là dân cờ bạc, hằng năm lưu luyến Ma Cao, Thái Lan, hơn nữa còn dây dưa với mafia.....”

“Về chuyện này, con nghĩ không phải là người làm con gái như con có thể chọn lựa được, ông ấy là ba con, không phải vấn đề của con, con chỉ có thể từ đáy lòng cầu nguyện cho ông ấy giờ này phút này còn sống bình an là tốt rồi.” Cô thần nhiên cười.

Tư mẫu nheo mắt lại, “Kỉ tiểu thư, cô biết hiện tại mình đang nói chuyện với ai không?”

Cô vô tội ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, “Đương nhiên là Tư tiên sinh cùng Tư phu nhân, lúc con vừa mới vào phòng không phải hai người đều tự giới thiệu rồi sao?”

Câu trả lời của cô làm Tư mẫu buồn bực, nhưng bọn họ lại không bắt lỗi được. Tư phụ gắt gao nắm lấy tư liệu trong tay, tiếp tục soi mói, “Mẹ của cô, Ngô Nhã Dung, sau khi ly hôn cùng ba cô không lâu lập tức thông đồng với luật sư Mã Chính Đức, vừa ly hôn xong lập tức gả cho đi làm mẹ kế người khác, nghe nói bà ta cả ngày đều thích khoe tài phú với người khác....”

“Đối với chuyện này con cũng cảm thấy vạn phần khổ sở.” Kỉ Văn Tĩnh hơi hơi cúi xuống khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú, “Con có một bà mẹ như vậy cũng không phải là con lựa chọn.”

Tư phụ cùng Tư mẫu liếc mắt trao đổi nhau, ban đầu là muốn từ thân thế Kỉ Văn Tĩnh tìm thói xấu, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa có bắt bẻ gì được, Kỉ Văn Tĩnh này, nếu không phải là rất thông minh thì chính là rất ngu ngốc.

“Ông nội cô.....” Sắc mặt Tư mẫu ngày càng khó coi, “Ông ta từng làm vườn ở nhà Tư gia chúng tôi, Kỉ tiểu thư, cô chắc cũng biết người làm vườn ở nhà người khác bình thường được xưng là cái gì rồi chứ?”

Cô thật đáng yêu ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, “Người lao động bình thường a.”

Tư phụ bùng nổ, ông ta hung hăng vỗ cái bàn, động tác này dọa Kỉ Văn Tĩnh nhảy dựng.

“Kỉ Văn Tĩnh, cô hà tất trước mặt chúng ta bày ra biểu hiện trấn định như thế, nếu cô thông minh, hẳn là biết mục đích lần này chúng tôi gọi cô đến.”

Tư mẫu tiếp lời, nói, “Cháu gái của một người hầu, còn có một gia đình tệ như vậy, Kỉ tiểu thư, mời cô dùng đầu ngón chân suy nghĩ đi, cô làm sao xứng đôi với Thánh Nam nhà chúng tôi, huống hồ cô còn lớn hơn nó ba tuổi.....”

Giống như một cô bé bị dọa hư, Kỉ Văn Tĩnh lui bả vai, “Thật có lỗi, con cũng không muốn sinh ra sớm hơn Thánh Nam ba năm, nhưng sự thật chính là như thế, con nghĩ....con nghĩ không có khả năng thay đổi.....”

“Kỉ tiểu thư...” Tư mẫu đi thẳng vào vấn đề, “Nói thẳng ra, Tư gia chúng tôi vĩnh viễn không chấp nhận một cô gái như cô làm con dâu chúng ta, nói như vậy cô nghe hiểu không?” Bà ta ôm ngực, lạnh lùng nói.

Kỉ Văn Tĩnh giương đôi mắt to, sau đó thật biết điều gật gật đầu, “Nghe hiểu.”

“Bước tiếp theo chắc cô nên biết nên làm thế nào rồi, đúng không?”

Cô lại ngoan ngoãn gật đầu, “Biết.”

Hai vợ chồng Tư thị đồng thời cười lạnh, “Hy vọng cô sẽ không làm chúng ta thất vọng.”

Cô không dám phản kháng gật đầu, “Con nghĩ.....hẳn là sẽ không.”

“Tốt lắm, nếu mọi người cũng nói rõ ràng rồi, tôi nghĩ cô cũng nên hành động một ít đi.”

Tư mẫu tao nhã chỉ tay về phía cửa, “Nếu cô thiếu tiền mua vé máy bay, chúng ta có thể trả.”

Cô cẩn thận lắc đầu, “Tiền gửi ngân hàng của con còn đủ để trả vé máy bay.”

“Vậy thì tốt lắm.” Hai vợ chồng Tư thị trao đổi ánh mắt, giống như cảm thấy may mắn vì không cần tốn nhiều sức.

“Như vậy.....Tư tiên sinh, Tư phu nhân, nếu không có chuyện gì khác, con cáo lui trước, hai vị bảo trọng.” Thật lễ phép cúi chào hai người bọn họ, Kỉ Văn Tĩnh đi ra cửa.

Cách tòa biệt thự của Tư gia khoảng một trăm mét có một chiếc Mercarder đang dừng, bên trong xe, Tư Thánh Nam trên tai gắn một cái tai nghe bluetooth. Hai mày anh ta nhũn chặt lại, thái độ lạnh lùng quả là khiến người ta sợ hãi.

Doãn Chính Luân ha ha nhếch miệng cười, “Bạn gái của cậu cũng quá không cá tính đi, cậu đoán.....” Anh ta tao nhã lấy tai nghe bluetooth nhét vào tai mình, “Cô ấy sẽ làm thế nào?”

Triển Ngạo Trạch hai tay nẩy giờ ôm ngực ngồi ở vị trí tài xế, tuần mý trên mặt thần nhiên đùa cợt, “Xã hội thượng lưu mọi người đều thích sử dụng kỹ xảo, bọn họ hình như làm hoài không mệt hay sao ấy.”

Tư Thánh Nam giật lại tai nghe, trong mắt lạnh lùng có thể đem người ta đông chết tươi.

“Đây là hai vị ba mẹ vĩ đại nhất của tớ đấy!” Anh từ đầu đến đuôi đều cười lạnh, “Quyền thế đối với bọn họ còn quan trọng hơn sinh mạng.”

“Thánh Nam, tớ đề nghị cậu trực tiếp mang cô ấy tiến vai lễ đường, tiền trăm hậu tấu là ok.”

Tư Thánh Nam cũng không muốn gắn máy nghe trộm trên người Kỉ Văn Tĩnh nhưng mà anh không thể đi đánh mà không nắm chắc tình huống được, hoặc là.....anh vẫn có chút không đủ tự tin với tình cảm của cô dành anh.

Triển Ngạo Trạch tươi cười mang theo chọc ghẹo, “Còn ngồi ở chỗ này làm gì? Bây giờ tốt nhất là cậu nên về nhà ngăn cản cô gái của cậu mang theo hành lý trốn đến một nơi rất xa mà cậu không tìm được kìa.”

Lời nói anh ta vừa bay ra khỏi miệng liền đổi lấy một cái trừng mắt lạnh lẽo của Tư Thánh Nam, “Cậu cho rằng cô ấy sẽ đi sao?”

Triển Ngạo Trạch nhún nhún vai, “Cậu tự đoán đi, vì cô ấy không phải là nữ nhân của chúng ta, nhưng mà không may, người của cậu không giống như người của tớ, cô ấy rất mạnh mẽ.” Triển Ngạo Trạch nhớ lại lúc trước ông nội của anh cũng dùng phương thức như vợ chồng Tư thị đối đãi với Chu Tiểu Mễ, không ngờ thần kinh cô ấy lại lớn tới mức dám đem ông nội anh ra đùa giỡn.

Tư Thánh Nam không cùng bạn tốt tranh cãi, anh mang theo một bụng khí tức giận vọt một hơi về nhà, khi anh chạy tới phòng ngủ, nhìn thấy Kỉ Văn Tĩnh đang chôn mình trong một đống quần áo hỗn độn.

Bên cạnh quần áo còn có hai cái vali thật to, cả hai đều đang mở nắp.

Cô ngồi chồm hổm trên sàn, hai tay thuần thục xếp quần áo, từng cái từng cái tinh tế đặt vào vali.

Một cổ khí giận ngút trời xuyên qua ngực anh, thậm chí anh nghe còn được âm thanh mình đáng sợ như thế nào.

“Văn Tĩnh!”

Tiếng hô trầm thấp, mở đầu ột màn nổi giận khủng khiếp, anh thấy cô hoảng hốt ngẩng đầu nhìn lên, miệng cũng mở thành hình chữ O.

“Thánh Nam?” Cô kinh ngạc kêu lên, “Anh không phải nói hôm nay đi Đài Loan bàn công tác sao?”

Cô nhìn anh từng bước một đi về phía mình, khuôn mặt tuần tú mang theo tức giận làm người ta sợ hãi.

Anh đứng trước mặt cô, lạnh lùng chỉ chỉ vào đồng quần áo hỗn độn, “Có thể giải thích một chút, em đang làm gì không?”

“Em....em đang thu thập hành lý.”

Đột nhiên anh thô bạo giơ chân đá vào túi hành lý một cước, toàn bộ quần áo bên trong ngã ra, Kỉ Văn Tĩnh bị hành động này của anh dọa sợ lùi ra xa.

“Anh, anh làm sao vậy?”

“Anh làm sao vậy?” Anh hung hăng kéo cô vào lòng, “Kỉ Văn Tĩnh, em phải cẩn thận suy nghĩ một chút, em đã đồng ý với anh cái gì?”

Khuôn mặt tuần tú lập tức tiến đến chóp mũi của cô, “Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mặc kệ chúng ta có xuất hiện trở ngại gì, anh cũng không cho em rời anh đi, em đồng ý với anh, nhưng mà hiện giờ em lại....”

Anh lại nâng chân lên, đá chồng quần áo cô vừa mới xếp, “Em dám thừa lúc anh không ở đây chuẩn bị chạy lấy người, em rốt cuộc là có đầu óc không? Rốt cuộc có đem những gì anh nói nghe vào tai không? Chẳng lẽ lá gan em cũng chỉ lớn có vậy thôi sao?”

Anh thô bạo nắm áo của cô, không dám tin là cô lựa chọn bỏ mình đi, “Khi ba mẹ anh tìm tới em, ngay cả bảo vệ tình cảm chúng ta em cũng không làm, em cứ như thế nghe mệnh lệnh cùng uy hiếp của bọn họ có phải hay không?”

“Em.....”

“Anh làm sao có thể yêu một cô gái ngu ngốc như em, thậm chí ngay cả một cái yêu cầu em cũng không dám đưa ra cho bọn họ, ít nhất em cũng xài một chút công phu đòi bọn họ đưa tiền cho em, nhưng mà em....Em đừng nói với anh rằng, Tư Thánh Nam anh ở trong lòng em còn không đáng một đồng, em có thể nhàn nhả bỏ anh đi mà không quyến tiếc gì sao?”

Anh thật sự là sắp bị tức điên rồi, vừa nghĩ đến cô sắp bỏ anh mà đi, anh vừa giận vừa đau lòng.

“Thánh Nam.....”

Anh đẩy cô qua một bên, cúi xuống đem quần áo của cô, trong tiếng kêu sợ hãi của cô, ném từng cái từng cái ra ngoài cửa sổ.

Không nghĩ tới anh định phải một cái gì đó cứng rắn, thô bạo đem nói quăng vào vách tường, đáng thương cái khối ngọc kia lại chặt vật biến thành ba miếng nhỏ.

“Này! Anh rốt cuộc là đang làm cái gì vậy?”

“Em không phải còn muốn chạy sao?! Tốt lắm, nếu còn muốn đi thì mang theo miếng ngọc vỡ này mà đi.”

“Em bao giờ....”

“Dù sao tình cảm của chúng ta trong lòng em cũng không có quan trọng mà!”

“Tư Thánh Nam!” Cô rốt cuộc không thể nhịn nữa, kêu to ra tiếng, “Có thể quấy rầy anh một chút được không?” Cô hai tay chống hông nhìn anh, “Là ai nói cho anh em muốn rời đi?”

Anh ngấm ngấm đồng quần áo hỗn độn, “Anh tìm không ra lý do nào giải thích về hành vi của em lúc này!”

Kỉ Văn Tĩnh vô lực nhìn trần nhà, “Tư thiếu gia, nếu giác quan của anh không có vấn đề gì thì chắc là biết gần đây thời tiết càng ngày càng lạnh, em chuẩn bị đem quần áo mùa hè cất vào trong rương, sẵn tiện đem một ít quần áo đi giặt chúng một chút, hôm nay là cuối tuần, tranh thủ anh không có ở nhà tổng vệ sinh một cái.....”

Tư Thánh Nam ngốc lảng mớ lớn miệng, không thể tin được, “Em.....thật sự không muốn rời đi?”

“Không phải anh đã nói mặc kệ có phát sinh chuyện gì, anh cũng không buông tay sao?” Cô tức giận nói, “Anh là chủ nhân, anh còn chưa đồng ý cho em rời đi, tiểu nô lệ như em nào dám chạy loạn, anh cho là em không muốn sống nữa sao? Huống hồ, anh còn luôn miệng nói trong tay mình có kẻ bán mình của em, nếu em dám chạy trốn khẳng định sẽ bị anh truy nã.”

Tư Thánh Nam biết phản ứng của mình lúc này rất là hổ ròi, “Nhưng.....nhưng mà ba mẹ anh....bọn họ....”

Lời nói của anh đổi lấy một cái liếc mắt của cô, “Làm sao anh biết ba mẹ anh đi tìm em?”

“Hả....đương nhiên là đoán rồi, ha ha ha, anh là sao mà không biết ba mẹ mình như thế nào, hơn nữa anh còn đoán được bọn họ ury hiệp em rồi anh đi.”

“Phải không? ” Cô giả ngu vuốt vuốt tóc, “Nếu em nhớ không lầm, ba mẹ anh hình như chưa có nói cái câu muốn em rồi anh đi nha.”

Cô vô tội nói, “Bọn họ điều tra một chút thân thể của em, mặt khác cũng biết ông nội của em từng trồng hoa ở nhà anh, về phần rồi làm cho em rồi đi....” Cô nhún nhún vai, “Em tới bây giờ cũng không có nghe qua nha.”

Hai tay cô nhẹ nhàng khoát lên vai anh, “Huống hồ, còn có một người đàn ông vì em mà không tiếc sinh mạng, em làm sao có thể buông tay.”

Tư Thánh Nam hài lòng tươi cười, anh dùng lực ôm cô vào lòng, “Văn Tĩnh, em làm sao có thể làm cho anh yêu em như vậy?”

“Công bằng mà! Vì em cũng yêu anh.....ngô....”

Môi của cô đột nhiên bị anh nhẹ nhàng hôn xuống, nụ hôn cuồng nhiệt này, thật ấm áp.... thật hạnh phúc.....và..... cũng thật lâu.

9. Chương 9

“Cái gì? Xem mắt? ” Kỹ Văn Tĩnh nhin không được kêu nhỏ một tiếng, ánh mắt quái dị nhìn bạn trai của mình, “Anh nói là.....anh muốn đi xem mắt?”

Tư Thánh Nam ngồi ở trên sofa tao nhã nói vòng vo qua lại, “Hôm qua ba mẹ phái người mời anh về nhà, rất tức giận phê bình anh một chút, nói anh vừa tùy hứng lại còn cố chấp, còn mắng anh bất hiếu, tóm lại hiện tại anh ở trong mắt bọn họ là thành nghịch tử tội không thể tha rồi.”

“Nói vậy quả thật là làm người ta đồng tình.....” Suy nghĩ của cô vẫn còn quanh quẩn trong tin tức mới nghe được.

“Văn Tĩnh, thật ra em có hiểu anh không vậy? Trong công ty anh là một cá nhân tốt bụng, là một thủ trưởng dễ mến, trong cuộc sống là đối với bạn bè đầy đủ nghĩa khí, trong mắt những cô gái thì anh là một người đàn ông hoàn hảo, trong mắt cha mẹ anh nhất định cũng là một đứa con hiếu thảo.....”

Kỹ Văn Tĩnh hoài nghi nhìn anh, tốt đến như vậy sao? Mỗi lần điều oanh tạc lửa giận vào trong nhân viên đáng thương—là cô mà cũng tính là tốt sao? Còn là bạn tốt nữa? Mỗi lần nhìn thấy anh ta gặp bạn bè, không phải nguyên rửa người ta vào nhà xác thì cũng là nhỏ tâm ở sau lưng người ta đá trộm một cước, vậy mà tốt à? Còn tự mình là bạn tốt nữa? Ngày qua ngày đều đem nữ nhân—là cô trở thành món đồ chơi cho riêng mình khi dễ, người đàn ông hoàn hảo là làm như vậy à? Là đứa con hiếu thảo....ha.....phương diện này phải nghiên cứu lại nha.

“Thái độ ba mẹ ở nhà rất cứng rắn, thân là một đứa con hiếu thuận, anh biết anh cũng không có lập trường phản kháng bọn họ, cho nên lúc bọn họ đưa ra yêu cầu muốn anh cùng Diệp Giai Nghi, thiên kim đại tiểu thư của tập đoàn Diệp thị xem mặt, anh cũng không nghĩ là đáp ứng đâu.”

Kỹ Văn Tĩnh cảm thấy trong ngực mình bị một tảng đá đập vào, thiên kim đại tiểu thư của tập đoàn Diệp thị? Cô có chút bi ai khi nghe tới cái thân phận đẹp đẽ quý giá này, “Cho nên.....” Tư Thánh Nam vươn tay kéo lấy Kỹ Văn Tĩnh đang ngẩn người ngồi xuống trên đùi mình, trên mặt hiện lên nụ cười của tiểu ác ma, “Anh muốn em tối nay đi xem mắt với anh.”

“A?” Cô sợ hãi la lên một tiếng, suýt nữa từ trên đùi anh té xuống. Kết quả, buổi tối cô bị vị thủ trưởng ác ma kiêm bạn trai rất không khách khí tha cô vào xe thể thao, hỏa tốc chạy tới khách sạn Đế Đô.

Nghe nói gian nhà ăn hôm nay đều bị vị Diệp đại tiểu thư này bao hết từ trên xuống dưới, đàn dương cầm đang đàn bài [vận mệnh] nổi tiếng, một loạt phục vụ sinh ăn mặc chỉnh tề khi nhìn thấy Tư Thánh Nam đại giá quang lâm, tất cả đều đồng loạt cúi chào, Tư Thánh Nam cười cười nắm tay bạn gái đi đến trước một cái bàn xa hoa.

Diệp Giai Nghi mặc một bộ đầm công chúa xinh đẹp tao nhã ngồi ở trước bàn, lúc cô nhìn thấy Tư Thánh Nam, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn mỉm cười lộ ra hai cái lúm đồng tiền đáng yêu.

“Tư tiên sinh.....”

Cô vừa nói vừa nhìn, tầm mắt lập tức chạm đến vẻ mặt Kỷ Văn Tĩnh đang xấu hổ, “Vị tiểu thư này là?”

Tư Thánh Nam thân mật ôm bạn gái vào lòng, trên mặt cô khẽ hôn một cái, “Là cô gái của tôi, cũng là lão bà tương lai của tôi.”

Sắc mặt Diệp Giai Nghi nghe Tư Thánh Nam giới thiệu xong mà trở nên có chút khó coi, hai tay nắm chặt lại tựa như đang ẩn nhẫn tức giận.

Kỷ Văn Tĩnh vô lực nhíu mi, “Thánh Nam, đừng đùa, em cảm thấy nên này em không thích hợp xuất hiện.....”

Lời này vào bay ra rất nhanh liền đổi lấy một cái ánh mắt đáng sợ của Tư Thánh Nam, “Ngoan ngoãn ngồi im cho anh, không cho phép nhúc nhích.” Anh bá đạo đem ấn cô lên ghế, lại ngồi kế bên cô.

“Diệp tiểu thư.....” Anh quay đầu lại trưng ra một nụ cười giả dối, “Ngồi đi a, làm chi mà một người đứng góc ở đó?”

Diệp Giai Nghi ngơ ngác ngồi vào vị trí của mình, mà Tư Thánh Nam cùng Kỷ Văn Tĩnh lại ngồi rất xa ở một chỗ khác. Phục vụ sinh bắt đầu mang đồ ăn lên, Tư Thánh Nam giống như đại thiếu gia được hầu hạ, hai tay ôm ngực, gác chân lên bàn, bộ dáng rõ mười phần lưu manh, “Nghe nói Diệp thúc rất muốn cùng Tư gia chúng tôi kết làm thông gia?”

“Ách..... ba em cùng Tư thúc là bạn cũ lúc còn đại học, những năm gần đây cả hai nhà đều rất bận rộn nên ít khi qua lại, nhưng mà lúc em đến Luân Đôn du lịch có gặp qua Tư thúc một lúc, thúc ấy liền nói với em về anh.....”

Tư Thánh Nam hơi hơi khuyển người về phía trước, “Vậy nghe theo lời cô này giờ, hình như Diệp tiểu thư tựa hồ cũng trần ngập mong đợi khi gả cho tôi?”

“Em.....” Khuôn mặt của Diệp Giai Nghi đỏ ửng, “Trên tạp chí em cũng có xem qua anh, cho nên em cho rằng..... Nếu có thể gả ột nam nhân môn đăng hộ đối với Diệp gia chúng ta cũng không có gì là không tốt.”

“Cô biết giặt quần áo sao?”

“Giặt quần áo?” Cô sửng sốt, “Quần áo của em đều là người hầu nhà em giặt.”

“Vậy làm cơm thì sao?”

“Nhà em có đầu bếp chuyên nghiệp.”

Khuôn mặt tuần tú của Tư Thánh Nam bắt đầu xuất hiện một tia giảo hoạt, “Nói cách khác cái gì cô cũng không biết làm?”

“Em không có, em biết viết tự rất đẹp, còn có..... con mắt thẩm mỹ quần áo rất cao, quần áo của ba mẹ em, huynh đệ tỷ muội em tựa hồ tất cả đều là em giúp đỡ chuẩn bị, phật muốn kim trang, người muốn ăn mặc, mỗi khi tham dự dạ hội gì thì phải phối hợp với quần áo, trang sức phù hợp.....”

“Vậy ha!” Anh khoa trương gật gật đầu, “Xem ra Diệp tiểu thư ngoại trừ viết bút lông cùng tiêu tiền mua quần áo thì không có cái gì làm được hết!”

Diệp Giai Nghi thật cẩn thận nhìn anh, “Ách.....em còn biết dưỡng mèo nuôi chó.....”

Anh đùa cợt cười, “Dường mèo nuôi chó cũng là tiêu tiền mua sắm thôi?” Anh chăm chăm nhìn vào Diệp Giai Nghi, “Diệp tiểu thư, con gái giống như cô vậy, theo ý tôi chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung thôi, cô có biết là chữ gì không?”

Diệp Giai Nghi thật ngây thơ lắc lắc đầu.

“Theo tôi thấy đó là.....” Anh nói chuyện không tức chết người không đền mạng, nhìn Diệp Giai Nghi chớp chớp mắt, “Phế- vật!” {Sun: huynh nói chuyện quả khiến người ta tức học máu mũi mà }

“Phụt—” Kỹ Văn Tĩnh ngậm một ngụm nước còn chưa có uống vào, nghe Tư Thánh Nam nói vậy toàn bộ đều phun ra, Tư Thánh Nam quả là một nam nhân ác độc, ngay cả chiêu thức đáng ghét này cũng lôi ra sử dụng.

Sắc mặt Diệp Giai Nghi trầm xuống, “Tư Thánh Nam, anh rốt cuộc là có ý gì?”

“Cô nghĩ đi?” Anh một bên giúp đỡ bạn gái lau mặt, mặt ngoài tươi cười nhưng trong lòng lại chán muốn chết, “Diệp tiểu thư, thật có lỗi, tôi biết lời nói có thể đã thương người nhưng tôi thật sự không nhịn được, cô giáo tôi ngày xưa có nói vậy nè, nếu còn bé mà nói dối sẽ bị sói ăn luôn, giống như tôi tuyệt đại mỹ nam như vậy nếu bị sói ăn luôn không phải là đáng tiếc lắm sao, cô nói có đúng không?”

“Tôi nghĩ hôm nay là bữa tiệc chúng ta xem mắt?” Diệp Giai Nghi cực lực giữ bình tĩnh.

“À...” anh tao nhã gật đầu, “Nói theo một cách nào đó, bữa tiệc xem mắt này quả thật là rất mỹ lệ.”

“Nhưng anh lại mang theo một cô gái khác bên cạnh mình...”

“Cô ấy là lão bà tương lai của tôi, cũng là mẹ của con tôi sau này, thế cho nên tôi đương nhiên là muốn đem người tôi yêu nhất cả đời này đến đây dùng chung món ăn phong phú rồi.” Nói xong còn thật sẵn sàng đem một con cua đến trước mặt Kỹ Văn Tĩnh, “Văn Tĩnh, phải ăn nhiều một chút biết không? Đây là miễn phí, chúng ta không ăn thật là uổng!”

Kỹ Văn Tĩnh nghe thế vừa buồn cười lại vừa bất đắc dĩ, nhưng mà lúc cô nghe được anh chính miệng nói mình là cô gái mà anh yêu thương nhất, trong lòng cảm thấy thật hạnh phúc.

Núi lửa Diệp Giai Nghi bùng nổ, cô lập tức đứng lên hai tay đập mạnh lên bàn, “Tư Thánh Nam, nếu anh còn tôn trọng tôi.....”

“Nếu tôi không tôn trọng cô thì cái bữa hẹn xem mắt nhảm chán này tôi cũng không đến đâu, Diệp tiểu thư, chắc cô không đi làm cho nên không biết, con gái muốn hẹn ăn cơm với Tư Thánh Nam tôi xếp hàng dài đến sông Trường Giang cũng không hết đâu, cô nên cảm thấy may mắn là tôi trăm việc bề bộn mà vẫn rút thời gian đến bữa tối nhảm chán này, cô nên biết điều một chút đi, đừng có mà cao ngạo giống như khổng tước đứng ở đó nổi bão với tôi.....”

Anh không sợ chết bỏ thêm một câu, “Nếu tiếng hét của cô làm ảnh hưởng đến sự thèm ăn của lão bà tương lai của tôi, tôi sẽ kêu bảo vệ môi trường tới tống cô đi đó.”

“Anh.....tôi sẽ nói chuyện này với ba anh.”

“Nếu cô đi nói cho ông ta thật thì tôi đỡ mất công gọi điện thoại, cảm ơn cô trước nha.”

“Tư Thánh Nam...”

“Văn Tĩnh, cẩn thận nha, con cua không phải ăn như vậy, đưa đây, anh giúp em bóc, cẩn thận coi chừng đứt tay.....” Tư Thánh Nam ân cần phục vụ Kỹ Văn Tĩnh, bộ dáng hai người ngọt ngào làm Diệp Giai Nghi tức giận đến mức muốn cắn người. Hình tượng thực nữ cô ngày trước bắt lâu rồi cực bị phá hỏng, cô một quyền chụp đến trên bàn cơm, làm phục vụ sinh bốn phía sợ tới mức muốn té ngã trên sàn hoa cương bóng loáng.

“Xem đi.” Tư Thánh Nam vội vàng kéo tay Kỹ Văn Tĩnh, “Anh nói con gái mà ôn nhu thì tất cả đều là giả vờ mà, Văn Tĩnh, nhớ em nợ anh năm mươi khối biết không?” Anh ác liệt bồi thêm một câu, “Cô ta từ khi thành thực nữ biến thành sư tử, tổng cộng còn không có đến mười phút nữa, công lực nhẫn nại quá kém rồi.”

Kỹ Văn Tĩnh bất đắc dĩ cười cười, cô từ nhỏ bị Tư Thánh Nam chinh hoà, tự nhiên bây giờ tận mắt thấy chiêu số anh đi chinh người, cô thấy cô còn tốt chán.

Diệp Giai Nghi bị chọc tức muốn phun lửa, rốt cuộc nhịn không được rống to, còn mắng không ít lời thô tục khó nghe, cuối cùng cô ta tức giận xoay người rời đi.

“Ê này, Diệp tiểu thư, nhớ trả tiền nha, bằng không có người nói cô ăn quịt đó. ” Tư Thánh Nam quả thật làm người ta tức chết không đền mạng còn không quên bồi thêm một câu.

Rốt cuộc nhà ăn cũng an tĩnh trở lại, Tư Thánh Nam đem về mặt ác liệt khôi phục lại bộ dáng cà lơ phất phơ mọi bữa. Từ lúc bị cha mẹ ép buộc anh đi coi mắt, anh liền phái người đi điều tra Diệp Giai Nghi, cô ta thật là một đại tiểu thư cả ngày chỉ tiêu tiền mua sắm, trừ bỏ may mắn là sinh ra trong một gia đình tài phiệt thì không có cống hiến gì cho xã hội hết. Con gái như vậy cho dù làm osin miễn phí cho anh anh còn thấy chướng mắt huống chi là lấy về nhà làm vợ. Nếu anh thật sự để ý đến gia thế bối cảnh, lúc ở Mỹ du học nhiều thiên kim danh viện như vậy, tùy tiện chọn một người thì ai cũng vĩ đại hơn Diệp Giai Nghi ngu ngốc kia một trăm lần.

“Văn Tĩnh, anh nghĩ chúng ta nên cho phục vụ sinh mang bữa ăn chính lên nha, phong cảnh đêm nay rất đẹp không phải sao?” Anh ở trên mặt Văn Tĩnh cắn một ngụm, “Đây là bữa tối cho riêng hai chúng ta thôi.”

“Tách!” Anh nhẹ nhàng bật tay một cái, nhà ăn mới phút trước còn sáng choang phút sau đã lập tức tối đen, tiếp sau trên bàn ăn sáng lên một loạt hình trái tim thấp sáng bằng nến, tiếng đàn dương cầm vừa mới trào dâng [vận mệnh] đổi thành [Hôn lễ trong mộng] tao nhã sang trọng.

Kỹ Văn Tĩnh lập tức ngây người không thể tin được nhìn Tư Thánh Nam, khuôn mặt mê người của anh lúc này đang mỉm cười dịu dàng, một Tư Thánh Nam như vậy cho tới bây giờ cô cũng chưa từng gặp qua. Cô cảm động nhào vào trong lòng anh, khuôn mặt nhỏ nhắn vùi sâu vào trước ngực anh, “Vì sao đối tốt với em như vậy? Em còn nghĩ.....”

“Để cho anh ngoan ngoãn nghe theo ba mẹ an bài, đem cô gái khác cưới về sao?”

Cô đáng thương hề hề gật gật đầu, “Em còn chuẩn bị sẵn tư tưởng làm tiểu lão bà của anh.”

Anh đột nhiên tà ác vỗ về cái cằm của mình, “Thật ra thì chủ ý này cũng không tồi nha.....”

“Tư Thánh Nam.....” cô tức giận ở trong lòng anh khê gọi, “Anh cũng không có nói cho em biết anh cùng em đi xem mắt, có biết em từ ban đầu rất giận rồi không.....”

“Em đã quên lời hứa của chúng ta rồi!” Anh nhẹ nhàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn đang ủy khuất của cô lên, “Kiếp sau anh không có tư cách để hứa hẹn nhưng mà kiếp này, anh là chủ nhân của em, mà em là trách nhiệm của anh, vĩnh viễn vĩnh viễn sẽ không có gì thay đổi, nghe rõ rồi chứ?” {Sun: ô ô ô, ta hảo cảm động a *mắt đỏ hoe*}

Cô cảm động gật đầu, nam nhân này bướng bỉnh, ác độc, tùy hứng, cuồng ngạo, bá đạo..... trên người anh còn có cái khế ước bán thân của cô, nhưng mà cô yêu anh, thật sự là rất yêu anh! Đời này kiếp này, ông trời đã định người cô yêu nhất là anh, hơn nữa không có gì thay đổi được.

“Ba!” Một cái chụp bàn thật mạnh vang lên trong thư phòng nhà Tư gia, Tư phụ phần nộ đứng lên, ánh mắt sắc bén trừng cái thằng con đang ngồi trước mặt mình: “Tư Thánh Nam, nhìn xem mày làm được cái chuyện tốt gì này?!”

Bất cần đời ngồi dựa vào ghế da, Tư Thánh Nam cà lơ phất phơ gác hai chân dài lên bàn công tác, ánh mắt lười biếng nhìn về phía phụ thân đang nổi giận, “Con làm cái chuyện gì tốt mà làm cho lão ba ngài tức giận đâu?” Âm thanh mang theo một chút trêu ngươi, hiển nhiên là muốn khiêu chiến với lão ba đang tức giận.

Tư phụ lạnh lùng trừng mắt nhìn hai cái đùi Tư Thánh Nam: “Bỏ xuống.”

“Nhưng mà con cảm thấy đặt ở nơi này rất thoải mái.”

“Tư Thánh Nam!” Tư phụ bị anh thành công chọc giận, “Mày rốt cuộc là đem mệnh lệnh của tao trở thành cái gì? Cút chó sao? Ta ày đi coi mắt, mày lại đem theo con nữ nhân họ Kỹ kia đi theo phá hoại hết

rồi, bây giờ Diệp Giai Nghi bị mày làm cho tức giận đến mức nhốt mình trong phòng không chịu đi ra, mày làm như vậy là muốn ta đối mặt thế nào với lão đồng học đây?”

“Cái đó quả thật làm cho người ta tức giận!” Anh làm bộ thản nhiên nhún nhún vai, “Xem ra Diệp đại tiểu thư cần phải tìm một vị bác sỹ tâm lý vĩ đại rồi!”

“Mày.....”

“Ba!” Tư Thánh Nam rất không khách khí cắt đứt lời của phụ thân đang rống giận: “Kỳ thật mọi người là anh tới tôi đi một lần, con cảm thấy ai cũng không nợ ai.” Ánh mắt anh hơi trở nên lạnh lùng, vẻ bất cần đời trên mặt dần dần bị thay thế bởi vẻ hung ác nham hiểm, “Ba chưa được sự đồng ý của con đã đi cảnh cáo nữ nhân của con, mày muốn là cô ấy không đi, nếu không con sẽ cho ba vì hành vi ngu xuẩn này của mình mà phải trả giá thảm hại.”

“Đây là thái độ mày dùng để nói chuyện với ba mày hả?” Tư phụ tức giận chất vấn.

“Con biết là đối thoại của chúng ta có cái gì đó không đúng....” Tư Thánh Nam cười lạnh lùng, “Ít nhất ý tứ con muốn nói chắc ba cũng hiểu, tỷ như nói con tuyệt không thích bữa xem mắt mà ba sắp đặt.”

“Con nữ nhân họ Kỷ kia rốt cuộc có cái gì tốt mà làm ày vì nói mà chống đối với ta?”

“Trên người cô ấy chắc không có gì giống với những ưu điểm mà ba mẹ hy vọng, nhưng mà....” Anh đột nhiên đem đôi chân dài của mình bỏ xuống, hơi khuynh người lên phía trước, “Ba ba, cô ấy khiến cho con hiểu thế nào là yêu một người.” tươi cười của anh mang theo một tia tàn nhẫn, “Con dám khẳng định điều đó là cái điều mà lão mẹ tôn quý của con cả đời cũng không làm được.”

Tư phụ hai mày nhíu lại, khuôn mặt mười phần nghiêm khắc, “Đơn giản là hằng năm chúng ta bận rộn không có thời gian chiều cổ con, con cảm thấy tình cảm chúng ta thua thiệt người khác, nên muốn dùng hành vi phản nghịch này báo đáp lại chúng ta sao?”

“Có lẽ!” Anh lại nhún vai: “Đây là phương thức trả thù các người tốt nhất!”

“Tư Thánh Nam, nếu còn thông minh thì hẳn là nên biết tùy hứng nhưng vậy nữa, rất có khả năng mất đi hết những gì con đang có.” Tư phụ không thể nhịn được nữa rốt cuộc xài tới chiến thuật cuối cùng.

“Giống như là...?” Tư Thánh Nam thật lạnh lùng nhíu mày.

“Thân phận hiện tại của con là tổng tài tập đoàn Thánh Lôi....”

“Đây là con tự mình tranh thủ được.” Anh tuyệt đối không chịu thua ba ba. Anh lạnh lùng cười, “Thật bất hạnh tri thông cho ba một tiếng, 60% cổ phần của Thánh Lôi là danh nghĩa của con, nếu ba không ngại việc xấu trong nhà chúng ta truyền ra ngoài, hai cha con chúng ta có thể đến luật sư, con cam đoan có thể lấy được tiền của mình tuyệt đối hợp pháp.”

“Tư Thánh Nam!” Cẩn rằng rống to, Tư phụ không dám tin những gì mình nghe được.

“Ba ba, con cảm thấy ba nên cảm tạ sự giáo dục lãnh khốc vô tình của mình đi, nếu không ai lại dám cam đoan Tư Thánh Nam hôm nay không phải là một thằng thiếu gia chỉ biết tiêu tiền ăn chơi trác táng đâu?!” Anh tao nhã đứng lên, ánh mắt đưa cột dừng lại ở ba mình, “Nếu không ngại tự rước lấy nhục vào thân thì ba nên nghĩ lại, lưỡng lại câu thương luôn không tốt, ba cảm thấy sao?” Anh bắt cần đòi hơi hơi hạ thấp người, “Thời gian mọi người đều thật quý báu, con cáo lui trước.”

Tư phụ tức giận cả người phát run: “Xú tiểu tử, ta thật không nghĩ tới mày lại trở nên đáng sợ như thế, ta lao tâm khổ tứ đem mày đào tạo thành tài, không nghĩ tới mày lại dùng phương thức này đối đãi với Lão tử, to gan vì một nữ nhân không đáng kể đến phản kháng ta, ta cảnh cáo mày, nếu mày còn không đoạn tuyệt với nữ nhân họ Kỷ kia thì từ đây về sau mày vĩnh viễn cũng không cần bước vào Tư gia nữa.”

Tư Thánh Nam đang đi tới cửa nghe được lời này thì hơi hơi dùng cước bộ lại, nhẹ nhàng đặt một tay lên cửa cũng không quay đầu lại, nói: “Con có thể đem những lời này của ba lý giải là ba muốn đoạn tuyệt quan hệ cha con sao?”

Phía sau yên tĩnh đến khủng bố, thật lâu.

“Ba ba, nếu ba cho rằng như vậy có thể làm cho ba hết giận thì con có thể hoàn thành cho ba.” Rốt cục cũng ra khỏi cửa phòng, anh đứng thẳng thân hình ngạo nghễ rời đi. Khi anh trở về nhà, Kỹ Văn Tĩnh đang ở toilet đánh răng rửa mặt.

“Thánh Nam, sáng sớm tinh mơ anh chạy đi đâu vậy?” Cô một bên đánh răng một bên âm ừ nói không rõ hỏi anh. Bỏ đi áo khoác tây trang, Tư Thánh Nam đi nhanh về phía toilet, vươn hai cánh tay thon dài từ sau lưng ôm eo cô, “Ngô.....em đang đánh răng.....” Nói xong còn không quên phun bọt kem trong miệng ra.

“Văn Tĩnh, chúng ta kết hôn đi!” Âm thanh của anh trầm thấp mà chân thành.

Bất động dừng lại động tác đang làm, cô vô cùng hoài nghi lỗ tai mình, “Anh, anh nói cái gì?”

Xoay người cô lại, anh lấy tay nâng cằm của cô lên, “Anh đột nhiên rất muốn dùng thời gian sau này lo lắng cho em, cho gia đình của chúng ta, ví như nói về em bé, hôn nhân, anh muốn vì em gánh vác hết nghĩa vụ.....” Anh cúi người xuống, trong tiếng hét chói tay của cô, môi anh nhẹ nhàng hôn cô, bao gồm cả bọt kem trong miệng mà cô chưa kịp phun ra. {Sun: ta là nên cảm động hay là kinh sợ đây *gãi đầu*}

“Ngô.....” lúc hai làn môi dán vào nhau, Kỹ Văn Tĩnh nhận mệnh tùy ý để nam nhân bá đạo này hôn đủ. Đây là chàng trai mà cô yêu, rất yêu. Anh ta ác độc, bá đạo, thậm chí ngay cả cầu hôn cũng không có chút lãng mạn nào hết.....

Nhưng mà, cô yêu anh!

Kết thúc

Một tháng sau hôn lễ long trọng cử hành.

Chú rể anh tuấn, cô dâu xinh đẹp, hôn lễ này là tiêu điểm chú ý của mọi người.

Party xa hoa cùng những trò chơi náo nhiệt, những anh chàng điển trai cùng những cô tiểu thư xinh đẹp, những ánh mắt nồng ấm dành cho nhau, không khí rất high, lúc không khí tiệc cưới đang đến cao trào, hai vợ chồng Tư gia thật thần kỳ xuất hiện ở lễ cưới.

Hai người nhìn rất là không tình nguyện nhưng bọn họ vẫn đưa tới lễ vật chúc phúc.

Thấy cha mẹ không thiết tình tiếp nhận con dâu, còn ở ngày cưới của mình cố ý bày ra một bộ mặt thờ ơ, chuyện này Tư Thánh Nam đem ghi lại rõ ràng trong lòng.

Ba tháng sau, Kỹ Văn Tĩnh xuất hiện hiện tượng nôn nghén.

Chín tháng sau, một bé trai kháu khỉnh đáng yêu được sinh ra trên thế giới.

Hai vợ chồng Tư gia lấy hình tượng cao ngạo xuất hiện vài lần, bọn họ hình như rất muốn bày ra gương mặt cha mẹ chồng hung ác ức hiếp nàng dâu.

Nhưng thật đáng tiếc, bọn họ có một thằng con vô cùng ác độc. Kết quả lần nào hai người cũng mang theo một bụng oán khí rời khỏi Hong Kong.

N năm sau, bé trai kháu khỉnh lớn lên thành một cậu bé dễ thương đáng yêu, điều này làm cho hai vợ chồng Tư gia ngẫu nhiên về nước vừa vui vẻ vừa buồn bực.

Vui vẻ vì bọn họ có một thằng cháu trai đích tôn đáng yêu, còn buồn bực vì thằng con trai của bọn họ không cho phép cháu nội kêu bọn họ một tiếng ông nội bà nội.

Còn nói mát rằng nếu bọn họ không thể nhiệt tình tiếp nhận con dâu thì đời này kiếp này cũng đừng mong có người gọi hai người họ một tiếng ông nội bà nội.

Tức!

Trên thế giới nào có thằng con nào đáng giận như vậy?

Hai vợ chồng Tư gia một bên cố gắng duy trì tôn nghiêm, bên kia lòng lại ngứa ngáy mong được đứa cháu đáng yêu kêu một tiếng ông nội bà nội.

Vì thế bọn họ đành phải ngụy trang giả bộ đi giải hòa tiếp cận Kỷ Văn Tĩnh, cô gái này già hơn con trai hai người ba tuổi, nhìn trái nhìn phải nhìn lên nhìn xuống nhìn cỡ nào cũng không xứng với người thừa kế duy nhất của Tư gia bọn họ.

Nhưng cô hình như rất hiền lành, vì trù nghệ của cô luôn luôn có thể làm cho đầu lưỡi của bọn họ thỏa mãn.

Thái độ của cô cũng rất khiêm cung có lễ, cũng có nhiều lần cô con dâu này lén lỏm công của mình vụng trộm kêu con gọi bọn họ một tiếng ông nội bà nội.

Cô gái này thiết kế trang phục hình như cũng không tồi, thời gian nhàn nhã cô thành lập phòng làm việc của mình, trong một năm ngắn ngủi tiền lời buôn bán có thể khiến bọn họ hai người kinh ngạc.

Càng ở chung với cô con dâu này, bọn họ phát hiện diện mạo của cô càng xem càng thuận mắt, so với những cô gái thích trang điểm thời thượng ở ngoài, cô làm cho người ta cảm thấy thoải mái. Sau đó bọn họ lại phát hiện một chuyện trọng đại là, bất tri bất giác trong mà xảy ra chuyện lớn chuyện nhỏ gì cũng chạy tới cùng cô thương lượng.

Càng làm cho bọn họ cảm thấy không thể tin nổi là sự tồn tại của cô con dâu này trong lòng bọn họ rất quan trọng, có khi còn vượt qua con bọn họ, hai người thậm chí còn hy vọng mình có được một đứa con gái nhu thuận thanh tú như vậy nữa.

Khoảng một năm sau, thân là mẹ chồng Tư mẫu lúc nghỉ ngơi bởi con dâu đi bệnh viện phụ sản, vì hoài nghi cô có khả năng mang thai lần thứ hai. Sau khi về nhà, Tư mẫu làm một chuyện mà chính mình cũng không dám tin, bà thế nhưng giúp con dâu nấu canh gà gổ thân.

Nhưng bà tuyệt đối cũng không thời nhận mình cùng con dâu ở chung hòa hợp, vì lúc trước cảm thấy mình đánh mất mặt mũi trước mặt con dâu. Bà cũng không muốn cùng con dâu chụp ảnh chung, vì bà thấy hành động này thật nhảm chán.

Lúc thăng cháu nội đích tôn lấy từ trong tủ ra ba cái miếng ngọc bị bể, bà sợ ngây người. Tuy rằng khối ngọc bội này đã đáng thương phân thân thành ba mảnh nhưng bà liếc mắt một cái liền nhận ra đây là vật gia truyền của Tư gia.

Lúc nam nhân Tư gia tìm được nữ nhân mà bọn họ yêu thương sẽ đem khối ngọc này tặng cho đối phương. Nhưng không biết tại sao Tư Thánh Nam từ nhỏ đến lớn vẫn duy trì thái độ lạnh lùng không thêm đối hoài gì đến miếng ngọc bội này.

Bà không biết rằng khối ngọc bội này từ khi Kỷ Văn Tĩnh mười lăm tuổi đã được cô bảo tồn bên người, có lẽ đây là trên trời an bài, thế nên nhất định là tốt rồi.

Dù sao, Tư Thánh Nam yêu thương lão bà của nó, mà nó lại là chủ nhân của Văn Tĩnh, mà Văn Tĩnh cũng yêu thương nó.

Chuyện này vĩnh viễn không bao giờ thay đổi.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-xin-ngai-dung-co-choc-toi>